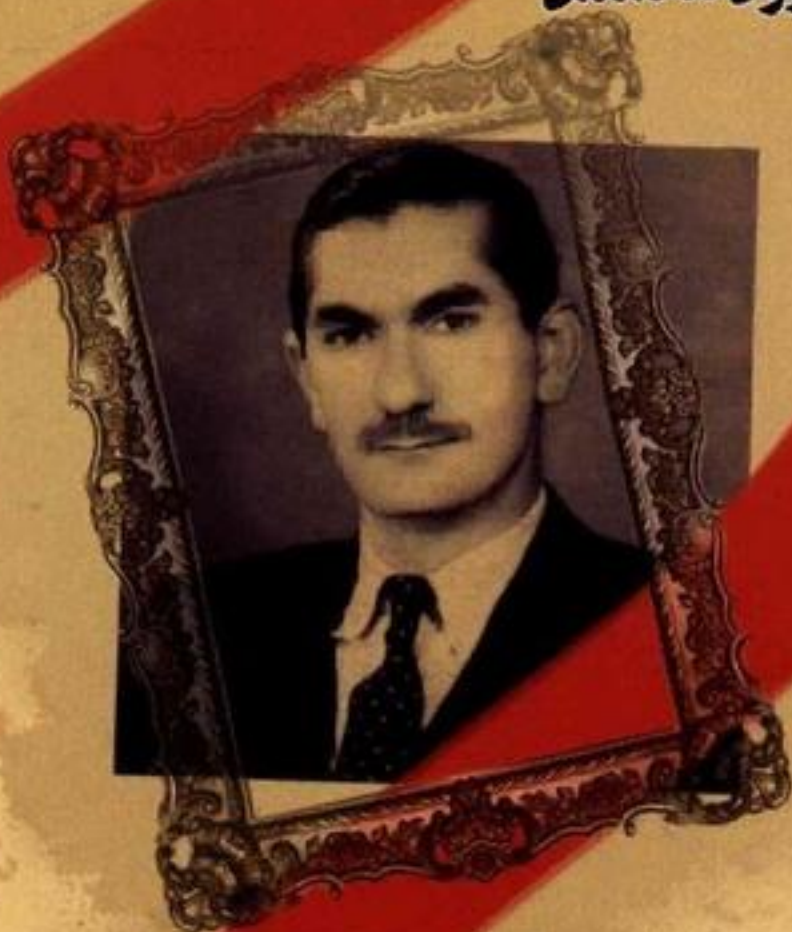

مەسعوود محەممەد

مەندێ ئێزێ مەندێ

www.igra.afilamontada.com

زمانی کورد

حەکیم کاکهوه یس

له عاره بیهوه کردوو یه تی به کوردی

مه‌سعوود مه‌مه‌د

زمانی کورد

حه‌کیم کاکه‌وه‌یس

له‌ عاره‌بیه‌وه‌ کردوویه‌تی به‌ کوردی

چاپی یه که م به زمانی عاره بی

لسان الکرد

مسعود محمد

له سهر ئهرکی کاک ئه حمه د وهلی هیممه ت چاپ کراوه

چاپخانه ی حه وادس

ژماره ی مؤله ت 11 رۆژی مؤله ت 3 - 1 - 1987

ژماره ی سپاردنی به کتێبخانه ی نیشتمانی به غدا 74 سالی 1987

«زمانی کورد»

ته رجهمه ی «لسان الکرد»

دیزاینی به رگ: محهمه د عوسمان

وهشانی ساینی www.mamosta.net سالی 2010

له به رپۆوه به رایه تی گشتی کتێبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی
(25) ی سالی 2014 دراوه تی

نرخ: (3000) دینار

بیشه کی وه رگیر

وه رگیرانی به رهه مه عاره بیه کانی مامۆستا مه سعود محه مه د بۆ که سیکێ که له زمانزانی و شاره زاییدا له ئاستی خۆیه وه نیزیکی نه بێ، گه مه کردنه به ئاگر و من تهو گه مه یه م کرد. ترس دایگر تم که تنم کردبێ، به لام ته مرۆ خویتندنه وه ی کتیب به هۆی خویتندنه وه ی هه واله وه رزشیه کان و خه به ری ژیا نی تاییه تی یاریزانانی دنیا و ته ستیره کانی هۆلیوود و که لوی به خت و حه جی گۆری ئومکه ل سووم و بابه تی سه رگه رمکردنی تره وه، خه ریکه له ناو کورددا باوی نه مینی و ترسی منیش ده بیته ترسی دوا رۆژ! کێ ده په رژیته سه ر ده ق و بابه تی وه رگیر دراو و وه رگه ریندراو و به راورد کاری و هه لسه نگاندن؟! من یاریم به ئاگر کردوه چونکه هه ر ده بی رۆژی له رۆژان، یه کێ تهو یارییه بکا و ئاماده شم بۆ ته وه ی ده ست به سینگه وه بگرم بۆ هه ر هه له یه کی که ده ره ق به مامۆستا مه سعود محه مه د و به ره هه مه عاره بیه کانی ته نجامم دایی. خۆ ره نگیشه ئه م کاره ی من بیته بناغیه ک بۆ کاریکی له خۆی باشت و ته واوتر و ره وانتر... ته وه ش خراپ نییه.

نه مه ده زانی به ره هه مه عاره بیه کانی تهو مامۆستا نه مره بۆ ته وه ده بن وه ربگیردریته سه ر زمانی کورد، به لام که هه ندێ لهو گوتاره کورتانه ی مامۆستام کردنه کوردی که له «العراق» دا بلاو کرابوونه وه، هه ستم به بوونی خوا وه ندی وه رگیران کرد به ته نیشتمه وه... هه ستم ده کرد پیم ده لێ له جێی تهو رسته قورسه عاره بیانه چ بنووسم. ئاخه ره رگیر، له هه یج کتیبیکی عاره بییدا نه مدیوه «رابطه طرفها بتلیدها» به کار هیندرایی و هه ر به زه بری قامووس زانیم به ستنه وه ی کۆن و نوییه به یه که وه و هه تا زانیم گیانم ده رچوو... تۆ بلێی زانییتیم؟! یا «هذا حصرم رایته فی حلب» که به شیوه یه کی ئاسایی ده کریته «ئه مه په رسیله - به رسیله یه -

و له حەلەب دیومه» یا به پیتی یاسای وەرگیران دەبێته: «رێوی دەمی به پەرسێله نەدەگەشت دەیگوت ترشه» یا «ئەم نانه بهو رۆنه؟» به رای من دووهمیان راسته یا له ناوهرۆکی باسه کهوه نیزیکتره. کابرای شایهر که هیندهی له باردا نییه و بۆی هه‌لناکه‌وێ بگاته دهربار، ههر ده‌بی بلی: من له‌وه گه‌وره‌ترم له دهرباردا بکه‌ووم و لای مامۆستاش، باس باسی شایه‌ره نه‌ک زانا و خه‌لکی خاوه‌ن هه‌لوێستی وه‌ک هه‌یده‌ری و مه‌لا ته‌فه‌ندی، که خۆی له‌م نووسینه‌دا باسی هه‌لوێستی کردوون. ته‌یموور له‌نگیش له‌م باره‌یه‌وه، به‌ زیاده‌رۆیییه‌وه ده‌لی: گومانی تیدا نییه سه‌دان زانا و دانا و فه‌رمانده، گوێرایه‌لی جه‌نگاوه‌ریکی وه‌ک من.

مامۆستا، هه‌ولێکی زۆری داوه به‌ ره‌گ و ریشه‌ی وشه‌دا بچیته‌ خواری و خزمایه‌تی نیوان وشه‌ی کوردی و ئافێستانی له‌ لایه‌که‌وه و کوردی و زمانه‌ هند و ئه‌وروپیه‌کان له‌ لایه‌کی تره‌وه بدۆزیته‌وه و ره‌گیان بگه‌رێتیته‌وه سه‌ر به‌ک. ئەم کاره‌ی مامۆستا، منیشی خسته‌ سه‌ر که‌لکه‌له‌ی دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و خزمایه‌تی و هاوهره‌گییه‌ و ته‌مه‌ش نموونه‌یه‌ که‌ که‌ بیرم که‌وته‌وه: له‌ سه‌ره‌تای فێربوونی زمانی سویدیدا بووم، مامۆستا که‌مان وشه‌ی «ئه‌ستیره‌»ی له‌ سه‌ر ته‌خته‌که‌، به‌ زمانی سویدی نووسی و گوتی: ههر به‌که‌تان به‌ زمانی خۆی ئه‌و وشه‌یه‌ بنووسی. ئیمه‌ی بیگانه‌ له‌ سوید، که‌ ههر به‌که‌مان سه‌ر به‌ ولاتی که‌ک زمانێک بوو، وشه‌که‌مان نووسی. من نووسیم: Estere. مامۆستا که‌ش ده‌ستی دایه‌ ماجیک و خه‌تی به‌ بن هه‌ندیکیاندا هینا و گوتی: ئه‌مانه‌ سه‌ر به‌ هندوئه‌وروپیه‌کان، چونکه‌ هه‌موویان s و t و r یان تیدان.

دوایی بینیم وشه‌ی هاوبه‌شی تریش له‌ نیوان هه‌زمانه‌ ئه‌وروپیه‌کان و کوردیدا هه‌ن که‌ هه‌زاران کیلۆمه‌تر له‌ یه‌که‌وه‌ دوورن و خواش ده‌زانی

کهی له کۆرهوی گه له سه ره تاييه کاند، له ناوه راسی ئاسیا، هندوئه وروپی و هندوئیرانی لیکدا براوون:

گۆل له سویدیدا GöL ه و وه ک گویل ده گوتری، گورگ له زازاکیدا verg و به سویدی varg، ریژنه «باران» له سویدیدا regn، دویت به سویدی dotter، ئافرهت، «ئافرۆدیتا» به «خواوه نندی زاوژی لای یونانی»، شوور کوردیه و tjur سویدیه و هه ر به شوور ده خویندریته وه، جگه له هه ندی له ژماره کان و زور وشه ی دی. داستانه یونانییه کانیش، ته گه ر به وردیی بیریان لی بکه ینه وه، ده بینین هه ندی خزمایه تییان له گه ل ته و داستانه دا هه یه که له ئایینی میتراپی و زه رده شتیدا هه بووه. ته م لسته یه ش نیزیکیه تی زمانی ئافیس تا و کوردی ده رده خا و بۆچوونه که ی مامۆستا ده سه لمینی:

<u>وشه ئافىستاييه كان</u>	<u>به كوردى ئه مړۆ</u>
دوا	دوو
چه توار	چوار
پانجا	پينج «پهنج»
خشواش	شهش
ئاپتا	حهوت
ئاشتا	ههشت
ناوا	نۆ
دانا	ده
ئوروانهم	گيانم «رِهوانم» رِهنگه «قوربان» خزمى
بى	
دهد	دهدهم
تهڤا	توانا
ئوهوت	گه ره كمه «ئاواتم»
كهت	كهنگى «كهى»
ماڤ	مانگ «هه يڤ»

و... زۆرى تر كه به شيوه يه ك له شيوه كان ده چنه وه سه ر يه ك.

وهك تهوهی ناوی «گاوانی کوردی» و «سەلمانی فارسی» له قورئاندا هاتبی، ناوی «فریانه»ی توورانی له ئافیتادا هاتوووه که یه کێ بووه له توورانییه کانی باکووری رۆژههلاتی تهو دههمی ئیران و تورکه کانی تهمرۆ رهگی خۆیان دهگهڕینهوه سهریان. دواتر ههر توورانییه کان، که وهك دیوپه رست ناویان له ئافیتادا هاتوووه، زهردهشیان کوشت. لهوساوه کورد دلی به فریانه خۆشه و ههول دهدا برایانه له گهل تورکدا بژێ و ئەم تهمایه له ئافیتاشدا ههیه. خۆشبهختانه دواى 26 سهده «سمایل بێشکچی»ی تاک و تهنها و تهریکمان به لای خوماندا راکێشا و بووه برامان! دهبی 26 سهدهی تر چاوپروان بین تا یهکیکی تریش له توورانییه کان بیهته برامان... کهرویشک به عارهبانه دهگرین!

به پێویستی دهزانم ئەم دهقه ئافیتاییه بگوازمهوه: «کاتی خزم و کهسی فریانهی توورانی هاتنه سه رینگا و ئایینی راستی و به ئەشق و ئیمانوهه بۆ گهشه و پێشکهوتنی جیهان ههول بدهن له سایه ی ئەندیشه ی چاکدا دهبنه یهک و سه رهنجام تههورامه زدا ئارامش و ئاسایشیان پێ ده به خشی»¹ ئیستاش هه مان ئایهت یا به شیوه یهکی تیۆریزه کراوی سه رده مانه ی وهک تهو ئایه ته بی هووده له هه لپه ی تهوه داین له گه لیاندا برا بین... لهو داهینانه مه زنه وه، به هه مان شیوه برایه تی له گه ل میلیله تانی تریشدا ده که یین و ئەنجامیش، ههر 26 سه ده برایه ک به ده ست دیتین یا نابه نین! ئای ئیستامان چه ند به رابردوو مان ده چی و پێ ده چی داهاتووشمان ههر به ئیستامان بچی!

¹ - بروهانه: ئافیتا - گاتا - کان له میژینه ترین سروودی کوردی. جهلیل عهباسی. دهزگای ئاراس 2003

له کۆتاییدا، دهمه‌وێ سوپاسی کاک «ئەمجەد شاکەلی» ی بڕام بکەم
کە بە کوردییەکی ئەم وەرگیرانەدا چوووە و زۆری لە هەڵە و
خواروخیچی دەستنیشان کرد و منیش بە خوشحالییەوه پەچاوی
زۆریە ی زۆری سەرئەنجام کەم کرد.

هه کیم کاکه وه یس

5/2/2008

kakaways@hotmail.com

به یه نیکه شه بۆلێکی خاوی گومان به ناو نووسه رانی کورددا ده گه ری و هۆیه که شی ئه و بۆچوونه یه گوایه به کارهێنانی وشه ی کوردی هاوشیوه و هاوته رحی وشه ی فارسی له نووسینی کوردی سهردهمدا، بۆی هه یه خزمه تی ئه ده بی فارسی بکا، چ ریمان نییه ئه وه نه بی ئه و بابته بۆچوونه به نیازپاکی خاوه نه که ی لیکبده یه وه، ئه وه ش به هۆی ئه و که شه وه وا خاوتنه وه که رۆشنییری کوردی هه ناسه ی تیدا هه لده مژێ، ئه مه شیان به هۆی نه بوونی خلتوخاشه وه بی یا بارودوخ وا بخوازی ئه وانه ی له بواری رۆشنییری کوردیدا کار ده که ن، له هه موو رووشاندنیک بیاریزن که ری تی بچی بیرووشینی و هه زمان پنی نه بی، وای بۆ ده چم ئه وه بووینته هۆی سلکردنه وه و ده سه به کاربوون تا بۆ وشه ی ره سه نی کوردی له پارێزدا بن و له نووسیندا بیانسرته وه نه وه ک لۆمه بکرین.

وام هه ست کرد ئه رکی من ده گاته ئاستی واجبی نه ته وه بی و نیشتمانی بۆ ئه وه ی چرا که ه ی خۆم پی بکه م و تیشکیک، ته وه نده ی هه یه، بخرمه سه ر هۆکاری ئه و گومانانه، ئه وه ش به پنی ئاگاداریم له سه رچاوه ی کوردی و فارسی و زمانه ئاریاییه کانی تر، له سه نسکریته وه بگره تا ده گاته په هله وی و هی دی، که گاریگه رییان له سه ر بنیاتنانی که له بووری به شه رۆژه لاتییه که ی هند و ئه وروپی که مته ر، له و ده مه وه که به شه رۆژاواپییه که لی دابراوه و تا ئیستا که س نازانی چ سهرده می بووه، ئاخو زانیاری له سه ر سه رچاوه ی چه ند جۆگه ئاویکی نیزیکی یه ک، هه ق وایه گومانی تیکه لاو بوونیان بره وینتته وه. هیوای ئه وه به زانا و زمانزان و ئه دیبه به رزه عاره به کان ده کری بای ئه وه ئاوو له و بابته

بدەنەو ەكە جىنى گىرنگى پىندانىانە و رەنگە سەرقاڭلىيان بە مەسەلەى
 عارەبايەتتەو، لە پرووى سىياسى و رۆشنىبرى و شارستانىيەو، رېگر بى
 لە بەردەم ئەوئى بە بابەتتەو خەرىك بن، كە لە چەقى سەرقاڭلىياندا
 نىيە و لە ھەمان كاتدا چەند زىمانىكى كۆن و سەردەم، پىوستىيان بە
 وردبىوونەو ەكە ھەيە و ژمارەيەكى يەكجار كەم نەبى بۆيان نەلواو ەكە
 رابردوو و لايەنەكانى ورد بىنەو، لەوانەيە ئەم ھەولە بچكۆلەيەم بۆ
 لابردنى تەمومزى سەر سىماي مەسەلەكە، ماندووتى لىكۆلنەو ەكە
 توپتەنەو ەكە لىكۆل بكتەو ەكە ھەندى حەقىقەتى شاراوئى وا لە بارەى
 بابەتەكەو بە دەست بىتن، بۆى ھەبى بىلانگەيەتتە كەنارى
 رەواندەوئى تەمومز، گومانى ناوئى كە خوتنەرانى كورد بە شىوئەيەكى
 گشتى تا ئەم سەعاتە ئەو چىرايانەيان كەمن كە زىمان و مېژوو و
 سەرجەمى لايەنە كۆمەلەيەتتەكانىان رىوناك بكتەو، چۆنكە دەستىان
 لە لىكۆلەرەو ەكە توپتەرەوئى كوردى وا گىر نابى خۆى بۆ رەواندەوئى
 تارىكىيەكان تەرخان كىرەبى و نە توانا و نە پارە و نە مەودا و نە
 پشتگىرى، ھىچيان، بە ھىچ جۆرى شىتەكانىان لەوانە نەبوو بىخاتە سەر
 ئەو رىيەى كە بەرەستى ەكە مەحالى لە پىش بوو، تواناى منىش لە
 تواناى ئەوان باشتەر نەدەبوو ئەگەر بارودۆخ واى نە كىرەبا چاوووم لە كۆيە
 ھەلپىنم و بىنم و بەراوردى كۆمەلە شتى وا بىكەم كە ھۆشى مەروۇفان
 سەرقاڭ كىرەو ەكە لە چەند سالىكى حەفتاكاندا سەرجاوە و كىتەبى وام
 دەستكەوتن كە لە سەر ئارىايى و ئىرانى پەريەيان بەھۆشم دا و
 ئەوانەش، زۆرەيان فەوتان و دلى خۆم بەو كەمە خۆش دەكەم كە
 ماونەتەو ەكە ئىشتيا دەكەنەو ەكە تىرىش ناكەن، رەنگە خەلكى تر لە
 مەيداندا ھەبووئى و پەنامەكى ھەوليان دابى و گويمان لە دەنگيان
 نەبووئى و لە كاتى سوورانى بەرداشيان بىن خەبەر بىن ئاخۆ كەى ئاردى

رۆشنپیری و زمانه‌وانی و میژووویی کورد به‌ره‌م دیتی تا هه‌ویر بۆ
عه‌قل بشیلی.

نووسه‌رانی عاره‌ب مافی ئه‌وه‌یان به‌ سه‌رمه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌م جیهی خۆمه‌وه‌
دانی پێدا بنیم که به‌ هۆی هه‌ولێ دره‌نگه‌ه‌ختی ئه‌وانه‌وه‌ له‌
به‌رفه‌ه‌وانکردنی زمانی عاره‌بیدا له‌ دوورگه‌ی عاره‌بیه‌وه‌، هه‌ر زمانیکی
مردوو و بی لایه‌ن و دوزمنی سه‌ر به‌ زمانه‌ سامیه‌کان له‌ دوورگه‌ی
عاره‌بیه‌وه‌ هاتبێ ئازایانه‌ خستووایانه‌ته‌ ناو عاره‌بیه‌وه‌، ئه‌وه‌ش بۆ من
هاندانیکه‌ بۆ هه‌لکۆلینی رابردوو و به‌ده‌سته‌یتانی به‌لگه‌ بۆ سه‌ربه‌خۆیی
زمانی کوردی به‌ ره‌گ و ریشالیه‌وه‌، چاوه‌روانیش بووم تا به‌لگه‌ی ئه‌وه‌م
به‌ ده‌ست که‌وت که‌ خاوه‌نداریتی شه‌رعی زۆر له‌ وشه‌ هاوبه‌شانه‌ی
که‌ له‌ نێوان خۆی و زمانه‌کانی تردا هه‌ن، کوردین و ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌شم
به‌ دڵنیاویه‌وه‌ بۆ ئاشکرا بوو که به‌ هۆی بی‌خاوه‌نی و بی‌توانایی و
مالۆپ‌رانییه‌وه‌، له‌ ماوه‌ی بیستوشه‌ش سه‌ده‌دا، زۆر له‌ وشه‌کانی تووشی
تالانوبه‌رۆی زۆریش بوون. ئه‌گه‌ر عاره‌بی به‌ هۆی توانا و پته‌ویی بوونیه‌وه‌
به‌وه‌ شیلوو نابێ که‌ وشه‌ی هاوشیوه‌ له‌ نێوان زمانی هه‌ندێ عاره‌بی
داگیرکراوی گۆی زه‌وی و داگیرکه‌ردا هه‌یه‌ و سل له‌ به‌کاره‌ینانی
«رستاق و لوزینج و زیثبه‌ق و به‌یده‌ق و به‌رنامه‌ج و سازج و
خه‌نده‌ق...» ناکه‌نه‌وه‌ و جه‌نگیش ئاگری سه‌ر سنووری پۆژه‌ه‌لاته‌،
له‌مه‌دا به‌ به‌راوردکاری به‌ ئه‌نجامی راستیی بوونی وشه‌ی هاوبه‌ش و
تالانکراو گه‌یشتم که‌ له‌ به‌نه‌رتدا کوردیه‌ و خزمایه‌تییه‌ک هه‌یه‌ که‌
له‌وه‌ توندوتۆلتیه‌ ته‌نها به‌ هیز ره‌ت بکریته‌وه‌، چونکه‌ هه‌رگیز دایکینکی
به‌ دایکایه‌تی پشته‌ستووور و به‌ به‌لگه‌نامه‌ی شووکرده‌وه‌، تاوانبار ناکری
ئه‌گه‌ر له‌ به‌ر برستی و هه‌زاری به‌ سه‌رمه‌ه‌رگیشدا بێ.

ئەو سەرچاۋانەي لە بۋارى ئەم باسەدا لە بەر دەستدان، وردەکاری و لیکۆلینەوێی زمانەوانی و میژوویی و شویتەوارزانی کۆمەڵی زانای رۆژاویی سەردەمی جیاواز و شویتی جیاوازن و شویتەواریان لە کتیی دەستەبەک لەو ئێرانیانەي که گرنگی بە کەلەپوور و فەرەهنگی ئێرانی بە شیۆهەي کی گشتی و فارسی بە تایبەتی دەدەن، هەیه بەلام بوونی کتییەک که بە کەلک بی و بە زمانە رەسەنەکەي خۆی نووسراي، لە عیراقدەگمەن بوو و بۆ کوردیش هینانی کتیب لەو ولاتەوێ که تێیدا نووسراو، لە بەر ئەو هۆیانەي که پیشتر باسم کردن، زەحمەت بوو و لە مەودای نیوان سالی 1971 و 1978دا، لەو کاتەدا که لەگەڵ برایی تری دامەزرینەري کۆری زانیاری کورد بووم لە بەغدا و بە هۆی پەيوەندی توندوتۆلی کۆرە زانیاریەکانی رۆژەلاتی ناوەرەست و ئەمەریکا و ئەوروپا، بە یەکتی سۆفیەتیشەو، هەندێ لەو سەرچاوانە پیشکەشی من کران و کاتی لە ناوەرەستی سالی 1978دا لە کۆر دابرام، زۆرەیانم بۆ کۆر بەجی هیش و ژمارەیهکی زۆر که میان لای من مانەو، لەوانە «فرهنگ ایران باستان»ی خوالیخۆشبوو پوور داود و کتیی «مزدیسنا و ادب پارسی»ی دکتۆر محەمەد موعین و کتیی «کارنامە اردشیر بابکان»ی دکتۆر بەهرام فرەوهرشی و هەندێ سەرچاوەي ترم خواستەو، لەوانە هەر سێ بەرگی «تاریخ زبان فارسی»ی دکتۆر پەرویز نائیل خانلەري و چەند ژمارەیهکی که لە سەر بلاوکراوە دەژمێردان و ناویان «بەربانگ» بوو و لە ستۆکھۆلم دەرەچوون و Tiraj بە تەنیشتیەو نووسراوو و Izmir، هەردووکیان بە شیۆزاری زازایی کوردی بوون. ئەو کتییە ناوبراوانە، جگە لە کارنامەي ئەردەشیر، پشتیان بە ژمارەیهکی زۆری سەرچاوەي هەمەجۆری کاتی جیاوازی سەردەمە نوێەکانی ئەوروپا و ئەمەریکا بەستوووە که بە

کردنه وهی واژه و نه خشی کۆنه وه خه ریک بوونه و ئه وروپاییه کانی
 تریان خه ریکی کردنه وه و لیکدانه وهی واژه ی هیرۆگلیفی و سۆمه ری و
 دوا ی ئه وان، ئه که دی و ئاشوری و بابلی و هه موو زمانه کۆنه کانی وه ک
 سامی و ئاری و هی تر بوونه. به لām نووسه ره فارسه کان له بواری
 شوینه واره کۆنه کاند، زۆریان خستۆته سه ر کاری رۆژاوا ییه کان و هه موو
 سه رچاوه میژوو ییه کانی ئیسلام، که پشت به باسکردن و گیرانه وهی
 ده ماوده می سه رده می خۆیان ده به ستن. گه لێ جار قسه ی ئه و لیکۆله ره
 ئیرانیانه ده خوینمه وه و بۆچوونه که م به وه پشتتستوو ده ی «شایه دیک
 له خۆیان شایه دیی دا» یا دانپیدانانی نه یار، ئه وهش کۆشش و کات
 پاشه که وت ده کا. یه کێ له وانه خاوه نی «تاریخ زبان فارسی» له لاپه ره
 38 ی به شی دووه مدا و له سه ر زمانی «لوری و به ختیا ری و خیله کانی
 مه حسنی و بویر ئه حمه دی رۆژاوا ی ستانی فارس» ده یلی که خزما یه تی
 له گه ل زمانی کور دیدا هه یه و به شی ئه وه ده کا قسه ی هه ندی له
 ئه وروپاییه کان بکاته وه و حاشا بکا که په یه هندی له نیوان کوردی و ئه و
 شیوه زارانه دا هه بی. هی تر له و لیکۆله ره وانه ده یینم هه مان قسه له
 باره ی زمانی کور دیه وه ده لینه وه و جار ی به زمان ناوی ده بن و جار ی
 به شیوه زار و دیسان ده یکه نه وه به زمان و زۆر سهیره زمانیک
 خه لکانیک له رۆژه لات ی ناوه راستدا قسه ی پی بکه ن که ژماره یان له
 فارسه کانی ئه و جیه زۆتره که پنی ده لسن ولاتی فارس و به
 شیوه زاریش ناوی بهرن!

ئه و کتیبانه ی که ناوم هێنان و پێشینه ی ئه وروپایان هه یه، ده بنه
 سه رچاوه ی ئه م باسه و ده شی بۆیان بگه رینه وه. چ به پتویستی نازانم
 له هه موو بۆچوونیکدا که ده مه ته قیی له سه ر ده که م یا پشتی پی
 ده به ستم ئاماژه به سه رچاوه که بکه م ئه وهش بۆ خۆلادان له درێژداد ری.

ته‌ن‌ها له جێیه پێویسته‌کاندا یا له‌و جێیان‌ه‌دا که پێویست به‌ه‌ل‌گه‌ بکه‌ن،
 ئاماژه‌ به‌ سه‌رچاوه‌که‌ و لاپه‌ره‌که‌ ده‌که‌م. پێم باشه‌ بۆ د‌ن‌یایی ناوی
 هه‌ندێ له‌و سه‌رچاوانه‌ تۆمار بکه‌م که خاوه‌نی ئه‌و کتێبان‌ه‌ پش‌تیان پێ
 به‌ستوون.

له‌یه‌که‌م کتێب «فره‌نگ ایران باستان»ی پوور داود ناوی 26
 سه‌رچاوه‌ی عاره‌بی و فارسی تۆمار کراوه‌، که یارمه‌تیده‌ری دانانی
 کتێبه‌که‌ بوونه‌ و به‌ باسکردنی «الانار الارامیه‌ في لغة الموصل العامية -
 شوپنه‌واری ئارامی له‌ زمانی ناوچه‌یی موسڵدا» - داود الجلی 1354ه‌»
 ده‌ستی پێ کردووه‌. سه‌رچاوه‌کانی تری بیرونی و هه‌واڵه‌
 دوورودرێژه‌کانی بیرونی، ئه‌وجا ناوی کتێب به‌ پێی حه‌رفی هێجا و له‌
 پیتی «ب» دا «بیس‌ت مقاله‌»ی محهمه‌د قه‌زوینی، نه‌سکی 2 تاران
 1313ی شه‌مسی و له‌ «ت» دا تاریخی نر‌ش‌حی - میژووی نه‌رش‌ه‌حی
 له‌ باره‌ی بوخاراوه‌ که له‌ تاران چاپ کراوه‌ و له‌ «ج» دا «جغرافیای
 تاریخ ایران - بارتۆلد وه‌رگیرانی سه‌رداده‌ر، تاران 1308» و له‌ «ح»
 دا «حدود العالم...» ئیدی ئاوها تا کۆتایی لسته‌که‌ که به‌ وه‌فاتی
 ئه‌عیانی ئیبن خه‌له‌کان، چاپی تاران کۆتایی دێ. له‌ هه‌ر پیتی‌ک‌دا
 نموونه‌یه‌که‌م هێناوه‌ته‌وه‌ جگه‌ له‌ هه‌مزه‌ (3 نموونه‌)

دوا‌ی ئه‌وه‌ دێته‌ سه‌ر ناوی ئه‌و کتێبان‌ه‌ی که تایبه‌تن به‌ لیکۆلینه‌وه‌ له‌
 سه‌ر ئاف‌یستا و ئه‌وانه‌ش پێنجن. ئه‌وجا خ‌وینته‌ر ده‌باته‌ سه‌ر به‌
 دوا‌د‌ا‌چوونی ئاف‌یستا له‌ کتێبی نووسه‌ران‌دا: بارتولومه‌ Bartholomae و
 دارمسته‌ر Darmsteter و ده‌ هارله‌ De Harlez و ریخلت Reichelt و
 هی دی.

ئەوجا دېتە سەر باسى ئەو كىتپانەى كە بە پەھلەوى نووسراون و
پەيوەندىيان بە كىتپى وەك ئەرداويرافنامە، ئەردەشیر بابكان و بندەش
و بىست كىتپى ترەوہ ھەيە.

ه تۆمار كرنى تايبەت بە بەرھەمە رۆزاوايىہ كاندا يەكەم ناو ژمارە 52ه
و لە ژماردندا بەردەوام دەبى تا دەگاتە ژمارە 203 و ئەوہش ھەموو ئەو
سەرچاوانەيە كە بۆ نووسىنى كىتپەكەى پىياندا چۆتەوہ. كۆنترىن كىتپى
رۆزاوا كە لە گەل پىنجى تردا ناوى ھاتوہ، مېزووہكەى بۆ 1852 - 1854
دەگەرېتەوہ و ھى وىستەر گاردە. كۆنترىن كىتپى تۆمار كراوى كۆتايى
ژمارە 52ه و سالى 1853 - 1854 ه و ھى كارل بوشىلە.

ھەرۋەھا، ھەردوو كىتپى «مزدىسنا و ادبى پارسى» و «تارىخ زبان
فارسى» پرن لە سەرچاوەى ھەمەجۆر و ھەمەرەنگ و ھەمەسەردەم و
ئەگەر خۆنتەر بىھوى، دەتوانى بگەرېتەوہ سەريان.

له میژوودا وا باوه که دهستهیه کی گهوهی ره گهزی سپی به شهر له چهند شویتیکی سه رزه مینی باکووری ده ریای خه زهر نیسته چی بوونه و میژوونو سه کان له سهر جی راستیان هاوړا نین. پیش تهوهی مه سیح له دایک بی به پتر له هه زار سال، بوونه ته دوو به شهوه و یه کیکیان به رهو رږژاوا چوه و له تهو روپا بلاوه یان لی کردوه. به شه که ی تریان به رهو رږژه لات چوه و ته مانیش بوونه ته دوو به شهوه، یه کیکیان له هند گیر ساوه ته وه و تهوی تریان له و جیهی که ئیستا پی ده لین ئیران، نیسته چی بووه. میژوونووسان ته وانه یان له دابه شبوونی به که مدا ناو نا هند و تهو روپی و هی دووه میشیان ناونا هند و ئیرانی. ماوهیه کی دوور و دریژ به هه مووان ده گوترا ئاری به لام دواتر هه لهی ثم ناولینانه دهر کهوت و ته نها بو هند و ئیرانییه کان «ئاری aya» به کار هیندرا. تهو هندیانه ی باکووری هند که به سانسکریتی داخاوتن، له رووی زمان و ره گه زه وه ئارین و له گه ل درافیدی و ته وانه ی ناوه راست و باشووری هنددا جیاوازیان هه یه. ته وهنده ی تهو ره وکردن و دابه شبوونانه په یوهندیان به زمانی تهو خیلانه وه هه یه ئاشکرایه که:

1. خیله هند و تهو روپییه کان، له پیش یه که م دابه شبوونیاندا به یه ک زمان و چهند شیوه زاریکی لیکچوو و لیک نیزیک، به پنی دوور و نیزیکییانه وه له یه کتر، داخاوتن. وشه و زاراه له شوپته واری ثم یه که زمانیه ماونه ته وه و هندیکیان هه ره ته وه تا یه ک نین و هندیکیان له به کار هینانیاندا له یه ک ده چن. ته وهش چاوه روان ده کری نیزیکایه تی نیوان زمانی گهلانی رږژه لات له نیوان خویاندا له یه کتر نیزیکتر بن به پیوانه له گه ل زمانی گهلانی رږژاوادا، به لام ته وهش ده بی که

وشه‌یه کی گهلکی رۆژه‌لاتی کۆن له وشه‌یه که وه نێزیکتر بی که
رۆژاوا‌یی به‌کاری دیتی، بۆ نموونه وشه‌ی «ثری Thri» ئافیس‌تایی
(کتیبی زه‌رده‌شت) له کوردی سه‌رده‌مدا واتای سی دهدا و له
ئینگلیزیدا Three یه.

2. نێزیکایه‌تی نێوان سانسکریتی و زمانگه‌لی گه‌له ئێرانییه‌کان له
سه‌رده‌مه زووه‌کانی دابه‌شبوونی ئارییه‌کاندا بۆ دوو گه‌ل، ئاشکراتر و
زه‌قتره. به‌هۆی کتیبی «فیدا Veda» ی هندی و هه‌ندی به‌شی
ئافیس‌تاوه‌ ئهم نێزیکایه‌تییه‌ پارێزراوه و کۆنترین شیوه‌ی نووسراوی
سانسکریتی و لقی ئێرانی زمانی ئارییه‌کانی هه‌شتۆته‌وه و وه‌خته
لێکچوونیان وه‌ک لێکچوونی دوو جمک بی.

3. لێکچوونی ئه‌و زمانانه‌ی که لقی ئێرانی گه‌له ئاریه‌کان قسه‌یان بی
کردووه، به‌رده‌وام له لێکچوونی نێوان ئه‌و زمانانه و سانسکریتی له
لایه‌که‌وه، له‌گه‌ڵ زمانه‌کانی لقی ئه‌وروپا له لایه‌کی تره‌وه زه‌قتر و
ئاشکراتر بووه. وا چاکه‌ ئه‌وه‌شی بۆ زیاد بکه‌م که ئایینی زه‌رده‌شتی، که
هه‌موو گه‌له ئێرانییه‌کانی گرتبۆوه، یه‌کی بووه له‌ هۆکاری مانه‌وه‌ی
لێکچوون و نێزیکایه‌تی له نێوان زمانی ئه‌و گه‌لانه‌دا. واته‌ نێزیکایه‌تی
نێشتمانیان له یه‌که‌وه، تاکه‌ هۆکاری گرده‌بری لێکچوونیان نه‌بووه.

ئه‌وه‌ی له‌م بواره‌دا بۆ بابته‌که‌ گرنگه‌، په‌یوه‌ندی نێوان زمانه‌کانی گه‌له
ئێرانیه‌کانه که کورد و فارس له‌وانه‌ن و دوا‌ی دوو هه‌زار و پینجسه‌د
سال ته‌فروتنابوون و پاشکۆبوونی کورد، هه‌شتا ژماره‌یه‌کی زۆری وشه
له نێوان کوردی و فارسیدا لێک ده‌چن. بۆ ئه‌وه‌ی ئهم باسه‌ ئه‌وه‌نده
کورت بکه‌ینه‌وه که بابته‌که‌ نه‌شێ، ده‌بی له به‌ندی یه‌که‌می سه‌ره‌وه
ببینه‌وه و له‌و جیه‌دا بۆی بگه‌رینه‌وه که پێویستمان پێی ده‌بی. ده‌بی به
گوته‌یه‌کی زۆر کورت له به‌ندی دوومیش ببینه‌وه، ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه که

سانسکریتی ھندی جمکی ئافىستاي ئىرانىيە، ئەو ھەش لەو ھەدا دەردە ھەوئى
 ھە ئەو زمانەى ڧىراى پى نووسراو، لەو زمانە دەچى ھە ئافىستاي پى
 نووسراو. ئەم لىكچوونە دەگاتەو ھە و ھە و رستانەى ھە خامەنشايىش
 ھە لە ناو ھەستى سەدەى شەشەمى پىش زاینەو ھە پارىزراون. ئەو
 لىكچوونە دەگەيشتە ھەموو زمانە ئىرانىيەکانى تر ھە لە سەر شىوازە
 كۈنە ھەى تۆمار كرابى و ھىشتا ھۆكارى گواستەو ھە و گۆرانكارى، خۆيان
 نەخزاندبىتە ناو بىياد و دەربرىنيەو. فارسى ھە خامەنشى، لە ماو ھەى ھە
 كورتدا بەخوى، بە شىو ھەى ھە گۆرانكارى بە سەردا ھە، ھە زاناكانى
 زمان بۆى ناچن و ھىچ قسە ھەرىكى زمانى دى چاو ھەروانى نەبوو. باسى
 ئەو ھەش دى. لە بەر ئەو ھەى ھىچ زمانىكى ئىرانى، جگە لە ئافىستا و
 ھە خامەنشى، شىوازي نووسىنى نەبوو تا لىكچوونە كۈنەكانى نىوان
 ئافىستا و ھە خامەنشى و سانسكرىتى دىارى بىكەين. گۆرانكارى نىوان
 سانسكرىتى و ئافىستا بە پى گۆرانكارى لە دەنگەكانىندا بوو. زۆر جار
 پىتى «س»ى سانسكرىتى لە ئافىستادا بوۋە «ه»، «asura و spata و
 sndhu» لە ئافىستادا بوۋەتە «ahura و hapta و hindu» و ھەردوو
 ھەى «يەسنا و يەزە» لە سانسكرىتىدا بوۋەتە «يەجنە و يەجە»...
 و بەو شىو ھەى. سانسكرىتىش لە لايەن خۆيەو، بە دەم رۆژگارەو ھە گۆرا و
 بوو زمانىكى نارۆشن، ئىدى ئاسايە زياتر لە زمانە ئىرانىيەكان دوور
 ھەوتىتەو.

تا ئىرە بۆ ئەم بابەتە بەسە.

ناتوانم بهو سه رچاوانه ی بهرده ستمه وه، به وردی سه رده می کوچکردنی خێله هندوئه وروپییه کان دیاری بکه م، چونکه شوینه واری تۆمار کراو نییه ده ربیخا یا به راستی بزانی، ته وانه یه ئجوج و مه ئجوج نه بوون که له کتێبه ئاسمانیه کاندایاسیان هاتوو تا بیکهینه به لگهی نێزیکیان له سه رده می ته وراته وه، که باسی کردوون. ته وهنده ی من ئاگادار بم، ته وهش ناشی کاتی ته وه دیاری بکه ین که ئێرانییه کان له و جێانه دا نیشته جی بوون که بۆی هاتن چونکه ته وه ده مه ی ته وه روویداوه، هێشتا خێله هندوئه وروپییه کان، یا ئاریه کان، نووسینیان نه بووه تا بیکه نه ده فریک بوو رووداو و بابه ته کان و له فه وتان و له بیرچوون بیانپاریزی. وام پێ خۆشه له جێی خۆمه وه، به سه ر ته وه سه رده مه دا باز بده م که ئێرانییه کان له ولاته تازه کانیاندا نیشته جی بوونه و هه ر یه که له و خێل و گه لانه چ تایه تمه ندیه کی له و ولاته دا هه بووه که ئاوه دانی کردۆته وه، چونکه ته وانه په یوه ندیان به سرپه نه وه و کاریگه ری هه ر یه که یانه وه به سه ر ته وی سه ره وه نییه، مه گه ر له سنووریکێ به رته سکدا که ده شی پشتگوێ بخری، ته وهش له به ر هۆکاریک که خه ریکێ روونکردنه وه ی نیم.

ره وی لقێ ئێرانی له خێله ئارییه کان به ره و باشوور و باشووری رۆژاوا له و دوور بێانه دا رووی دا که به ر له زیاتر له هه زار سال پێش له دایکبوونی مه سیح رووی داوه و یه کیکیان بووه هندی و ته وی دی بووه ئێرانی. له سه ره تایی هه زاره ی یه که می پێش زاین، ماده کان، یا میدیه کان (باپیرانی کورد) و پارس (فارسه کان) له ولاتی خۆیان به ته نه شت یه که وه نیشته جی ببوون و ولاتیان گه شت بووه رۆژاوی ته وه ی

ئىستا لە عورفى ئىنونه تەوھىدا پى دەلین Persia، لە ھەرە باکوورەوھە تا ئەوسەرى باشوورى و بەشە باکوورەكەى ھى مادەكان بوو و بەشە باشوورەكەشى ھى فارسەكان و دراوسیتیەكى توندیان ھەبوو كە لەو سەردەمەدا چ سنوور و بەربەست لە نێوان دراوسیدا نەبوو و خەلك و بەرژەوھەندى بە ئازادیەكى مەیلەو رەھاوھ لە ھاموشۆدا بوون و پەيوھەندى ھەمەچەشنەى ناوھەرۆك ھەمەجۆریان دروست دەکرد و بەردەوامیان پى دەدا و ئەو شتوازە پەيوھەندیانە، تا سەرەتاكانى سەدەى بیستەم لە رۆژھەلاتدا بەردەوام بوو.

مەترسیدارترین و گەورەترین کاریگەرى، لە رووى ماددى و دەروونیەوھ لە سەر گەلى كورد، بە سەرسورمانەوھ، ئەو نیزیكایەتیە توندوتۆلەى بووھ لە گەل پارسەكاندا. حوكمى لاوازی بە سەردا داوھ و چارەنووسى دیارى كردووه و بەرھەو خراپتر پالى ناوھ، ئەوھش بە شیوھەك كە ھەتا ئەمرۆكەى نەیتوانیوھ لى رەھا بى و نزیكترین بەلگە ئەم شتەى كە دەخویتیئەوھ لە بارەى بى گەردىی زمانى كوردیەوھ تا وشەى ھاوشیوھى لە فارسیدا نەبیتە جى گومان.

ئیمە پەيوھەندیان بە سەرچەم و بە درىژى باسکردنى بلابوونەوھى ئێرانىیەكانەوھ لە ولاتى خویاندا نیە چونكە ئەوھ پەيوھەندى بە گەلانى خویان و فەرھەنگ و كەلەپوورى خویانەوھ ھەى كە رۆلى لە دارشتنى زمانە ئێرانىیەكاندا، بەو شیوھە ھەبووھ كە بووھ، بە تاییەتى و لە ناویاندا زمانى كوردى و فارسى، بى ئەوھى بچینە ناو و رەكارى دەروھى بابەتەكە چونكە پتویستمان بە ھەلكۆلىنى بلوچى و سەغدى و سكائى و زمانى ئێرانى و ئاریایى و ئەو بابەتە زمانانە نیە كە رۆلیان لە رێرەوى ئەم دوو زمانەدا لە بیر چۆتەوھ.

پارسه‌کاني تېدايه نه هېشتا دراو لېندراوه و نه چ شوېته‌واري ئاسن و خوځ له ده‌قه‌کانيدا هه‌يه... لېره‌وه، کيښه‌يه‌ک له خه‌يال‌مدا په‌يدا بوو و له هه‌موو ټو به‌لگه‌نامه مي‌زووييانه‌ي که خوځېندوو مننه‌ته‌وه وه‌لاميم ده‌ست نه‌که‌وت، ټه‌وه‌ش ټه‌وه‌يه ټه‌گه‌ر گاتا‌کان ټه‌وه‌نده کوځ بن چ په‌يوه‌نديه‌ک له نيوان گاتا‌کان و زه‌رده‌شتدا هه‌يه و ټه‌گه‌ر لي‌کولېنه‌وه ماوه‌ي چهند سه‌ده‌يه‌ک زه‌رده‌شت نه‌گه‌رېتېته دواوه، ټه‌و قه‌ومه کامه‌يه څارستانه‌تي ټه‌وه‌نده به‌هيز بووه گه‌يشتېته ئاستي تو‌مار‌کردن و خه‌يال و لي‌کدانه‌وه و ده‌ستووري وا دارېژي که به به‌ريانه‌وه هه‌بي په‌ره بسين و له ئاقيستا هه‌بن؟ به‌لام نابي ټه‌م کيښه‌يه رامان‌گري چونکه ټه‌گه‌ر هه‌ندي به‌شي ئاقيستا له سه‌رده‌مي زه‌رده‌شت کو‌نتر بي يا بسه‌پېندري که زه‌رده‌شت له‌وه زووتر بووه که بؤي دانراوه و بگاته‌وه سه‌رده‌مي گاتا‌کان، ئاقيستا هه‌ر وه‌ک حه‌قيقه‌تي‌کي گرده‌بر و وه‌ک به‌هيز‌ترين کارېگه‌ر له سه‌ر زمان و فره‌نگ و ټايين و ژباني هه‌موو ټيرانيه‌کاني پيش په‌يدا‌بووني ئيسلام ده‌مينېته‌وه. ده‌بي لېره‌دا ټه‌وه‌ش بگو‌ترې که داناني زماني ئاقيستا به‌ زماني ټيران، جو‌ره لي‌بورده‌يه‌کي تېدايه به‌رانبه‌ر ټه‌و زانايانه‌ي که وای بؤ ده‌چن به‌ زماني خه‌وارزميه‌کان بي، له‌و جي‌يه‌دا (به‌ پتي بؤ‌چووني ټه‌وان) که يه‌که‌م جار زه‌رده‌شت تېدا په‌يدا‌بووه. خه‌واريزم، به‌ پتي ده‌ستني‌شان‌کردني خاوه‌ني «تاريخ زبان فارسي» که‌وتو‌ته باکووري ده‌رياي «ئارال» ټه‌وه که هه‌ردوو رووباري سه‌رداريا و ئاموداريا (سه‌ي‌حون و جه‌ي‌حون) ي تي ده‌رژين (ل 201 تاريخ زبان فارسي به‌شي يه‌که‌م). ټه‌و ناوچانه‌ش ټه‌مرؤ ناويان کازاگستاني سو‌قي‌ه‌تيه: ئاقيستا له جووت ناوي Airyana vaejah پي‌که‌اتوه که شويني ټه‌و خه‌ل‌که‌ن که به‌و زمانه‌ قسه‌يان کردووه. ټه‌وجا زاناي بابه‌ته ټيرانيه‌کان هاتن و ټه‌و ناوه و ناوي خه‌واريزميان به‌ يه‌ک

گرت، خه واريزميش زور له سنووری ئيرانه وه دووره، ته گهرچی ده چيته ريزی واتای «ئاری، ئاریا» وه. به پتی بۆچوونی ئەمانه، پنداویستی و زهروورتهی لۆژیکي وایان خواستوه ئافیس تا به زمانی تهو خه لکه بووبی که له ناویاندا پهیدا بووه و خه لکی تریش هه بوون، بهو شیوه یه که روونی ده کهینه وه، بهو ته نجامگیریه رازی نه بوون.

زاناکان به گشتی بهو دلنیا بوونه نه گه یشتن که ئافیس تا سهر به گه لیکي دیاریکراو بی ته گهرچی له وه دلنیا بوون که فارسی کون نیه و دوایی دینه سهر باسی ته وه. بهو ته نجامگیریه ش نه گه یشتن که له سهرده میکی دیاریکراو نووسرابی و نه شیانتوانی ته مه نی به شه کانی ئافیس تا، به دلنیا یه وه دیاری بکه ن و بیانگه ریننه وه سهرده میکی دیاریکراو، به لام له سهره پنی چاره سهری کیشه کاندان و مه و دایه کی باشیان لهو بهواره دا بریوه، که ماندوو بوونیکي گه لی زور و ماوه ی تپیه ر بوونی چه ندین نه وه ی ویستوه. پیم وا نیه کتیییک به گرنگی ئافیس تا بووبی و ته مه نی زور بووبی و بارودۆخی هه مه جووری به سهردا تپیه ر بووبی و دهستی تیکدانی پی گه یشتبن، له کیشه ی ئاوها خه له سایی.

کوشنده ترین کاره سات که له هه موو سهرده مه کاندان به سهر ئافیس تا دا هاتی، هه ولی ته سکه نده ری مه که دۆنی بوو له دهو روبه ری سالی 331 ی پیش زاین، بۆ فه وتان دنی، ته وه ش دوای سهر که وتنی به سهر ته خمینی (هه خامه نشیه کان) دا، چونکه دهستی به سهر کتییخانه ی شاهانشاهیدا گرت که هه موو به شه کانی ئافیس تا ی تیدا پاریزراو بوون. تهو کتییخانه یه به هه موو تهو به لگه نامه نووسراوانه شه وه سووتاند و له کو تاییدا جگه له هه ندی به شی که می هیچی له سووتاندن ده رباز نه بوو که کو یان 83000 وشه ده بوو و به شه سووتاوه کانی ته نها له بیرى موبه د

و هه‌ربه‌ده‌کاندا، نه‌وه دواى نه‌وه تا کو‌تايى ده‌سه‌لاتى سلوکى (سلوکس) به‌کئ بوو له سه‌رکرده‌کانى ئەسکه‌نده‌ر) مانه‌وه ئەوه‌ش به‌ر‌زگارکردنى به‌ش له دواى به‌شى ده‌وله‌ته‌که له ده‌وروبه‌رى 147ى پيش زاین. (ته‌ماشای خسته‌ی کاته‌کان له لاپه‌ره 226ى کتیبى مزدیسنا و ادب پارسی بکه). ئەوجا هه‌وله‌که تا کو‌تايى سه‌رده‌مى ئەشکانیه‌کان، که سالى 226ى زاینى بوو، دريژه‌ی کيشا و له سه‌رده‌مى ده‌سه‌لاتى ساسانی‌شدا تا ده‌سه‌لاتى خه‌سره‌و په‌رويز (590 - 627 ز) (لاپه‌ره 228ى هه‌مان سه‌رچاوه). ئەوجا، دواى ئەوه ئیسلام هات و هه‌وله‌کانیش وێستان و تا ماوه‌یه‌ک لاپه‌ره‌ی رۆشنی‌ری فارسی داخرا. دواىی ئەو هۆیه‌ی دیارى ده‌که‌ین بۆچى هه‌موو فه‌ره‌نگى ئەو سه‌رده‌مه به‌ه‌ی فارسی دانراوه.

ئەو بابە‌تانە‌ی که په‌یوه‌ستن به‌ ورده‌کارى ئایینى زه‌رده‌شتیه‌وه و له ئافیتادا تۆمار کراون، ئەوه‌یه که زه‌رده‌شت باوه‌ریکی نو‌ی وای هینایه ئاراوه، که گه‌له هندوئە‌وروپیه‌کان و ئەو ئارییانه‌ی که به‌ره‌و رۆژه‌لات جیاوه‌بوون، ئاشنایه‌تیان له‌گه‌لیدا نه‌بوو، چونکه فره‌خواه‌ه‌ندى و سه‌ربه‌خو‌یى هیزى خیر و شه‌رى له شیوه‌ی دوالیزم (دوو‌خوا‌یى) ر‌ه‌ت کرده‌وه و ته‌نانه‌ت واتای ناوه‌ کو‌نه‌کانیشى گۆرى و ناوى «دئو Daava»ى کرده‌ ناوى شه‌یتان که پیشتر ناوى خواوه‌ند بوو. ناوى «مه‌زده - مه‌زدا Mazda»ى کرده‌ خواى تاکی به‌دیه‌ئى هه‌موو شتى. هه‌میشه‌ش راناوى Ahura به‌ دوایدا دئ و ده‌بیته Ahura mazda که واتای سه‌روه‌رى مه‌زن ده‌دا.

مه‌سه‌له‌ی ئافیتا و ئەو زمانه‌ی پێى نووسراوه و له کو‌ی ده‌رکه‌وتوو و چۆن په‌رشوبلاو بوو و چۆن زندو و کرایه‌وه و سیاسه‌ت له سه‌رده‌مى ساسانیه‌کاندا چ رۆلێکی له‌ گۆرینی هه‌ندى له حوکمه‌کانیدا، به‌ پێى

به‌رژه‌وه‌ندی ده‌سه‌لات هه‌بوو تا ده‌گاته ئه‌وه‌ی ئافێستا بووه‌ دوو:
 یه‌کیکی ره‌سمی بوو و ئه‌وی دی له‌ سینگى پیاوه‌ ئاینیه‌کاندا مایه‌وه‌ که
 نه‌وه‌ دواى نه‌وه‌ ده‌یانگواسته‌وه‌. هه‌موو ئه‌وانه‌ شتگه‌لیکن ژانیاں کوتایى
 نیه‌ و له‌ کتیبى قه‌به‌ی دوور و درێژدا نه‌بى جییاں نابیتته‌وه‌ و ئه‌و
 ئاماژانه‌ی پیشووتریش له‌ رووی پتووستیه‌وه‌ بوون، چونکه‌ په‌یه‌ه‌ندیان
 به‌ بابته‌ وروژاوه‌ که‌وه‌ هه‌بوو له‌ باره‌ی وشه‌ی کوردیه‌وه‌.

هه‌ر بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی کیشه‌ ئه‌و زمانه‌ی که‌ ئافێستای پى نووسراوه‌ ناو
 نراوه‌ «زمانى ئافێستا» چونکه‌ به‌لگه‌ی گرده‌برى یه‌ کلایکه‌ره‌وه‌یان
 نه‌بووه‌ تا بیده‌نه‌ پال میله‌تیکى دیاریکراو و موبه‌ده‌کان نووسینیکی
 ئاسانیاں داهێناوه‌ تا خوێندنه‌وه‌یه‌کی روون بۆ ده‌ربڕینی وشه‌
 نووسراوه‌کان هه‌بى و ئه‌و نووسینه‌شیاں ناو ناوه‌ «دین ده‌برى» واته‌
 نووسینی ئاینی. وشه‌ی «ده‌ئین» له‌ ئافێستادا به‌ واتای ئاین هاتوه‌
 به‌لام «ده‌بیر، ده‌برى» شیکردنه‌وه‌یه‌کی زیاتری هه‌یه‌: ئه‌م وشه‌یه‌ له‌
 بنه‌رته‌دا له‌ «Dub دوب» ی سۆمه‌ریه‌وه‌ هاتوه‌ که‌ واتای «له‌وجه‌ی
 پارێزراو» دهدا و دواى به‌ شیوه‌ی tuppi duppu گوازییه‌وه‌ لای
 ته‌که‌دیه‌کان و ئه‌وجا دواى ئه‌وه‌ی گۆرا و بووه‌ «دوب» چووه‌ ناو
 ئارامیه‌وه‌ و له‌ عاره‌بیدا بووه‌ «دوف». کۆترین شوێنه‌واره‌ی ئه‌و وشه‌یه‌
 له‌ به‌ری ئێراندا به‌ شیوه‌ی «دیپی dipi» ده‌بینین ئه‌وه‌ش له‌ سه‌ر
 به‌رده‌ هه‌لکه‌ه‌ندراوه‌کانی «بغستان - بیستون» ی سه‌رده‌می داریوشی
 یه‌که‌م، له‌ سالی چواره‌م یا پینجه‌می ده‌سه‌لاتیدا که‌ له‌ «522 تا 488
 پ ز» ی خایاند هه‌لکه‌ه‌ندراوه‌. دواى ئه‌وه‌، ئه‌و وشه‌یه‌ له‌ سه‌رده‌می
 خشیارشاى کوریدا «486 - 465 پ ز» ده‌رکه‌وته‌وه‌، ئه‌وه‌ش له‌ سه‌ر
 به‌ردی هه‌لکه‌ه‌ندراوی ناوچه‌ی وانی کوردستانی تورکیا. وشه‌که‌ له‌
 په‌له‌ویدا گۆرا و بووه‌ «دپیره‌ dipiri» و ئه‌وجا ده‌بیر و ئافێستا له‌

فارسیدا بهو شیویه ماوه ته وه. وشه که، سۆمهری - ئەکه دی - بابلی -
ئارامی - عاره بی - هه خامه نشی - په هله وییه و له هندیدا «lipi و
dipi» به «ل. 109, 110, 111 له فرهنگ ایران باستان». له زمانی
کوردیش، وهک پروونی ده کهینه وه دابرا.

ئهو باسه ی که بۆی ههیه درێژه بکیشی کورت ده کهمه وه و ده لیم
ثاڤیستا به هه موو که موکوپییه کانیه وه قامووسی لقی ئیرانی گه له
ئاریه کانه و که له پووړیکه لیی ده وه شایه وه بۆ ئهو هه موو گه لانه ی ئهو
لقه به به رفره وانی بمینی، جا کوردی بی یا بلوچی یا فارسی یا
هه رچییه کی تر بی، له گه ل سهرنجدانی جیاوازی ریکه وت و هه لکه وتی
په یوهندی هه ر یه کی له و زمانانه به ثاڤیستاه، چونکه به شی ئهو زمانانه،
وهک ده رده که وئ، له و په یوهندییه دا جیاواز بووه.

ئهو هی جیی داخه، وهک ده رده که وئ، زانیاری برا عاره به کان له سهر
ورده کاری ثاڤیستا و رۆلی ثاڤیستا له باره ی فهرهنگی ئیرانی کونه وه،
که کورد یه کیکانه، هه روه ها له باره ی ناوه پړۆکی ئهو په یامه وه که
زه رده شت له و کتیه دا گه یاندوویه تی، به شی ئهو ناکا وینه یه کی پروونی
هه بی. بۆم ده رکه وتوو که دووهم خه لیفه، له بهر زانیاری فره وانی له
سهر هه ندی ئاماره ی قورئان، یارانی زه رده شتی به ئه هلی کتیب
دانه ناوه. کتییی ثاڤیستا باسی یه کتاپه رستی و قه یامه ت و زندوو بوونه وه
ده کا و مژده ی به هه شت ده دا و هه ره شه ی دۆزه خ ده کا و ئه وه ش بۆ
ئهو انه ی خویندنه وه یان بۆ ثاڤیستا هه یه، پروون و ئاشکرایه و له
بازنه کانی ده ره وه ی خویندنه وه شیدا زانراوه و ته نانه ت کتییی «ئه لا» ی
عه باس مه محمود عه قاد له لاپه ره ی 88 یدا ده لی:

«مه جووسه کانیش وهک میسرییه کان باوه ریان به قه یامه ت بووه.
هه روه ها باوه ریان به پاداشت و سزای رۆژی قه یامت هه بووه، به لام

باسی زندووبوونه و کۆتایی دنیا و رۆحبه بهردا هاتنه و هیان بۆ رۆژی قه یامهت کردووه» له مه دا وا ده رده که وێ که میسریه کان باوه ریان به ژسانی قه یامهت هه بووینی به لام باسی کۆتایی دنیا و رۆحبه بهردا هاتنه و هیان نه کردی.

دواتر له هه مان لاپه ره دا ده لێ:

«جوله که کان باسی شه یانیان له پیش دیلکردنیان یا پیش بوونیان له نیوان رووباراندا نه کردووه. دواى ئه وه ی به «اهرامان» ی مه جووسیانیان چواندووه که نیشانه ی شه ر و خراپه کارییه، ئه و جا باسیان کرد»

پنشتهر له گوڤاریکی ئیسلامیدا، پیم وایی سه ر به وه زاره تی ته وقاف بوو، به ر له چه ند سالیکی خویتمه وه، مه سه له ی زندووبوونه وه له لای جوله که کان تا رۆژگاری دانیال پیغه مبه ر بلا و نه بیووه. که چی ده بینم مامۆستا عه قاد له لاپه ره 112 ی ئه و کتیهیدا ئه مه ده لێ:

کتیه ئیسرایلیه کان باسی قه یامهت و زندووبوونه و هیان تیدا نه بووه و زه مینی ژیره وه یا بیر یا «شیول» ئه و هه لدیره قووله بووه که هه تیوان له دواى مردنیان په نای بۆ ده بن و ئیدی لێ ده رباز نابن و «ئه وه ی به ره و هه لدیر دابه زئ سه رناکه ویتته وه» و هه ر راست دواى ئه وه ده لێ:

«یه که م ئامازه بۆ رۆژی «که یوم - زندووبوونه وه» له ئیسحاحی بیستوچواره می کتیبی «ئه شعیا» دا هاتووه که له سه ده ی سییه می پیش زایندا ژیاوه.»

له کۆتایی لاپه ره ی ناوبراودا ئه مه ش ده لێ:

تینکه له ش واتلای «مه زده رست» دده او به رانېه ره که شی
«دېوه سنا» یه، که ده کاته شیتانېه رست.
نوه کورته یه ک بوو هر ده بوو بگوتری تا بابته که له تاریکی بیته
ده ری.

ماده‌کان یا میدیه‌کان - باوبایرانی کورد، له باکووری روزه‌لانی ولاتی ئیران نیشته‌جی بوون و سنوور به سنووری ولاتی پارسه‌وه بوون که که‌وتبونه لای باشووریانه‌وه. یه‌که‌م پاشای ئاشووری که ناوی ماده‌کانی له نووسیندا هیناوه شه‌لمانسه‌ری دووهم بوو که سالی 844 پ ز سه‌رزه‌مینی ماده‌کان (کوردستانی ئیرانی ئه‌م‌رۆ)ی داگیر کرد و دواتر، دوا‌ی حه‌وت سال دیسان داگیری کرده‌وه و له هه‌واله‌کاندا به - Made Madai ناوی هیناون. له سه‌رده‌می شه‌مس ئادادی چواره‌میشدا، که کوری شه‌لمانسه‌ری ناوبراو بوو، ناویان هاتوو. دوا‌ی ئه‌وه، ئه‌داد نیراری سییه‌م سالی 810 پ ز داگیری کردن و تیکلات بلیسه‌ری چواره‌م که به شه‌رکه‌ر ناوبانگی هه‌بوو، سالی 744 پ ز ولاتی لئ داگیر کردن. سه‌رجۆنی سییه‌میش سالی 722 پ ز چوو سه‌ریان و ماده‌کان له‌و سه‌روبه‌نداندا خۆیان له حکوومه‌تیک‌ی ریکوپی‌کدا یه‌کنه‌خستبوو تا دیاکو «دیکو» یۆنانه‌کان به Deikos ناویان ده‌برد، سالی 713 پ ز بۆی هه‌لکه‌وت و ده‌وله‌تیک‌ی پیکه‌یتا و «هه‌مه‌دان»ی کرده پایته‌خت و ئه‌وه‌ش تا ئه‌و ده‌مه، یه‌که‌م ده‌وله‌تی هه‌موو گه‌له ئیرانیه‌کان بوو. سییه‌م پاشای ماده‌کان Hovakshstra هوفه‌خسترا که یۆناییه‌کان به Cyaxares ده‌ریانده‌بری، یه‌کێ بوو له گه‌وره شه‌رکه‌ر و داگیرکه‌ره‌کان و زۆر له ولاته دراوسێکانی خسته ژێر ریکیفی خۆیه‌وه تا له سالی 612 پ ز توانی به هاوکاری بابلیه‌کان نه‌ینه‌وا‌ی پایته‌ختی ئاشووریه‌کان داگیر بکا و ناوی ئاشووریه‌کان له تۆماری ده‌سه‌لاندن ب‌س‌رپه‌وه (خاوه‌ن) تاریخ زبان فارسی، سالی 610ی پ زی گوتوو. دوا‌ی ئه‌م داگیرکردنه، ناوی ماده‌کان و ئیرانیه‌کان بلاو بووه‌وه. ئه‌و پاشایه‌ مرد و

سالی 584 پ ز ئو کورەى جىي گرتەوہ کہ لە نووسىنى بابليہ کاندە بە «Ishtovygo»¹ ناوى براوہ و (لە يونانيدا Astyago) يان پى گوتووە. لە سەر دەمى ئەمدا، بە دەستى کورشی گەرە کہ کچەزای ئاستياگ خۆى بوو، دەوڵەتى ماد کوتايى هات. کورش سالی 539 پ ز بابلي داگیر کرد (فرهنگ ایران باستان ل 103 - 106).

پاشاکانى ماد، هیچ شویتەوارىكى نووسراویان بە زمانى خویان جى نەهیتووە تا بیکەینە بەلگە و خەسلەتەکانى ئەو زمانە دەستىشان بکەین کہ لە سەر دەمى ئەواندا لە ناو تاکەکانى گەلى ماد یا کورد باو بووہ و جگە لە هەندى ناوى پاشاکانیاں کہ لە نووسراوى ميللەتانی تردا باسیان هاتووە، هیچیان لى بەجى نەماوہ. لیرەوہ ئەو بریارە زەحمەت دەبى چەند پەيوەندى لە نىوان زمانى کوردى و ئافىستادا هەيە یا تا چ ئاستىک دەقاونەقن. هەندى لە زاناکان بۆ ئەوہ دەچن کہ ئەو ناوہ کەمانەى میدیەکان پەيوەندیان بە زمانى ئافىستاوہ نىيە و دەلین دەقاونەقن نین. لەوہشدا زیدەرۆيان کردووە کہ گوتوویانە زەردەشت بەخۆى خەلکى ناوچەى باکوورى رۆژەلانى ئىران بووہ کہ ئافىستای لى دەرکەوتووە و بەوہش پیناسەى میدیان لى سەندۆتەوہ. بەلام سەرچەمى قسەکانیان هى ئەوہ نىيە باوہرى پى بکرى بە تايبەتى لە بارەى رەچەلەكى زەردەشتەوہ چونکە بە پىي بۆجوونى کۆنترين

¹ . ئەو قسەيە هەيە کہ ئاستياگ، هەمان ئەو «ئەژدەهاک»ە بووبى کہ کاوہ «لە راستيدا کورش» کوشتوويەتى و بە کورزانى ئەويش کوتايى بە دەسلەتى باوباپیرانى کرد هاتووە و لەوساوہ ئاھەنگ بۆ ئەو تىکشکانەى خۆمان دەگيرين. فارسەکان وایان بلأوکردوہ کہ ئاستياگ سى سەرى هەبووہ، دوايىش دوو لەو سەرانیان لى کردە مار بە سەر شانیوہ!! ئاھەنگى نەورۆزىش بابەتیکى ئاینى بووہ و تيايدا پيشوازی لە رۆجى باوباپیران کراوہ و لە سەرى سالد، بە ئاگرکردنەوہ، بەرەو بەهەشت بەرى کراونەتەوہ. مەن بەشەحال، بە نيازى پيشوازی کردنى رۆجى باوباپیران پيشوازی لە نەورۆز دەکەم و بەرى دەکەم. ح.ک.

میژوونووسانی ئەو گەلانی که به دواى یه کدا هاتون، زهردهشت خه لکی باکووری رۆزاوای ئیرانه و له ناوچهی «رې Regha» ی کۆن بووه و ئەوجا کۆچی زهردهشت به ره و ئەو شوینهی که پاشاکهی په نای داوه و له وێ ئایینه کهی بلّاو کردهوه، پێ ده چێ له رۆزاوای ئیرانه وه بووین تا رۆژه لاتێ، یا باکووری رۆژه لاتێ. له پرووی به لگهی ناوه کانیسه وه، ناوی تری میدی که له گه ل ئەو ناوانه دا ده قاوده قن و له ئافیتادا باسیان هاتوه، وه ک ناوی Koshtaspi که له نووسراوه بزماریه کاند له هه ندێ ناوچه ی ئاسیای بچوو کدا هاتوه که شوینه واری تیکلات بلیسه ری شای ئاشووریان بووه بۆ سالی 854 پ ز ده گه رپته وه. ئەو ناوه هه مان «گوشتاسه پ» ه که له ئافیتادا وه ک پارێزه ری زهردهشت ناسراوه و بۆ سه ده ی هه وته می پیش زاین ده گه رپته وه و خه لکانی تریش له هه خامه نشیه کانی دواوایی به وه یان زانیوه، له وانه باوکی داریووشی یه که م که 521 پ ز تا 485 پ ز ده سه لاتێ هه بووه.

ناویکی گرده بری تر هه یه که ده مه ته قی یه کلایی ده کاته وه، ئەوه ش ناوی باوکی زهرده شته که له گه ل ناوی دایکیدا له عیباره تیکی ئافیتادا هاتوه و ده شی ئاوها وه ریبگیرین: «ئهی زهرده شت پوروشپه و دۆغدۆ و هیره د ئازار مه ده (ل 90 مزدیسنا و ادب پارسی) پوروشپه باوکی زهرده شت بووه و دۆغدۆ دایکی بووه و میربه ده کان، پیاوه ئایینه شاره زاکان بوونه. پوروشپه له دوو به ش پتکدی، یه که میان «Pouroush پوروش» ه و به پێی قسه ی زاناکان دوو واتای هه یه، یه کینکیان «پیر» ه، وشه ی پوروش کورت کراوه ته وه و گۆراوه تا به و واتایه بۆته «پیر» ی کوردی و فارسی. واتای دووه می، رهنگی تیکه لی رهش و سپیه و ئەگه ره شه که ی زال بێ، له عاره بیدا ده بیته «اده م» و ئەگه ره سپیه که ی زال

بی، له عاره‌ییدا ده‌بیته «اشهب». سه‌رچاوه‌کان له ئاستی چاره‌نووسی
 ټو وشه‌یه‌دا به‌و واتایه، بی ده‌نگن و نالین به‌ره‌و چی گؤراوه، چونکه
 هاوشیوه‌ی له زمانه ئیرانییه‌کاندا نازانن که خه‌ریکین و ټه‌گه‌ر کوردیان
 بزانییا وینه‌یه‌کی زنده‌وویان ده‌ست ده‌که‌وت که وشه‌ی «بؤر» ی
 نیزیکی «سپی بؤر» ی «اشهب» ی عاره‌بییه و «ره‌ش
 بؤر» یش «اده‌م» ی عاره‌بییه. ټه‌وش روونه که وشه‌ی «بؤر»
 له «بوروش» هوه وه‌ک «پیر» نیزیکه. وشه‌ی دووه‌می ناوه‌که، «ټه‌سپ،
 ټه‌سپه» یه که واتای «ټه‌سپ» ده‌دا و زاناکان گوتوویانه که هه‌موو
 وشه‌که ده‌کاته «خاوه‌نی ټه‌سپی ره‌شبؤر». جگه له‌وه‌ش ته‌مه‌نی ټه‌سپی
 پیر ټه‌وه‌نده‌ی به‌ ده‌مه‌وه نایی و ټه‌وه‌نده‌ی ماوه‌ته‌وه بایی ټه‌وه ناکا بیته
 نازناو. له سه‌ر واتای ټو ناوانه‌شه‌وه، کۆچی زه‌رده‌شت بؤ ولاتی تر، له
 ده‌قی ئافیس‌تادا تۆمار کراوه و باسی ټو ده‌رده‌سه‌ریانه کراوه که به
 ده‌ست که‌سوکاری به‌ سه‌ریدا هاتوون و ټو رییه‌ی به‌و سه‌رماوسؤله‌ی
 زستانه که خوی و ټازه‌له‌کانی گرتوویانه‌ته به‌ر، به‌ ری‌ره‌وی زستان
 pareto zemo «په‌ره‌تۆزه‌مؤ» ناوی هاتوه. ټو (که‌ی راستیه‌که که‌ی
 که‌فی نازناوی ده‌سه‌لاته) جیان نه‌کردۆته‌وه و ناچار بووه به‌ زه‌مه‌هریردا
 له سه‌ر سه‌فه‌ر به‌رده‌وام بی تا گه‌یشتۆته Tosa (دوایی بۆته‌توس).
 هه‌رچۆنی بووبی، گه‌یشته ټو جیه‌ی لی بووه میوان و مایه‌وه و
 ټایینه‌که‌ی تیدا بلاو کرده‌وه و چ پیویست به‌ دل‌ه‌راوکی له باره‌ی ټو
 راستیه‌ می‌زوویه‌وه ناکا که له‌گه‌ل ئافیس‌تادا ده‌قاوده‌قه. ټه‌گه‌ر باسه
 می‌زوویه‌که له باره‌ی کۆچه‌که‌وه راست بی، بۆچی ده‌بی ناوی ټو
 شویتنه‌ی لییه‌وه رۆشت درؤ بی؟ ټو زانایانه‌ی که زه‌رده‌شت بؤ
 ماده‌کان ده‌گیرنه‌وه به‌و لایه‌دا دایده‌شکینن که زمانی نووسینی ئافیس‌تا
 زمانی ټو بووبی، واته ټو ولاته‌ی که تیدا په‌روه‌ده بووه، چونکه ناشی

که سیکي ريشنگ بگاته لوتکه‌ی دهربرين به پيوانه‌ی ټه و سهرده‌مانه‌ی که له ټافيس‌تادا هه‌يه. ټه‌گهر خواونه‌که‌ی زمانه‌ی خه‌لکي تری به کاره‌ينايي ټه‌وه‌ش بيانوويه که به هاساني به‌رپه‌رچ نادريته‌وه چونکه جيده‌ستي هيزمان ديت که زهرده‌شتي ناچار کرد ولاته‌که‌ی خو‌ی به‌جي بهيلی ههر له بهر ټه‌وه‌ی داوای له خه‌لکي کردبوو نه‌فره‌ت له خو و ره‌وشي زالم له هه‌ندى بواری ژياندا بکه‌ن و به دهم گه‌ياندنې په‌يامه‌وه کوچی کرد و ټه‌وه‌نده مؤله‌تی نه‌بوو به شيويه‌ک فیری زمانیکي بينگانه بی په‌يامه‌که‌ی پی بگه‌يه‌نی. له سيبه‌ری گوستاسپدا مایه‌وه و ده‌ستي کرد به گه‌ياندنې په‌يامه‌که‌ی. ټه‌گهر ټم به‌لگانه ټه‌وانه بينده‌نگ نه‌که‌ن که حاشا ده‌که‌ن، چ به‌لگه‌يه‌کی دی بو پيناسه‌ی ټافيس‌تا له‌مه گرده‌برتر له ټارادا نييه تا باوهر بينن. ټه‌وه‌ی ده‌بی ليره‌دا بگوتری ټه‌ويه وشه‌ی pareto که ده‌لاله‌ت له ره‌تبوون ده‌کا، له ريشه‌دا «پار par» ه له‌وه تيناپه‌ری که وشه‌ی «په‌ر» ی کوردی بی که ده‌کاته «ره‌تبوون» ټه‌گهر «تی» ی له پيشه‌وه بی بيته «تیه‌ر» ی کوردی. به‌لام «Zamo زه‌مو» کوردی و فارسی لی هاوبه‌شن و له فارسیدا «زمستان» ه و له کوردیدا «زمرسان و زمستان» ه ټه‌وه‌ش به گویره جياوازی شيوه‌زار و له هه‌ردوو زمانه‌که‌دا «ستان» بو زور وشه‌ی گرنه‌گ ده‌که‌نه پاشکو «ټم به‌لگانه له منه‌وه‌ن نه‌ک سهرچاوه‌کان»

قسه له باره‌ی ټافيس‌تا و په‌راويزه‌کانيه‌وه کوتايي نايه بو‌يه ههر به‌و تايه‌تمه‌نديانه‌ی سه‌روه‌ه واز دينم، به‌لام له سه‌ر کاره‌گه‌ری و رووداوه‌کانی ده‌وروپه‌ری و قسه‌ی زانايان له باره‌يه‌وه به‌رده‌وام ده‌يم و به‌که‌م جار ده‌ليم زوره‌ی زاناکان خوراساني باکووری روزه‌له‌لاتی ټيرانيان به ولاتی دووه‌می زهرده‌شت داناوه، ټه‌وه‌ش دواي ټه‌وه‌ی ولاتی خو‌ی «ماد» ی به‌جي هيشت. خوراسانیش له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی

سێیه می پێش زایندا ولاتی «پارت» هکان بووه و دهولەتی ئەشکانیان
تێدا دامەزراندووه. ئەگەر ئەو بۆچوونە ی ئەوان راست بێ، دەسەرداری
ئەو دەبێم که زەرەدەشت و ئافیس تا له خەوارزم دەرکەوتبێ. بە رای من
له بارودۆخی کۆچی زەرەدەشتدا، ئەو مەودا دوور و درێژه و بهو چلهی
زستانه له ولاتی مادهوه له توانای خێزانیکی دەرکراو به دهره. مەودای
نیوان ولاتی کورد و خەواریزم له سەر نهخشه پێوا و بینیم، له گەل
سەرنجدانی رینگای پاشایانه دوو جار له درێژی نهخشە ی عێراق
درێژتره و نهخشه نه پێچی تێدا به ههواراز و نشیو یا شیو و شاخ،
بهلام رینگا ههموو ئەوانه ی تێدان. مەوداکه بۆ خوراسان نیوهی مەودای
خەواریزمه و ئەمەش وا دهکا که په یوهندی نیوان ئافیس تا و فرههنگی
ئێران پتهوتر بێ.

گوتمان پاشاکانی ماد چ نووسراویکیان له پاش خۆیان جی نههێستوو و
زمانیکیش دهقیکی وای نه بێ دهستووری زمان و دهربرینی بپاریزی بۆ
ههیه به درێژی رۆژگار و به هۆی دووری خێلهکانی له یه کترهوه،
لقوبۆی شیوهزاری لی بکهونهوه بێ ئەوهی پێوانه یهکیان هه بێ له کات و
دووری شیوهزارهکان له ریشه ی خۆیان ههوه، بۆی بگهڕینهوه و جگه له
ئافیس تا ههچی ترمان نییه بۆی بگهڕینهوه بۆ ئەوهی بزانی زمان ی ماده
کورد هکان، له رووی شیکردنهوه و جوړهوه چ گۆرانکارییهکی به سەردا
هاتوو و له ماوهی ئەو بیستوینج سەده یه دا چون گه شه ی کردوو.
ئەگەر ماوه یه ک ئافیس تا له بیر بکهین، دوو سه رچاوه ی ترمان هه یه که
بۆ ئەوه بشین بکریته پێوانه بۆ زانی ی راده ی ئەو گۆرانکاریه
چاوه روانکراوانه ی که له سەرده می ماده کانه وه به سەر زمانی کوردیدا
هاتوو. ئەو دوو سه رچاوانه ش پارسی هه خامه نشی و په هله وین: فارسی
سەرده م که سه رچاوه که ی پارسی هه خامه نشیه ئەوهنده له ره گی خۆی

دوور كه وتوتهوه، خهريكه ليكچوون له نيوانياندا نه ميئي. هه خامه نشي
 زور له ثاقيستاوه نيزيكة، چونكه سهردهميان له يه كه وه نيزيك بووه،
 زوريش له فارسي سهردهمه وه دووره چونكه سهردهميان زور له يه كه وه
 دووره و ته گهر په هله وي له نيوان فارسي كون «هه خامه نشي» و
 فارسي ناوه ندي و تازه نه بوايه ته پرديك، جياوازي نيوانيان ته وه نده زور
 ده بو له هيچ بوجوونيكدا جيني نه ده بوو. له شوپته واره تومار كراوه كاني
 هه خامه نشي، كه مي له 400 وشه پتر ماوه ته وه، ته وهش بو
 روونكر دنه وي زور لايه ن بهش ده كا: يه كه ميان و گرنگترييان ته وه يه
 زماني ثاقيستا جياوازي له گه ل فارسي كندا هه يه و يه ك نين. دووميان
 ته وه يه كه نيزيكايه تي نيوانيان، ته و دهر فته ده دا كه بو هه ندي وشه و
 دارشتن بو هه خامه نشي ونبوو بگه ريينه وه. سييه ميان، له ماوه يه كي
 ريژه يي كورتي ده سه لاتي سلوكيدا گورانكار يه كي گه وره و شيويكي
 قوول كه وته ريزمان و شيكاري فارسي كونه وه چونكه په هله وي دواي
 سلوكيه كان به شيويه ك دهر كه وت كه زور له هه خامه نشي و ثاقيستا
 جياواز بوو و په هله وي هاوكف و ده سه خوشكي فارسي ناوهنجي بوو و
 ده كرا فارسي له گه لدا پيوانه بكرئ چونكه فارسي ناوهنجي له سهردهمي
 سلوكيدا و له ماوه ي ده سه لاتي ته شكانيه كاندا شتوازي نووسيني هه بوو.
 ته وانهش مه سه له گه لينكن پتيويستيان به لينكولنيه وه هه يه و ليتره دا جيني
 نايپته وه، بويه ههر به وه نده ده سه بردار ده بم كه له و چهند ديتره ي
 سه ره وه دا باسم كرد، ته وهش بو ته وه ي بگه مه ته و ته نجامه ي كه
 كوردی، له گه ل ته وه شدا به هوي نه بووني سه رچاوه ي نووسراوه وه، له
 سه رچاوه ي تومار كراوي خوي دابراوه (به و حسيه ي كه ثاقيستا كوردی
 نه بي)، پيوانه كاري ته و مافه ده دا به جورئ بير له بنه ماي كوردی
 بكه ينه وه كه به قه دهر گونجاني فارسي كون له گه ل بنه ماكه يدا بگونجي

و ئەو سەرنجەشی بۆ زیاد دەکەین کە کوردی بۆی ھەلنەکەوتوو،
 پەيوەندی بە سەرچاوەی خوێوە بمانی، وەک بۆ فارسی ھەلکەوتوو،
 ئەوێش راستییە کە یارمەتی توێژەرەو دەدا کە لە گەڵ کوردیدا، کە
 میژوو ماوەی 25 سەدە غەدری لێ کردوو، بە وێژدان بن. ئەگەر
 کێشانی و پێوانە بکەین دەبینین ئەوەندە کوردی بە ئافستاو
 وابەستە، فارسی نوێ بە فارسی کۆنەو وابەستە نییە و بەلگەی
 سەربارێشان بۆ ئەم بۆچوونە ھەیە کە پەيوەندیان لە ڕووی زمانەوانی
 و شیکارییەو پرد لە نێوان کوردی و ئافستادا دروست دەکا.

لەوانە، پاشگری «نات» لە ئافستادا کەرەسە یە کە ناو دەکاتە ناوی واتا
 (اسم المعنی). شیوەی ئەمە لە فارسیدا نییە بەلام لە کوردیدا ھەیە و
 لە شیوەدا لێی نێزیکە و لە ئەرکدا وەک یەکن، ئەوێش ناوی
 واتایی «ئەتی، ایەتی، تی». ئەو پاشگریکە سێ شیوەی ھەیە و
 پەيوەندی بە پێکھاتە ی ئەو وشەییەو ھەیە کە لە ڕووی رێزمانییەو
 پیشی دەکەوێتەو. وشە «ئامر، تات» لە کوردیدا دەگۆڕی و
 دەبێتە «نەمرايەتی، نەمرەتی» بە واتای نەمری. «ئە» و وشە یە کەم
 بۆ نەفیە و لە دوومدا «نە» بەرانبەریتی و «مر» لە ھەردوکیاندا
 مردنە و «ئەمر، نەمر» دەبنە نەمردن. ئەوجا «تات» لە یە کەمدا
 و «ایەتی، و ھەتی» بۆ جیاکردنەو ھە و واتاکە دەبێتە «نەمری،
 نەمردن - نامردن». لەم دەرڤەتەدا ئەو دەلیم کە ئەو «ئا» ی
 نەفیکردنە لە ئینگلیزیدا ھەیە: sexual و asexual ھی تریش زۆرن
 و لە سەردەمی پیش دابەشبوونی خێلە ھند و ئەوروپیەکانەو
 ماونەتەو. بەلام ناتوانم سەرم لەو سور نەمینی کە ئەو «ئە» یە لە
 عارەبیشدا لە سەر شیوەی «افعل - ئەفعلە» دەسبەردان دەگەین،
 وەک «افلس - ئەفلەسە» و «اعذر - ئەعذرە» و بیانوو بە دەست

پیاوه وه ناهیلێ. ئایه ئه مه ریکه وته یا دراوسیتی سامی و ئاری
کاریگه ریی خۆی هه بووه؟

نموونه ی تریش له سه ر پاشگر که هاوشیویه، ئه وه یه که زۆر وشه ی
ئافیتسا له فارسیدا نین که چی له کوردیدا هه ن، وه ک وشه ی «pasu»
په سه «به واتای مه ر که له فارسیدا نییه و له کوردیدا له سه ر
شیوه ی «paz په ز» هه یه. له لایه ره 305 و 306 ی «فرهنگ ایران
باسستان» دا، پور داود ده لێ: وشه ی vareghan فاریغان له
کوردیدا «پاله وان» هه وهش ناوی په له وه ریکی گوشتخۆره که له باز
بچوو کتره و وشه ی له و بابته له فارسیدا نییه.

له باره ی «فاریغان و پاله وان» وه، ده بی ئه وه بگوتری که دهنگی «v»
له ئافیتسا دا، له گه ل تیه ربوونی کات، له کوردی و فارسی و زمانی تردا
گۆراوه و بوته چه ند دهنگیکی وه ک «ب»، «ر» یش بوته
«ل»، «غ» یش بو دهنگی تری وه ک «ز» و «ز» ی فارسی، له زۆر
وشه دا و لی ره به پیی دهستووری دهنگگۆرین گۆراوه. «و» بوته
«فارغن» و «پاله وان». له ئافیتساییدا دهنگی «ل» هه ر له بنی نییه و
له هه خامه نشی و په هله ویدا به ر چاو ده که وی و پی ده چی دواتر
په ربیته ناو زمانی کوردی و زمانه ئیرانییه کانی تره وه. ته نانه ت شاخی
«برز» ی باکووری تاران له ئافیتسا دا به «Hara berezaiti» هاتوه و
له کوردیدا وه ک خۆی ده بیته «هه ره به رزایه تی» و له فارسیدا
وه رگیرانی له و شیوه یه نییه.

نموونه ی وشه ی «haurva هورفه» به واتای «ته واو، بی که موزیاد» ه و
ئه مهش ئافیتساییه و ویتیه کی له کوردیدا ماوه به هه مان واتا، ئه وهش
وشه ی «ئیرۆ» یه. لابر دنی وشه ی «ه» له سه ره تای وشه ی کوردیدا
دیاردیه کی باوه و گه لێ جار ده بیته هه مزه و به و پییه، ئه و وشه یه

دهیته «aurva» و «v» دهگوتری و دهیته «و». شهوش به پئی دهستووریکي تری دهنگ و نیزیکیه تی نیوان شه وشهیه و «ئیرۆ» دا. وشهیه ک که تهمه نی سی ههزار سال بی شهوندهی هه به سهردا دی و شهوشهیه له فارسیدا نییه.

ههروهها وشهیه «vizm» که به واتای «خزم» دی، به پئی گۆرینی دهنگی «v» بو دهنگی تر له بابته ئیرانییه کاندا. له کوردیدا بوته «khizm». دیتیشمان چون «قشاسپ» گۆرا و بووه «گشاسپ». وینهی شهوشهیه له فارسیدا نییه.

وشهیه «azan» شهزه «به واتای «خور» له ئافیسیتادا ههیه و له کوردیدا بوته «گزنگ» به واتای تیشکی خور له کاتی بهیانیدا و هیچ شتیکی تر، جگه له خور، بو روشنایی به کار نه هاتوو. له وینهی شهوشهیه له فارسیدا نییه.

له وشهیه «uzayeirina» ی ئافیسیتادا که خوراوا بوون دهگهیه نی، سه ره تاکه ی «uz» شهزه «هه مان وشهیه «وزه» ی کوردی سهرده مه و واتای وزه ی بهرز کردنه وه ده دا و له ئافیسیتادا به هه مان شیهیه و له فارسیدا بوونی نییه.

«shapik» چاکه تیک بووه گهنجی زهرده شتی، کاتی گه یشتوو نه ته ته مه نیکي دیاریکراو له بهریان کردوو. شهوشهیه به هه مان واتا و شیهیه له کوردیدا ههیه به لام چ په یوهندی به رنۆره سمی ئایینی زهرده شتییه وه نییه، چاکه ت و برایه وه. شهوشهیه له فارسیدا نییه و نه بوونی زۆر سهیره.

وشهیه «دختر» ی فارسی که له ئینگلیزیدا «daughter» به رانه بریتی له زمانه ئیرانییه کاندا «Dughdu» بووه و ناوی دایکی زهرده شته و

ئىمە لىي بى بەشىن و جگە لە ناوچەيەكى بەرتەسك كە «دۆت»
بەكار دىتن، بەكارى ناھىتىن.

وشەي «rapithvina راپىثىنا» لە ئاڧىستادا دەكاتە كاتى نيوەرۆ و چى
دى، نە لە كوردیدا بەكار دەھىندرى نە لە فارسیدا، بەلام لە كوردیدا
وشەيەكى تر ھەيە كە «فراقىن» ە و دەكاتە ژەمى نيوەرۆ و نيزىكايەتى
لەگەل ەو وشەيدا ئاشكرايە:

راپىثىن	كاتى نيوەرۆ
فراقىن	ژەمى ناخواردنى نيوەرۆ

ئاشكرايە ونبوونى يەكەم لە كوردیدا، ەك وشەي «ئەز ئايەرىنە» كە
كاتى ئاينىيە و بە ژمارە پىنجە، بۆ ونبوونى ئاينى زەردەشتى
دەگەرپتەو.

دەشى بەو جۆرە وشانە درىژرە بە لستەكە بدەين بەلام ەو بە پىويست
نازانين و لە گۆشەيەكى ترەو دەروانين كە ەو ەش گۆرىنى دەنگە لە
وشە ئىرانىيەكان و زۆر وشەي سەر بە ئاڧىستا، دەبينين ھەندى لە
دەنگەكانى خۆيان لە وشە كوردىيە ھاوشىوھكانياندا پاراستوو، ەو ەش
بە پىچەوانەي فارسىيەو. يەكئ لەو وشانە «zrayah زەريە» يە بە واتاي
زەريا و لە كوردیدا بۆتە «زەريە» و لە فارسیدا بۆتە «دەريا».
وشەي «zamatar زاماتەر» كە زاوايە، لە كوردیدا بۆتە «زاوا» و لە
فارسىشدا «داماد» ە. وشەي «asu» ئاڧىستايى بە واتاي مامز لە
كوردیدا بۆتە «ئاسك» و لە فارسىشدا «اھو». وشەي «مسيە» ش بە
واتاي ماسى، لە كوردیدا «ماسى» يە و لە فارسیدا «ماھى» يە.

وشه‌ی «vahrka» ڤه‌هرکه» له ئاف‌یستادا گورگ ده‌گه‌یه‌نئ و ئیستا گوندیک له نئزیکه‌ی هه‌ولێر به ناوی «به‌هرکه» وه‌ه‌یه. ئه‌و وشه‌یه گۆرا و له هه‌ردوو زمانه‌که‌دا بووه گورگ، به‌لام شیوه‌زاری زازایی کوردی «ڤ» ه‌که‌یان ه‌یشتوته‌وه به «verg» ڤه‌رگ» ده‌یلین. ته‌ماشای لاپه‌ره 2ی به‌ربانگی ژماره 7 بکه که له ستۆکھۆلم ده‌رده‌چئ.

به‌لام وشه‌ هاوبه‌ش و هاوشیوه‌کانی کوردی و فارسی، ته‌وانه‌ی سه‌رچاوه‌یان بۆ ئاف‌یستا ده‌گه‌ریته‌وه، ئاف‌یستایه‌کان زیاتر له کوردیه‌وه نئزیکن نه‌ک فارسی، ته‌وه‌ش له به‌ر دوو هۆ که که‌می تیشکم خسته سه‌ریان به‌لام دوو پاتکرده‌وه‌ی بی سوود نیه:

هۆی یه‌که‌م ته‌وه‌یه به‌ه‌لگه‌ سه‌پاوه که زمانی فارسی له‌گه‌ل زمانی ئاف‌یستادا جیاوازه، به‌لام بۆ زمانی کوردی ته‌وه نه‌سه‌پاوه.

هۆی دووهم ته‌وه‌یه بئغه‌مه‌به‌ری ئاف‌یستا کورد بووه و له پیناوی بلاوکرده‌وه‌ی په‌یامه‌که‌یدا، بۆ ده‌ره‌وه‌ی هۆزه‌که‌ی خۆی کۆچی کردووه.

ئه‌گه‌ر له خراپترین حاڵدا به‌پیندیری که زمانی ئاف‌یستا له زمانی کوردی جیا به‌ و زه‌رده‌شتیش پیاوینک یا په‌یامه‌به‌ریکی ناکورد بووه، ئاف‌یستا هه‌ر وه‌ک که‌له‌پووریکی کراوه‌ی هه‌موو گه‌له‌ ئێرانییه‌کان ده‌مینیته‌وه و قامووسیکه‌ هه‌ر یه‌که‌ له‌و گه‌لانه‌ کاتی که‌موکوری وا له خۆیدا ده‌بینئ په‌یوه‌ندییه که‌له‌پووریه‌کانی لاسه‌نگ بکا، بی مروه‌تییه بۆ گه‌لیک ده‌سه‌بردارای ته‌و که‌له‌پووره ده‌وله‌مه‌نده بی و بۆ خه‌لکانیکی لینگه‌ری که‌ به‌رۆگری نین، یا هه‌ر به‌ هه‌وه‌س ده‌سه‌بردارای به‌شه‌که‌ی خۆی بی.

فارسی، له‌ ر‌ئی ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی و ئاینیه‌وه ده‌سه‌لاتی کوردی وێران کرد و بۆ پارسه هه‌خامه‌نشیه‌کان گواستیه‌وه و تا ئه‌ندازه‌ی زه‌وتکردن

بۆ بەرژەوهندى خۇى دەستى بە سەر ئافىستادا گرت و بۆ
 ھەخامەنشىيەكانى گواستەو و لە ئافىستاو پلەوپايەيەكى وای
 لە دەسلالت و خۆرىكخستن بۆ خۇى دابىن كرد گەياندىيە ئەوئى بچىتە
 رىزى سەرۆت و كەرەسەى ھەرسكردنى خۆراكەو چۆنكە فارسى تا
 ماوئى پتر لە دوو سەد سال لە دوای ڕووخاننى دەولەتى كوردە مادەكان
 و دەسلالتى ھەخامەنشىيەكان بەرۆگرى دەسلالت و ئابىن بوو و
 ھەرجىيەكى لە بارەى ئابىن و دنيا لە ئافىستادا ھەبوو بە گۆرەى
 بەرژەوهندى خۇى گواستەو و لە گەل فارسى «پارسى» لەو ماوئەيدا،
 ھەك عەرەبى و قورئان يەكسان بوون و ھىچ شا و مير و وەزىرىك يا
 سەر كوردە و پارىزگارنىكى ناو دەسلالت و ھىچ موبەد و ھىرەد و زوت و
 ئەترىات و كەسى تر لە پياوانى ئابىن نەبوو فارسى سەر بە دەسلالتى
 شاھانشا نەبى و ھەرجىيەكى دەنووسى يا دەيگوت يا دەيخويند يا بە
 وانە دەيگوتەو يا جارى بۆ دەدا، ھەمووى، پياو و گوتە و رۆپرەسم،
 ملكى فارسى كۆن بوون. تەنانتە دوای ئەوئى نەگەتییەكەى
 ئەسكەندەر ڕووى لە ھەخامەنشىيەكان كرد و خاوبوونەوئى شارستانەتى
 پارسى لە سەردەمى دەسلالتى سلوكيدا لىكەوتەو و ھەرجىيەكى لە
 دەسلالت و ئابىنى كۆن مابوو بە شىوازى پارسى دارىززان و بە شانازى
 پارسى دەژمىردان. ئەوجا نۆرەى پەھلەوى ھات كە زمانى دەسلالتى
 ئەشكانىيەكان بوو و تىكەلەيەكى پارتى «زمانى خوراسان، ولاتى
 ئەشكانىيەكان» و ئافىستەيى پارسى «ھەخامەنشى» بوو و دەفرى بوو بۆ
 كەلەپوورى ئىرانى و ماوئى چوار سەدە رۆلى گواستەوئى دىت تا لە
 چارەكى يەكەمى سەدەى سىيەمى زابندا گەياندىيە دەست فارسە
 ساسانىيەكان و ماوئى چوار سەدەى پىش ھاتنى ئىسلام، فارسى ناوئەنجى
 بوو بەرۆگرى ھەموو شارستانەتى ئىران.

ئەگەر لە سەر گێرانهوهی پروخانێ دەسەلاتی ساسانی بوهستین یا تا ئەو
 دەمە، دوو سەدە دواى فەتحى ئىسلامى، كە فارسى ھىزى بە بەردا
 ھاتەو بە دوايدا بچين، ئەنجام ھەر يەكێكە چونكە رەگەزى فارسى بە
 خۆ و بە زمانە فارسيە نوێە كە يەو وەك نوێنەرى شارستانەتى ئيران
 بە بەرۆگرى ئەو شارستانەتيە مایەو و زمانى كوردیش تا دواى ھەزار
 سالى بى خواھنى، لە پرووى سياسى و شارستانەتى و ئابوورىيەو نەيتوانى
 مەملەتەى زمانى فارسى لە سەر میراتىكى ونبوو بكا كە چرنۆكى
 دەسەلاتدارى تیدا چىندرابوو. وەك چۆن كورد لە گۆشەى
 لەبەرچوونەو دە مایەو، «كوردى» ش وەكى خۆى، لە پەناو پەستوى
 پشتگوێخستندا مایەو، لە پرووى زمان و شارستانەتيەو، بە ھىچ جۆرى
 مەترسى لەو دە نىيە وەك دەبىستىن ھەندى لە میرە كوردەكان دواى
 لەناوچوونى دەسەلاتى ساسانى ھەستى ھەسانەو ھيان كردوو و وەھا بوو
 كە بە پىرەو چوونى كورد بۆ ئىسلام و باور پىھيتانى راستگوێيانە بى و لە
 پىناویدا قۆلى ھەلمالىيى و ئىسلام لەو باوەرە دوورى بختەو كە لە
 رۆرەسمە ئاينەكاندا ئەوانەى دەگوتەو كە سەرچاوەيان لە ئافىستاو
 بوو و بە رەفتار و گوتنىش خواپەرستى زەردەشتيان لە بىر كردبوو و
 دووریش نىيە بە ھۆى دا برانى دوانزە سەدەو، مێژووى خۆشى لە بىر
 چووبى و بە ھۆى نەبوونى شویتەوارى نووسراو وەك بەر چاوى كورد
 كەوتى پى دەچى نەخویندەوارى ھەموو كون و كەلەبەرىكى لە كورد
 گرتى چونكە پەيوەندى بەو ئەركە ئاينى و دنيايانەو نەبوو كە لە
 بارەى بە نووسىن و رۆشن بىرەو بووبى و ھىچ جىنى گومان نىيە كە
 يادى مادەكان ماوہى دوانزە سەدە لە بىرەو ھەرى كورددا ماوہتەو و لە
 سەر زاران، لە نەوہە كەو بەو يەكێكى دى گوازاوہتەو لە كاتىكدا لە
 مێژووى دانپىدانراوى سەردەمى ساسانىيەكاندا كە پرە لە داستان، تەنھا

ناوی شای فارسه کان و ئەشکانییه کان له سەر هیلێک هاتوو که بهردهوام له بهرزبوونهوه دابوو تا گه‌یشتۆته هه‌خامه‌نشیه کان و موبه‌د و هه‌رسه‌ گه‌وره‌کانی وه‌ک: تن سر و ئازده‌میه‌راسندان و هی دی. هه‌رچۆنی بێ، کورد له هه‌ر کاریکدا که په‌یوه‌ندی به ده‌سه‌لات و ئاین و میژوووه هه‌بووی. حسیبی بۆ نه‌کراوه و وه‌ک داروده‌سته‌ی شایه‌کان نه‌بی قه‌ت ئاویری لێ نه‌دراوه‌ته‌وه. په‌نگه‌ جاروباریک و له هه‌ندی باری نا‌ئارامی و لاسه‌نگبوونی ده‌سه‌لاتدا که دوا‌ی ئه‌وه‌ی فارسی توانای خۆی به ده‌ست هه‌نایه‌وه رووی دابی، مه‌ودای نه‌فه‌سکی‌شان بۆ کورد به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کان ره‌خسابی، هه‌رچه‌نده له هه‌مان کاتدا، به هۆی نه‌بوونی ئاسایشه‌وه گه‌لی په‌ته‌تی و ناخۆشیشی به سه‌ردا هاتی، چونکه پێوانه‌کاری له چاره‌نووسی نه‌ته‌وه‌ییدا به شیوه‌یه‌کی گشتی به‌رده‌وامی و مانه‌وه‌یه به‌رانبه‌ر که‌ره‌سه‌ی قرتان‌دن و دا‌برین و هه‌رسکردن، که له کاتی ئارامی و به‌هه‌زیی ده‌سه‌لاتدا بۆ ئه‌و به‌هه‌زه‌ به‌رانبه‌ر به‌لا‌واز ده‌ره‌خسین، کاتی چ کێشه‌ی نه‌بی و هه‌ر کاتی ویستی ئه‌و سه‌ره به‌هه‌نجینی که بۆ سه‌ره‌فرازی ئاو‌ر ده‌داته‌وه ده‌یه‌هه‌نجینی و که‌سیش ده‌ست نه‌خاته پێش ده‌ستی.

باسی ئه‌و لایه‌نانه‌ جێ ده‌هه‌یلم که بۆ مانه‌وه یارمه‌تی کوردیان داوه، وه‌ک گه‌لیکی خاوه‌ن سیما و تایه‌تمه‌ندی و زمانی خۆی که ماوه‌ی 25 سه‌ده‌ خۆی گی‌ف کردۆته‌وه و تووره‌ بووه و خۆشترین کاتی خۆی له‌و کاتانه‌دا دیوه که بشیوی و نا‌ئارامی هه‌بووه و چنگی ده‌سه‌لاتداری بێگانه له نا‌قه‌رگه‌ی شل بووه و ئه‌وه‌ش له پێشکه‌شکردنی واقعی زمانه‌که‌یدا، له گۆشه‌نیگای به‌رچاو‌روونییه‌وه له‌م گوتاره‌دا یارمه‌تیمان نادا. ئه‌گه‌ر سه‌ره‌نجی زمانی کوردی بده‌ین که پێناسه‌ و ده‌فته‌ره‌نفووس و جنسیه‌تی و وه‌ک پێست، گوشت و ئێسکه‌کانی دا‌پۆشیوه و ده‌پا‌ریزی، سه‌رمان

لهوه سوږ دهمینې که چوڼ وهک زمانیک به زندوویی ماوه تهوه و توانای
 گه شه کردنی هه یه و که ره سه ی تهواوی دربرینی هه یه و تویش به ره ی
 قامووس و ریزمان و په یوه ندی وای تیدان که بو په ره سه ندن له پرووی
 رپوشنیری سهردهم ئاواله بی تا تهوه ی به و په ری بی لایه نیسه وه، له
 هه ندی جی نووسینه کوردیه کانمه وه بو عاره بی تاقیم کردوته وه و له
 وهر گپرانې تهو دهر برینانه ی که له مندالدانی میژووه وه پیوه ی لکاو،
 نارحه تی زورم هاتنه پیش و هانام بو لیکدانه وه ی واکانیا ن برد و
 سه رله نوی دامرشته نه وه. تهوه خه سه له تی تهو زمانانه یه که توانا و
 ره سه نایه تییا ن تیدا به هیزن. ئیستا که گه یشتووینه ته سه رده مانیک تهو
 مزده یه ی پیه که گه لانی تیدا له ناو ناچن و هیممه تی نه ته وه کان ری
 نادا ته نانه ت جوړی گیانداره کانیش بفه وتین. ته گهر ریکه وتی باش و
 به ختی یار تهوه بی که هه ندیکمان ماوه ی نیزیکه ی دوو هه زار و
 چوار سه د سال له گه ل برا عاره به کانماندا ژیاوین و ته گهر هه موو تهو
 ماوه یه به خیریش تیپه ر نه بوو بی تیکه لیک خیر و شهر بووه و خیری
 لهو شهره ی پتر بووه که هیچ میلله تیک نیه خو به خوش ژیا بی،
 دوو چاری نه بوو بی. مافی خو مان به سه ر خو مانه وه هه یه و مافی
 عاره بی شما ن به سه ره وه یه تا ئامیزی برایه تی کورد و عاره ب بقوزینه وه و
 ئیمه ی قه له مبه ده ست بهو ته ر که میژوو یه هه ستین که له ته ستو ماندا یه
 تا به شه زه و تکراره کانمان وهر گرینه وه و دوا ی رپوشنایی رپوشنیری
 سه ردهم، میراتی شارستانیمان وهر گرینه وه.

تهو سه رده مانه ی که به پشتشکاندن تیپه رین و به که رامه ت و بوون و
 زمان و زهمینی خو مان نرخمان دا، مافمان ده ده نی و هه ست بهو ته ر که
 ده که ین ئافیتا بکه ینه به لگه نامه و «تاپوی کوردی» و خاوه نداریتی
 خو مان بو ههر وشه یه کی که له ئافیتادا هه یه و فارسی زه وتی کردووه

و له دادگای میژوودا دهستی به سهردا گرتووه، بسه لمینین. ئیمه خاوهنی
 تهو زمانهین که قسهی پی دهکهین و دهسبهرداری تهو وشانه نابین که
 هاوشیوه و هاوواتایان له فارسیدا ههیه چونکه تهو لیکچوون و
 هاوشیوهیه تهنها له زمانه ئیرانه کانداییه به لکو له نیوان زمانه
 ئیرانه کان و سانسکریتی و تهوان و زمانه کانی تهو روپاشدا ههیه که له
 سهرچاوهی هندوئه وروپی که وتوونه تهوه. تهو بنه مایه قه بووله داوا له
 داگیر که و زهوتکه ر بکری دهست له داگیر کراو هه لگری و بیداته وه
 خاوهنی خوئی نه ک لایه نی تالانکراو ناچار بکا دهسبهرداری تهوهش بی
 که له لای ماوه تهوه و دهستی له بنی هه مانه وه پی ده ر بکری. تایه که س
 لهو جیهانه دا ههیه عاره بی داگیر کراو ناچار بکا دهست لهو وشانه
 هه لگری که هاوشیوهیان له زمانی داگیر که ردا ههیه، تهوهش بو
 رهواندنه وهی تۆمهت و رازیوون به داگیر کاری؟ ئیمه خاوهنی زمانی
 خویمانین و هه رچیه کی له ئافیتا و ئاینی زه رده شتدا ههیه په یه ندیان
 له گهل زمانی ئیمه نیزیکتره و له ویزدانی پیاویکی کورده وه هه لقولاوه و
 تهو نارازیوونه ی که لاملینک ده ریده بری گوایه خۆبه ستنه وه به
 زه خیره یه ک که یه کلایی نه بوته وه، کاریکه رهت کراوه ته وه، چونکه
 رازیوون به وه راگه یاندنی خۆبه دهسته وه دانه و هیچ زمانیک نییه ئیستای
 یه کلایی کرایته وه، له کۆنه وه یه کلایی بوو بیتته وه و عاره ب و کورد و
 ترک و عه جه م له م لایه نه وه یه کسانن. نه ته وه ی کورد ره گدا کوتاوی ناو
 ئیسلامه و باوه ری راستی ههیه و به دلسۆزی خزمه تی قورئان و
 زانسته عاره بیه کانی کردووه و کهس لهو لایه نه وه پیتی نه که وتوته وه، تا
 تهو نه ندازه یه ی خوئی بیر چوته وه و وه ک نه ته وه کانی دی دوا ی
 چاو کردنه وه و فره وانبوونی هیواکانی پیی خوشه زمانه که ی خوئی به
 زادی میژوویی خوئی دهوله مه ند بکا و به شی خوئی لی وه رگری، نه ک به

زیادهوه، به لکو هه ندی به که میشهوه. قهیدی ناکا. وهر گرتهوهی میرات له بارودۆخی کورددا وهک وهر گرتهوهی شویتنهواره میژووویه کانه چا پهیکهر بن یا ههیکهل یا نهخش بن و مه بهستیش په رستن نییه به لکو رازاندنهوهی خانهی شویتنهوار و کردنیهتی به به لگهی دهوله مه ندیی میژویی. کهس بیرى له وه نه کسردۆتهوه گای بالدار بهو بیانوهه تیکبشکینتی گوايه شویتنهواری بته رستییه و کهس له ترسی گه رانهوه به رهو بته رستی و خراپه کاری خۆی له ناوی لات و عوزه و مه نات و شهیتان لانه داوه. ئەو شویتنهوارانهی که له فالگری و ئەستیره زانی ماونه ته وه نه بوونه ته هۆی قۆله له مالین بۆ له ناوبردنیان. ته نانهت شیعی رپووتیش که ده کړئ ده سته بر داریان بن، ههروه ها قسه له باره ی له شفرۆشییه وه له کتیباندا به ئەمانهت پارێزراون چونکه زه خیره ی داهینان و جوان دارپێژراون نه ک بۆ دووباره بوونه وهی فسادى. عاره بایه تی مافی خۆیه تی شانازی بهو زمانه پیشکه وتوووه بکا که خه لکی سه رده می «جاهیلی» قسه یان پێ کردوو و شیعیان پێ نووسیوه و قه شه و ره بن به شیوه یه ک په خشان و شیعیان گوته وه که له گه ل سه رده مه که دا نه گونجاوه. داوا ی مه حال له عاره بایه تی ناکرێ جاهیلی ناچار بکا به جوړئ شیعر و په خشان بنووسن ئەبو زه یری غیفاری لینیان رازی بێ له کاتیکدا سه د سال دوا ی جاهیلی بووه. ئارامی و سریانی ماوه ی چه ندین سه ده خزمه تی ده رباری فارسی و ئەشکانی و رۆمانیان کردوو و زۆر له نووسه رانی شایه کان ئارامی بوون و به هۆی مانه وه ی زۆری ئەوانه وه له خزمه تدا، وشه ی ئارامی چوونه ناو نووسینی په هله ویه وه و به شیوازی په هله وه ی ده خویندرانه وه. ئەوهش بووه هۆی دروستبوونی زمانیکی سه یر و ناوی «هوزقارش»¹ ی لی نرا که له هه زار

1. پێ دهچى ئەو زمانه له شیوه ی لینگوا - فرانکا بووبی که زمانى کهشتیه وان و جامباز و

وشه زیاتری له خو ده گرت. وشه ی تری ئارامی هه بوون شینوازی خو یان
 پاراستوو به لام نیشانه ی په هله وی له ریزماندا خرا نه سه ریان. ئه وه ی
 رووی دا و بو ی هه بی له وهش زیاتر روو بدا و که سیش ئارامیه کان
 تۆمه تبار نا کا و گومان ناخاته سه ر زمانی ئارامی و داوا نا کا ئه و وشانه
 لابه رن که بوونه که ر بو رابواردنی شایه کان. عاره بی به هیز و ده وله مه مند
 رینگر نه بوو له وه ی وشه ی ئارامی تیدا بن چونکه زمانیکی سامی بوو و
 له دوورگه ی عاره بییه وه هاتبوو. میله تان به و موسیبه تانه یان له گه لدا
 نا کرئ که هاریونی و دوا یی، دوا ی هارین له سه ر ناپاکژی سزای ناده ن
 و به ئیفلاس پینکردن پاک نا کریته وه. زمانی کوردیش که داوا ی مافی
 میژوویی و میراتی خو ی ده کا، له رووی هه سترکدرنه وه به بوونی خو ی و
 به ئاشکرا کردن و راپه رین دژی داگیر کردن نه ک پارانه وه و
 ده رۆزه کردن و سوو کایه تی یا وروژاندنی گومان. من ئه مه ده لیم و
 کوردیکیش نه بووه هه ولی دابی به زمانه کۆنه که ی پینه و په رو ی کردبی
 یا له نووسیندا به «باز» و «به رسم» خو ی هه لئابی و نه مبیستوووه
 کوردیک شتیکی گوتبی و له ئاقیستای سویی وه ک شاعیریک به رانه بر
 ناوی «زه مزه م» پیش هه زار سال گوتوو یه تی:

فارسه کان له سه ر زه مزه م زه مزه میان کرد
 ئه وهش له باواییرانی هه ره کۆنیانه وه یه

ئه وه ئامازه یه بو «سابور» له حه جه درۆکه یدا که به پینی ئه و باوه رهی
 که له سه ری راهاتوو «زه مزه مه» ی کردوو. (ل 393 مزدیسنا و ادبی
 پارسی - قسه که ی له یاقوت و مه سعودیه وه وه رگرتوو).

بازرگانه کانی ولاتانی ده وروبه ری ده ریای سپی ناوه راست بوو و ولاته عاره بییه کان به
 ئیسپانیان ده زانی و فره نسپیه کان به عاره بییان ده زانی و تیکه له یه ک بوو له وشه ی
 عاره بی و ئیسپانی و فره نسپی. ح. ک

به‌لام رۆشنییری سهرده‌مانه‌ی کوردی له سهره‌تای رینگادایه له بواری به‌ستنه‌وه‌ی نوێیه‌وه به‌کۆنیه‌وه و پرکردنه‌وه‌ی به‌شه‌به‌شه‌ لیکدووهره‌کانی مه‌ودای میژووویی و پانتایی فره‌وانیان. هه‌تا ئیستاش میژووویه‌کی په‌سه‌ندکراوی کوردی نییه‌ قوتابی کورد بیخوینی و له هه‌موو جیهاندا، ئه‌وه‌نده‌ی من ئاگادار بم، ریکخراوێک نییه‌ ته‌کلێف کرابی یه‌ک دڵۆپه‌ ئاو برژیتیه‌ سهر یه‌ک دانه‌ تۆوی هه‌موو رۆشنییری کوردی که‌ خه‌ریکه‌ هه‌موو نیشانه‌کانی رینگای نیتوان کۆن و نوێی بزر ده‌بن. خۆ ته‌گه‌ر کوردیک رووبه‌رووی ئه‌م کاره‌ بیه‌سته‌وه‌ که‌ له‌ به‌ر مه‌زنییه‌که‌ی سامی لی ده‌کرێ جگه‌ له‌وه‌ی مه‌ترسیداره‌ و به‌ کێشه‌ و سهره‌ییشه‌ی وایه‌ هه‌ممه‌ت ده‌با، له‌م هه‌موو جیهانه‌دا یه‌ک ده‌ست نابینی ته‌له‌ قامیشیکی بۆ هه‌وادا تا له‌و زه‌ریا هاره‌ ده‌ربازی بکا که‌ سی هه‌زار سالی نه‌بوونی و په‌رده‌ و ته‌می به‌ سهردا دراوه‌، که‌ نیازی وایه‌ لینی بپه‌ریسته‌وه‌ و بگاته‌ که‌ناری ئاسووده‌یی. له‌ رووی ناره‌حه‌تی په‌رینه‌وه‌وه‌ بۆ که‌نار له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی خۆم ئه‌مه‌ت بۆ ده‌گێرمه‌وه‌:

یه‌کی له‌ رپۆره‌سمه‌کانی ریزی ئاگر لای زه‌رده‌شتیه‌کان ئه‌وه‌یه‌ نزاخوین چله‌داریکی «به‌رسم»ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بی (تا ئیستا زاناکان پیناسه‌ی ئه‌و دره‌خته‌یان نه‌زانیوه‌، پیم وایه‌ من له‌ نووسینیکدا ناساندوومه‌)... پانایی هه‌ر چلێکی، ده‌بی هه‌نده‌ی ده‌نکه‌ جۆیه‌ک بی. ئه‌م ده‌نکه‌ جۆیه‌ش ناوی له‌ ئافیتا هاتوو «yava یه‌قه‌» و وشه‌که‌ به‌ پیتی یاساکانی ده‌نگگۆرین گۆراوه‌ و بووه‌ به‌ «جه‌و» له‌ فارسیدا و «جۆ» له‌ کوردیدا و وشه‌ی «یه‌قه‌» له‌ بنه‌رتدا هه‌موو دانه‌وێله‌یه‌ک ده‌گه‌یه‌نی ته‌ک جۆ به‌ ته‌نها. له‌م بابته‌ شاراوویه‌ زه‌ینم بۆ وشه‌یه‌کی تیکه‌لی کوردی چوو ئه‌ویش «دانه‌وێله‌»یه‌. یه‌که‌م به‌شی دانه‌ی دانه‌ و به‌شی دووهمی که‌ره‌سه‌ی بچوو ککردنه‌وه‌یه‌. مایه‌وه‌ به‌شی ناوه‌راست «وێ»

که هه مان «yava یهفه» یه و که وتۆته ژیر کاریگه ری دهنگی ناوچه کانی کورد و «ف» یان تیدا ده بینه «و» و وه ک چۆن یونس ده بینه وینس و یۆنان ده بینه ویتان، تهویش پیش «ی» ده که ویته وه. له بری «یۆله» گوتوو یانه «وی له - وێله» و ناوه کهش ئاوه ای لی هاتوو: دانه یۆله بۆته دانه وێله.

ئه وهی که پێویسته لێره دا بروون بکریته وه ریزی ئاگره لای زهرده شتییه کان که خودی «نوور» ه و ده شلیم که ریزگرتن په رستن نییه. گا و ته سب و مه ریش له ئافیتا دا ریزیان هه یه و ته نانه ت «گوسپه نده» که وه ک ناو له مه ر نراوه واتای گیاندا ری پیرو ز ده دا و واژه ی سپه نته خو ی سپه نتمانی لی که وتۆته وه که به زه ده شت ده گوترا. ته وه شی بو زیاد ده که م که ئافیتا وشه ی ئاته شگه ی تیدا نییه که واتای خانه ی ئاگر بدا چونکه ته وشه یه له داهیتانی سه رده مه کانی دواتره. رهنگه زه وی پیرو زییه کی زیاتری هه بووی و پیسکردنی یه کی بووه له تاوانه گه وره کان و که فاره ته که ی پیاوی به هیلاک ده برد.

له ماندوو بوون له هه لکۆلینی وشه دا، فه رموو ته وه ش یه کینکی تر یه کی له واتا کانی وشه ی «var» ی ئافیتایی ده رهاویشته. دوا ی ماوه یه کی زۆری ژانی بیر کردنه وه، سه رنجم بو «کردار - فیعل» یکی کوردی چوو که له سی به ش پیکهاتوو تهویش «هه ل - ئا - ورد» یه و «ن» ی سه رچاوه شی به دوودا دی و له شیکردنه وه دا «د» ه که ی لاده که وی و جیه که ی هه میشه یی نییه. به شه نه گۆره که ی «وار» ه. به لام «هه ل» پیسگره، هه روه ها «ئا» که وتۆته پیکهاته ی «کردار» ه وه (ل 86 فرهنگ ایران باستان) «کردار» ه که به گشتی هه لبژاردن و

جیا کردنه وه دهدا و دهر کهوت ره گی «کردار» له «وار» دا له کرداری
 تیکه ل «هه ل ئاوردن»، var خویه تی که له ئافیتادا «ف» بۆته «و»
 ئه وهش به پیتی دهنگگۆر کی له زمانه ئیرانیه کاندای.

ئهو دوو وشه یه لهو دوو نموونه یه ی سه ره وه دا به واتا هاوتایه کانیان
 له گه ل واتیاندا له ئافیتادا، وینه یان له فارسیدا نییه و ته نها ئه نجامی
 خزمایه تی نیوان ئافیتایی و کوردیه. به لام var له یه کی له واتاکانی
 تریدا ده کاته «سوورانوه، بزاوتن» و کوردی و فارسی له ویدا و به و
 واتایه پیکده گن، ئه وهش دوا ی ئه وه ی «ف» ی فارسی له سه ره تایدا به
 پیتی ده ستووریکی دهنگگۆرین گۆراوه و بۆته «گ» و ئه و جا «گهر».

له گه ل ئه وهشدا شیوازی وشه که «var» له کوردیدا ماوه ته وه و ئه گهر
 بکریته «وهر» نیزیکتره، که له زۆر بواری به کارهیتاندا واتای خولانه وه
 یا شتیکی وه ک خولانه وه دهدا. ئه وهش پروونه که «و» له «ف» وه
 نیزیکه چونکه هه ردووکیان پیتی لیتون.

ئافیتا که خاوه نی گه لی دهر گای کراوه یه به پرووی زمانه ئاریه کاندای به
 گشتی، دهسته خوشکی سانسکریتیشه و ههر ئه وه تا دایک یا دایانی
 فارسی کۆن و به هله وی نییه و به رای ئیمه سه رچاوه ی کوردیشه و
 هیچ زمانیکی ئاریایی یا شیوه زاریکی ئه و زمانانه نییه له په یوهندی به
 ئافیتاوه خالی بی مه گهر کۆنی و ماوه ی دوور و درێژی لیکدا بران ئه و
 په یوهندیانه ی شار دیتته وه، ئه وهش ری تی ناچی. مه ودای فره وانکردنی
 ئه و لایه نانه نییه چونکه ههر یه که یان درێژی و پانایی و قوولایی و لقی
 تیکتالا و لیکدا براوی خوی هه یه و چار نییه ده بسی ده ست له
 هه ندیکیان هه لگرین تا له کاتیکی له باردا بگه یه نه کۆتایی بابه ته که.

ئەم زمانە، سێ پلەى تايهەتى هەيه و هەر يەكەيان خەسلەتى زۆر و جياوازی هەيه:

يەكەم پلەى، ناوى فارسی كۆنى لى نراوه كە ناويكە زانا پسپۆره‌كانى بوارى بابەتە ئيرانيەكان بۆ ئاسانکردنى بابەت و ڕەچاوکردنى هەر يەكە لەو پلانە لە ڕووى ريزمان و دەستوورى زمانەوه لە سەرى پيکهاتوون و مەبەستيش لەو ناوچانە بووه كە دانیشتوانى، لە باشوورى ڕۆژه‌لاتى ئيراندا، بە فارسی قسەيان کردوو و لە ڕووى ئاسايشه‌وه حکوومه‌تى ناوچه‌ییان هەبووه و سەر بە میدیه‌كان بوونه تا ئەو کاتەى کۆرشى کورى ئەرشام پيگه‌یشت و مادەكانى تیکشکاند و لە ناوه‌راستى سەده‌ى شەشەمى پيش زاین ولاته‌کەيانى خسته ژير رکيفى خۆيه‌وه و دواى ئەوه خۆى بووه شاهانشا. پاشماوه‌ى زمانى ئەو گەلەش لە کۆنه‌واره ئيرانيەکاندا كە شايه‌كان بە جيان هينشتوون، لە چوارسەد و شتى وشە پيکهاتوو كە لە وشەكانى ئافىستاوه نيزيكن بەلام جياوازيشيان ئەوه‌نده هەيه كە بە دوو زمانى سەر‌به‌خۆ دابندرین. كۆنترین شتى كە لەو زمانەوه بۆ زانا ئيرانناسه‌كان ماينته‌وه دە دێرى نووسراوه لە سەر پارچه زيرىك كە بۆ سەرده‌مى «ئاريا رەمەن» دەگەرپته‌وه كە باپيرى کۆرشى گه‌وره بووه و سالى 610 ى پ ز حوكمه‌كەى دەستى پى كرد.

ئەوه‌ى لە شوينە‌وارى ئەرشامى باوكيه‌وه «باوكى كۆرش» مايه‌وه چوارده دىر بوو كە ئەوه‌ش لە سەر پارچه‌يه‌ك زير نووسرابوو. شايه‌كانى دى شوينە‌وارى جياوازی وشەيان لە دواى خۆيانەوه جي‌هيتشت كە زۆربه‌ى هى داريووشى گه‌وره بوو كە برازای كۆرش بوو و لە 510ى

پ ز تا 485 ی پ ز دهسه‌لاتی هه‌بوو و کوتایی تهو ماوه‌یه‌ش به‌وه هات که ته‌سکه‌ندهر سالی 331 ی پ ز دهستی به‌سهر چه‌قی دهسه‌لاتدا گرت و ته‌وجا پله‌ی دووهم دهستی پی کرد که سیمای که‌می نائاشکرایه چونکه دهسه‌لاتی سلوکی هات و گه‌شه‌کردنی فارسی کۆنی راگرت و کاری بۆ بلاو‌کردنه‌وه‌ی فره‌ه‌نگی هیلینی (گریکی) کرد.

له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی سێیه‌می پێش زایندا ته‌شکانیه‌کان، دهسه‌لاتدارانی پارتیه‌کان به‌سهر سلوکییه‌کاندا سه‌رکه‌وتن و په‌هله‌وی (به‌دگۆرانیکه‌له په‌رته‌وییه‌وه هاتوو) بووه زمانی فره‌ه‌نگ و دهسه‌لات له ئێراندا. په‌هله‌وی، دوو شیوه‌زاری هه‌بوون، یه‌کیکیان باکووری که زمانی دهسه‌لات و ده‌ربار بوو، دووهمیان باشووری رۆزاوایی هاوسای پارسی بوو و له نووسینی باشووریه‌کاندا وشه‌ی «په‌هله‌وانیک» هاتوو بۆ ئاماره‌کردن به‌په‌هله‌وی باشوور ته‌وه‌ش له درێژه‌بیژییه‌کدا که ئێره جیتی نییه و باسی ده‌رکه‌وتنی «مانی» ده‌کا که 215 ی پ ز له‌دایک بووه و هه‌روه‌ها ئایینه‌نوویه‌که‌ی و ته‌و زمانه‌ی پینی نووسیوه... به‌لام فارسی ناوه‌نجی به‌گه‌شتنی ساسانیه‌کان به‌دهسه‌لات و نه‌مانی دهسه‌لاتی ته‌شکانیه‌کان، له سالی 226 ی پ ز، دهستی پی کرد. فارسی کۆن له‌و ده‌مه‌دا، واته‌ زمانی سه‌رده‌می هه‌خامنه‌شی، دوا‌ی رووخانی ده‌وله‌ته‌که‌یان له سالی 331 ی پ ز، له نووسیندا نه‌مابوو و له سه‌رده‌می ساسانیه‌کاندا به‌گۆرانکارییه‌کی زۆره‌وه ده‌رکه‌وت و له راستیدا، له سهر شینوازه‌کۆنه‌که‌ی به‌مردوو داده‌ندری و ئیدی ژبانی به‌به‌ردا نه‌هاته‌وه. «پارسیک» به‌و فارسیه‌ده‌گوتری که له سه‌رده‌می ساسانیدا به‌کار هێندراوه تا له فارسی کۆن و فارسی تازه (کتییی زبان فارسی به‌شی دووهم) که له سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچیه‌وه ده‌ست پی ده‌کا، جیا بکریته‌وه.

نازانین ئەگەر دەسلەلاتی دەولەتی ھەخامەنشی مابایە، فارسی کۆن بە چ
 شیوەیە ک پەرەیی دەسەند، بەلام پێی تی دەچی بوونی حکوومەتیک کە
 زمانیک لەو زمانانە و ھەرچی دارشتن و وشەیی ھەبە لە نووسینی
 کاروباری رەسمی و ئایینی و ئەدەبیدا بەکار بێت، خوازیاری
 بەردەوامبوونی دەبی و پارێزگاری لە رێستە و شیوازیشی دەکا. بەلام
 دەولەتی ھەخامەنشی لەناوچوو و زمانی فارسی کۆن تەنھا بوو زمانی
 ئاخاوتن و ئەو خەسلەتەکانی تیدا نەبوون لە گۆرانکاری گەورە بپارێزن
 کە بە سەریدا ھات و دوایی لە گەل داھاتوویدا بەراورد دەکرا.
 ئەگەرچی پێکھاتەکانی لە نووسیندا لەناوچوون و ئایستە لە
 شوێنەوارەکاندا دەرنەکەوتوون، زمانی پەھلەوی کە بوو زمانی رەسمی و
 ئەدەبی رەواجداری ناوەراستی سەدەیی سییەمی پ ز تا یە کەم چارەکی
 سەدەیی سییەمی زاینی و بە زمانی ناوەنجی ئێرانیەکانی ئەو ماوەیە
 دادەندری و بە فارسی کۆن دەچی و پردیکە لە نیوان فارسی کۆن و
 نویدا و دەشی بکریتە پێوانە بو ئەو گۆرانکاریانە کە لە سەردەمی
 سلوکیەکاندا بە سەر فارسیدا ھاتوو تا دەرکەوتنی یە کەم نووسینی
 پەھلەوی کە شوێنەوارناسان دەستیان کەوتوو، گواپە پەھلەوی
 بەردەوامی فارسی کۆنە لە گەل ھەندێ چاوپۆشیدا. بەلام ئیمە لێرە، لە
 ئاستی پەھلەویدا ناوەستین، بەلکو ئەو مەودا کاتیە دەبرین و دەگەینەو
 سەرەتای ساسانیەکان تا بزانی چ گۆرانکارییە ک قەوماوە، بگرە زیاتر
 دەروین تا دەگەینە فارسی تازە تا بە گوێرەیی دووری نیوان فارسی تازە
 و کۆن بروانین چونکە نیگامان لەو بەراوردکاریانەدا ھەلسەنگاندنی
 نێزیکایەتی و دووری نیوان زمانی کوردی و زمانی ئاقیستا و زانیینی
 پەپوھندی نیوانیانە، ئەوھش بە گوێرەیی بەراوردی مەودای مەزەندە تا
 دەگەینە ئەوھیی چ گۆرانیک لە نیوان فارسی کۆن و نویدا روویداو، کە

یهک زمانن و په یوهندی نووسین و ټایین له ټیوانیاندا بهردهوام بووه و چندين پله لهو په یوهندیه چاوه روانکراوهی ټیوان ټاقیستا و زمانی کوردی به هیتر بووه، که ماوهی دهیان سده شتوازی نووسینی نه بووه و دهولتهی نه بووه و په یوهندی سهرپه رشتیکردنی به ټایینی زه رده شتییه و نه بووه و جگه له نژیکیایه تییه کی بوم ماوهی له ری ټهوانه وه که به کوردی قسه بیان کردووه له سهرده می میدیه کانه وه، هیچی تری نه بووه.

زور به داخه وه م که دهرخستنی ټاستی جیاوازی ټیوان فارسی کون و تازه له پرووی که له پوور و ریزمانه وه زور زه حمه ته چونکه بابته که ده بیته چنډ به شیکه وه و که ره سه کانی ټاخاوتن، له ناو و کردار و پیت و که ره سهی وابه سته یی و هی دی پیکدین و به ټاسانی شویتینیان هه لئاگیری بؤ که سانی نه بی که شتی لهو زمانه ټیرانیانه بزائن. ژماردنی شتوازه کانی ناو له فارسیدا سوودی نییه تا بیانزمیرین و بلتین حهوتن:

1. کائی 2. آئی 3. وابستگی 4. رائی 5. بائی 6. نازی 7. ټندری و له گه لیشیاندا شیوهی ناو ده گوری و چی دی له فارسی نویدا ټه وه نییه. چ سوودیش له وده دا نییه دواي جیناو و فرمان و بارودوخه جیاوازه کانیاں بکهوین و بزاینن له فارسی نویدا و له بواری شیکردنه وه و لیکدانه وه و چیان به سهردا هاتووه و ټهم دریژه پیدانه بؤ که سانیک سهرنجی ټه زمانه ی نه دابی ههر سهرهیشهی به دواوه یه. له بهر ټه وه وام پی چاک بوو به وهنده واز بینم که ناو حالتهی تاک و جووت و کو و نیر و می و بی لایه نی هه بووه و بونی و کوتایی له شیکردنه وده به گویره ی جیه که ی له رسته دا ده گورا و هه موو ټهوانهش له سهر فارسی نوی بهنده و جووت و ره گهزی بی لایه ن و جوداوازی ره گهز له پرووی زمانه وانی شیکردنه وه ی رسته وه نه مان و وشه کانیش ودها گوران ټه وه ی زور له سیمای کون و نویان ورد نه بیته وه نایانناسیته وه و لیره دا

نموونه يه ک له سهر فارسی کون بؤ خويتهر دهينمه وه و دوايي
شيوه که ي له فارسيدا دينمه وه تا بزاني چ گورانکاريه ک، که زهيني بؤ
ناچي، پرووي داوه:

ثمه رسته يه کي کوني هه خامه نشيه که بؤ سهرده مي داريوش (521 و
485 پ ز) ده گه رسته وه:

داريه وئوش. خايه شه ي. وه زهره ک. خه شايه شه. خشايه نسيه نام.
خشايه نيه ده يو نام. فيشتاسپه يه هيا. بوسي. هخامه نشي ئاتي.
داريه وئوش...

ثمه شيان له فارسی نويدا: داريوش. شاه بزرگ. شاه شاهان. شاه
کشورها. پسر گشتاسپ. هخامنشي. گوید. داريوش..

واتاکه شي: داريوش. شاي گه وره. شاي شايان. شاي ولاتان. کوپي
فيشتاسپ. داريوش ده لئ..

له پرووي به راورد کاريه وه ده لئيم وشه ي «ئاتي» کون «گويه د» ي نوينه.
دواي تهو ده قه قرتاوه وشه ي «خه شه م تي» دئ که له دوو به ش
پنکه اتوو، يه که ميان «خه شه م» ه که وينه يه کي
گوړاوي «خه شايه شي» يه که چوار جار هاتوو و واتاي «شا»
ده گه يه ني. دووميشيان «تي» ه که که ره سه ي گوړيني ناوه بؤ ناوي
واتاي و واتاي هه ردوو به شه که ده بيته «خاوه نداريتي شاهانه». ثم
پاشگره به رانبر «تات» ي ئافيتستاييه و وه ک گوتم که ره سه ي ناوي
واتاييه و له کورديدا پهره ي سه ندوو و بوته «ايه تي، ته تي، تي» و
بزوتي «ه» پيش ته وه ي دوايان ده که ويته وه. ته وانه هه موويان ناوي
واتان و وشه ي گونجاو پيشيان ده که وي و ته گه وشه که «خه شه م تي»
بي له کورديدا ده بيته «شايه تي» به لام له فارسی نويدا

دهیته «شاهی» ته و هس به زیاد کردنی «ی» له کۆتایی وشه کهدا که کورتکراوهی «یه» ی په هله و ییه و فارسی له وه زیاتری نییه که ره سه ی واتای ناو بی. به و شیوه یه پاشگری «تات» ی ئافیس تایی له فارسی کۆندا بۆته «تیی» و له کوردیدا چالاکانه و زربوزندوو و به شیوازی هه مه جوړ ده رده که وئ و له فارسی نویدا مردوو ته که رچی کورد نووسینی له ته زه له وه نه بووه. تۆ بلی فارسه کان ته که ر بزنان پاشگریان له زمانی ئیمه دا ماوه ته وه، داوای نه که نه وه؟ بۆچی نا؟ ده رفه تی ته وه هه یه گومان له وشه کانمان بکری!

ته که ر خۆینه ر بۆ وه ر گێرانیکی نوئی ده قیکی کۆنی فارسی بگه رپته وه، ده بینی خاوه نی کتیی «تاریخ زبان فارسی» وشه ی «شه هریار» ی له جیی «خشم تیی» بۆ ئاماژه کردنی خاوه ندریتی داناوه و وا چاکتر بوو «شاهی» دابنئ چونکه «شاه» وشه یه کی په ره سه ندووی «خشایه شی» یه. به لام «شه هریار» له «شهر: واتا شار» و «یار به واتای خاوه ن» دی و هه موو و اتاکه ده بیته «خاوه ن شار». شاریش له کۆندا «خستره» بووه و بۆ «شهر» ی فارسی و «شار» ی کوردی گۆراوه. وشه ی «خستره پاوه ن» یش به واتای پارێزگاری شار داتا شراوه و دوا یی بۆته «شه ربان» و له کوردیدا «شاره بان» به ناو و واتاوه ده گوترئ و ته که ر وشه یه کی قامووسی به کار به یئندری ده بیته «شاره وان». «خستره باون» له یونانی کۆندا بۆته «ساتراب» به واتای ده سه لاتداری ناوچه له لای فارسه کۆنه کان. له درێژه پیدان داوای لیبوردن ده که م و هیوام وایه سوودی بووی.

فارسی، به فره وانیی ده سه لاتیه وه له زۆر ناوچه ی ئاسیا و بۆ ماوه ی دوور و درێژ بووه به رۆگری گه وره ی ئافیس تا و ئایینی زه رده شتی و توانی له زۆر ولاتا ره گی قوولتر داکوتی تا بۆته زمانی خه لک و ولات. لیره دا

مه به ست له زمان وشه کانی نییه چونکه له کونه وه مولکی هه موو
 گهلانی ئیران بوونه و تهو هشی تییدا ئافیتایی بوو راست و دروست
 تهو هیه که که له پووری کورد یا که له پووری نیوان کورد و نه تهو هیه که
 بووه که ئیستا شوینه واری دیار نییه. به لکو مه به ست له دارپشتن و
 ده ستوور و زانستی زمان و شیکردنه وه تی چونکه فارسی جیتی زور
 زمانی تری گرته وه که مهرجی بوونیان نه ما و هندی جار بزر دهب و
 هندی جار شوینه واریان له فارسیدا ده رده که وی. فارسی بووه یه کی له و
 دوو زمانه ره سمیه یی ته فغانستان و ماوه یی چهن دین سه ده زمانی
 ته دهب و دهریاری باکووری هندستانیش بوو و زمانی به شیکری گرنگی
 تاجیکی و لایه نگرانیان بوو و هه تا ئیستاش وایه. فارسی له سه رده می
 ساسانیه کانه وه که ره سه یی په هله وی بوو و په هله ویش له سه رده می
 ته شکانیدا به رورگری فره هنگی هه موو ئیران بوو و تهو زمانهش بوو که
 ئافیتای پی شرح ده کرا و ده قی ته دهبی پی دهنووسرا و له نووسینی
 ره سمیدا به کار ده هیندرا. سه یر له وه دایه که «ره نگه زهره ر قازانج بی»
 به شیوه یی خوی و به پیچه وانه شه وه دهر کهوت «ره نگه قازانج زهره ر
 بی» تهو هس لهو زمانه دا که دراوسینی فارسی بوون و په یوه نندیان پیوه
 هه بوو و له هه ر کوپیه کی حکوومه ت و نووسین و ناوه ندی شارستانه تی
 گه وره یی ناوچه کان لهو سه رده مه کونانه دا بوو پی، فارسی جیتی زمانی
 خه لکه که یی گرته وه و «قازانجی زهره ر به خش» بووه. به لام کوردی له
 دوی له ده ستدانی ناوه ندی ده سه لات «هه مه دان» بو هه خامه نشیه کان،
 به هو یی دووریه وه له ناوه ندی ده سه لات وه و نه بوونی نووسین و
 ناوه ندی شارستانه تی گه وره له داگیرکاری زمانی فارس دهر باز بوو
 و «زهره ر که یی به سوود بوو». تا ئیستا باس باسی زمانه نه ک
 چاره نووس و مافی نه ته وایه تی، چونکه کورد له پاریز گاریکردنی

زمانه که یدا زۆری له زهمین و خوین و خوشیه کانی ژیان و مهرجه کانی شارستانه تی له دهست دا له کاتیکدا تاجیکی خاوهنی له زهت و خاک و کیانه، ههر وهها ئه فغانی و هندی باکور. لهم گۆشه نیگایه وه کوردی شاره زای رووداوه میژووویه کان زیاتر به زمانه که به وه وابسته دهبی و بو فارسه کان دهسبهرداری هیچی نابێ. بو فارسه کان، دهستمان له ههمه دان هه لگرت که چه قی دهسه لاتی کورد بوو له هه ندی له سه دهی شه شه می پیش زاین و چند سه دهیه کی پیشتر. دهستمان له رووبه ری به رینی تریش بهردا، ته نانه ت ئه ولیا چه له بی که پیش سی سه ده بهر له ئیستا هه ندی شوینی له ولاتی کورد دیوه، ئیستا سه د کیلومه تر له نزیکتترین خاکی کورده وه دووره. ههر وهها به شایه دی هه ندی له برا کورده کانی ئیرانمان که تا رووخانی محهمه د رهزا په هله وی له عیراق په نابهر بوون، دهستمان لی بهردا و دهستمان له دهسه لات و خوشی و حه سانه وه و ئاسووده یی و هه موو شتی بهردا و ئهم دارشته کوردیه نه بی که به زارماندا دی به هیچ شتیک تۆله مان بو نه کراوه ته وه و به و غایه له و گومانانه ی ده وریشی دهسبهرداری نابین.

گوتمان فارسی بووه به روگری هه موو که له پووره ئیرانییه کان ئه وهش به گه یشتنی ساسانیه کان (226 پ ز). خویتهر سه ری له وه سور ده مینی که که له پووری ئیرانی هه مووی بو فارسه کان، زمانی دهسه لات گوازارایه وه به لام دوا ی ئه وهی له هوکاره میژووویه کان ورد ده بیینه وه، ده بی هویه که ی بخهینه روو. نموونه یه کی بهردهستمان له و بواره دا هه یه که دوو کهس نییه له سه ری یه کرا نه بن، ئه وهش ئه وهیه تور که عوسمانیه کان دهسه لاتیان له زۆربه ی ولاته ئیسلامیه کاند گرت ه دهست و خویان به پارێزه ری ئیسلام دانا و خه لافه تیان کرده پشتا و پشت و داگیر کردنی ئیسته نبوولی پایته ختی بیزه نتی مه سیحیش ناوه ندی

دهسه لاتيانى به هيزتر كرد و كرديانه به لگه‌ي دروستي پرياز و
 خهلافه‌تي خويان، ليره‌دا باسي ته‌وانه ناكه‌ين. له‌گه‌ل هه‌موو ته‌وانه‌شدا،
 وه‌ك ئاقيستا گوازارايه‌وه لاي فارسه ساسانيه‌كان، كه‌له‌پووري ئيسلام و
 زانستي قورئان نه‌گوازارانه‌وه لاي عوسمانيه‌كان. ته‌وه‌ش دوو هو‌ي هه‌يه
 و پيوست به هو‌ي سييه‌م ناكا: يه‌كه‌ميان ته‌وه‌يه ئيسلام به‌جلوبه‌رگي
 عاره‌ببيه‌وه نه‌ته‌وه‌ي عاره‌بي له‌دواوه بوو كه‌خاوه‌ني قورئان و
 پيغه‌مبه‌ري قورئان بوو و هه‌رگيز بو‌عوسمانيه‌كان هه‌له‌نه‌كه‌وت
 نو‌يته‌رايه‌تي عاره‌ب بكه‌ن و عاره‌بايه‌تي ه‌رس بكه‌ن و بيخه‌نه
 كه‌له‌پووره نه‌ته‌وه‌يه فشو‌فوله‌كه‌ي خو‌يانه‌وه. ته‌و نه‌هه‌نگه‌ زله‌ به
 هونه‌ري عاره‌ب و زانستي ئيسلام گه‌وره بوو و هه‌موو ته‌و ماسيانه‌ي
 قووت دان كه‌له‌ناو زه‌رياي ته‌و هونه‌ر و زانسته‌دا بوون. زو‌ري نه‌ما‌بوو
 پيچه‌وانه‌ي ته‌وه‌ بقه‌ومئ ته‌وه‌ش ته‌وانه‌وه‌ي عوسمانيه‌كان بوو له‌ناو
 ئيسلام و عاره‌بايه‌تيدا. ليره‌دا قسه‌يه‌كم بير ديته‌وه كه‌به‌ر له‌په‌نجا
 سال خويته‌دوو مه‌ته‌وه، قسه‌كه‌ش هي‌ ماموستاي نه‌مر مسته‌فا سادق
 رافعي بوو له‌باره‌ي رو‌شنيري عاره‌ببيه‌وه له‌ناو ميلله‌ته‌ موسولمانه
 نا‌عاره‌به‌كاندا و ده‌لئ ته‌و ولاته‌ي ته‌نها عاره‌ب حوكمي بكا عاره‌بي بو‌ي
 ده‌بيته‌ كه‌ره‌سه‌ي رو‌شنيري و باوه‌ر، له‌كاتيكد، له‌ميژووي كو‌ندا خي‌له
 جه‌رمانيه‌كان شاري رو‌مايان داگير كرد كه‌پايته‌ختي ئيمپراتوري‌اي
 رو‌ماني بوو، دهسه‌لاتيان گه‌رته ده‌ست به‌لام نه‌يانتواني زمان و
 فه‌رهه‌نگيان به‌سه‌ردا سه‌پتن، به‌لكو به‌پيچه‌وانه‌وه، چونكه‌ زمان و
 فه‌رهه‌نگه‌كه‌يان له‌چاو رو‌مانه‌وه لاواز بوو. قسه‌يه‌كي له‌و باره‌يه‌وه هه‌يه
 و له‌زه‌ينمدا ماوه: «له‌رزي ميژوو گرتبووني و له‌ناو رو‌مانيدا
 كه‌وتبوون». خو ته‌گه‌ر هي‌زي باوه‌ري ئيسلامان خسته‌سه‌ر
 كه‌له‌پووري عاره‌ب و زماني عاره‌بي، قسه‌ي ته‌و ماموستا نه‌مره‌ ده‌بيته

سەرەتايەکی باش بۆ ئەوێ باوەر بێنین ئەگەر تەمەنی عوسمانیەکان درێژتر بوايە تا ئەو دەمەي عارەب دەسەلاتی کۆنی خۆيان بە دەست بهێنایەتەو، مێژوو خۆی دووبارە دەکەردەو. شتیکی وەک تەوانەوێ جەرمانی لە پۆمانیدا، لە کاتی لاوازیوونی عارەبدا پرووی نەدا و شتیکی لەو بابەتە، تەوانەوێ تورک و فارس لە عارەبدا، لە سەرەدەمی عەباسیەکاندا پرووی دا ئەگەرچی بە سەریدا زالیش بێوون. دووری سولتانی عوسمانی لە ولاتی عارەبانەوێ جۆرە پارێزگارییەکی بوو بۆ ئەوێ نەتوتەوێ و ئەوێش هاشا هەلناگری.

هۆی دووهم ئەوێە زمان و کەلەپووری نەتەوايەتی عوسمانیەکان لە بناغە و بنەما و سروشتەوێ جیاوازی لەگەڵ کەلەپووری سامیدا بە گشتی و عارەبیدا بە تايبەتی هەبوو چونکە عارەبی زۆر بەهێز بوو و بۆ ترکی دراوسێی عارەب زەحمەت بوو پێرەوێ دووردیژی عارەبی بە راستی بگرێ ئەوێش لە بەر پروونی عارەبی و شیکردنەوێ و پەوانیژی قورئان، هەندێ لەو تورکانەي کە لە ناو عارەبدا ژيان، تەوانەوێ و سەرچاوێ خۆيان لەبەر کرد. جیاوازی کەلەپوور، لە دوو پرووێ کاریگەریی گەردەبەری هەبوو: لێنەگەرا حوکمراو لە ناو دەسەلاتداردا بتوتەوێ و لێنەگەرا دەسەلاتدار لە ناو حوکمراودا بتوتەوێ. ئەوێ بە سەر جەرمانیدا هات، بە سەر تورکدا نەهات.

بەلام کەلەپووری ئێرانی کە سەرچاوێ کەي ئافغانستان و زمانەکەي بوو، پستی چۆل بوو و کەس نەبوو بپارێژی و بپارێتە خۆي. وەک گەلێکی بێ پەرژین هەرچی دەهات خۆي پێدا دەکرد. هیچ سەیر نییە فارسی دەستی بە سەر کەلەپووری هەموو ئێراندا گرتبێ، لە دەسەلاتی ئەخمینیەوێ تا دەگاتە ئەو دەمەي ئەسکەندەر بە سەریاندا زال بوو و دواي پرووێ ماد و گەیشتنی ئەوان بە دەسەلات، کەس نەبوو بۆ

خۆی پارێزگاری له ئافێستا بکا. ئەوەش سەیر نییه پەهلەوی، دواى شکستی سلوکیه کان بهرانبهه ئەشکانیه کان که خاوهنی پەهلەوی و بهرۆگری ئافێستا بوون دەستی به سەر کهلهپووری ئێراندا گرت و جگه له ئەشکانیه کان کهس له ئارادا نه‌بوو. دواى ئەوهی فارسه ساسانیه کان ئەشکانیه کانیاں رووخاند، ئەوەش سەیر نییه فارسی دەستی به سەر کهلهپووری هه‌موو ئێراندا گرتیی چونکه کهس نه‌بوو مەملانیی دەسه‌لاتیان له‌گه‌ڵدا بکا. دواى هاتنی ئیسلام، جاریکی دی هه‌ر له سەر که‌لاوهی ساسانیه کان، که‌له‌پووری ئێران هه‌ر به ته‌شیی فارسی رێسرایه‌وه و هۆیه‌که‌ش وه‌ک خۆر ئاشکرایه، ئەوەش ئەوهیه هیچ میللەتیکی ئێرانی جگه له فارسی و پەهلەوی دەسته‌خوشکی، خاوهنی رۆشنیری و نووسین نه‌بوو تا به‌ره‌نگاری فارسی بێته‌وه. پەهلەوی بۆ خوشی له سەر‌ده‌می ب‌لا‌بو‌ونه‌وهی ئیسلامدا 400 سال بوو سەر به فارسی بوو و به هیچ چه‌قیکی دەسه‌لاتی ده‌ورو به‌ر پشت‌ه‌ستوور نه‌بوو، به‌ل‌کو له رووبه‌ریکی به‌رفه‌ه‌واندا، که هه‌مووی له ژێر دەسه‌لاتی فارسیدا وه‌ک زمانی دووه‌می دەسه‌لات بێ خاوهن بوو. ریی تی نه‌ده‌چوو له پاشماوهی ئێراندا شان له شانی فارسی بدا. خوراسانی که بێشکه‌ی ر‌ه‌سه‌نی پەهلەوی بوو، ببووه ستانیکی فارسی، و پەهلەویش چ هیوایه‌کی نه‌ما‌بوو. ر‌ه‌نگه گه‌لی کورد و له‌گه‌ڵیشیدا بلوچ که له ر‌ۆژا‌وای ئێرانه‌وه چووب‌وونه ر‌ۆژه‌لات و باشووری ر‌ۆژه‌لات (ئهمه نێزیکایه‌تی له کوردیه‌وه روون ده‌کاته‌وه)، ئە‌وجا هه‌ندئ کهرت و پارچه‌ی په‌رشوب‌لا‌وی زمانی تر لێره و له‌وی ما‌بو‌ونه‌وه که له تو‌وا‌نه‌وه له ناو فارسیدا ده‌رباز ب‌ی‌وون. سەیریش نییه زۆریه‌ی زۆری می‌ژوون‌و‌وسانی عاره‌ب و نا‌عه‌ره‌بی سەر‌ده‌مه جیا‌وا‌زه‌کانی ئیسلام هه‌موو ئێران به فارسی دا‌بن‌ین و نا‌وه‌یتانی کورد ما‌وه‌یه‌ک دواى هاتنی ئیسلام که‌وته‌وه،

ٺهوش ٺهو ڊمهي ڪه ته مي فارسي ساساني له سهر ناوچه
 نافارسه ڪاني ڊهه لاتي ٿيمپراتوري ٿيران رهويهه وه. ٺهوش سهر نيه
 دواتر تورڪ بيبين به رهو ٺهه ڊي فارسي دايشڪينن تا ٺهو ٺاسه ٺي
 ٺه ڊيبي ڪي تورڪ نابين له سهر ڊمي عوسمانيدا دهستي له ٺهه ڊي
 فارسيدا نه بوو ٻي يا به لاي ڪه مه وه ٺاگاداري نه بوو ٻي له ڪاتيڪدا به
 ده گمن فارس هه بوو به رهو ٺهه ڊي تورڪي دايشڪاندي هه چنده
 تهر ازووي هيزي عوسمانيه ڪانيس قورستر بوو، ٺهوش له بهر ٺه وه بوو
 ٺهه ڊي نوني فارسي ره گي قوول بوو و ته مه نيڪي دريڙي نيزيڪه ي
 چوارده سهه ڊي له پشته وه بوو ٺه وڃا تورڪ پتي ٺاشنا بوون. ههروهه
 له ساي ڪه له پووري ٿيسلامي عارهيدا پتر گه شه ي ڪرڊبوو و پهره ي
 سهنڊبوو، ٺهوش به پني قسه ي هه ندي له شاره زاياني ميڙوو ڪه ليم
 خويتندوونه ته وه. فارسي تازه ٺه گهر به ڪه له پووري فارسي ناوهنجي
 بپتوري، بهو ڪيڙه گوندي به ده چي چوويته پارس و به دهستي
 «ڪه وافر» و بادڪير و مانڪير رازيندرايته وه. خو ٺه گهر هه چي هيز
 و جواني له فارسي ڪوندا هه به ڪو بڪريته وه ناگاته دوو به يتي شانامه يا
 «زمانه غيب» ي حافظي شيرازي. له وهدا مه وڊاي به راوردڪاري نيه
 له نيوان پهره سه ندي سهره تاي فارسي و ٺهوه ي لهو دواوايه دا پرووي
 دا، له گهل عارهيدا ڪه دواتر له دواي ٿيسلامدا بووه زمانه ٺهه ڊ و
 زانست. عاره ڊي له سهر ڊمي جاهيليشدا، له بواري هيز و جوانيدا
 دهسته پاچه نه بووه و شاعير و ٺه ڊيان هه وليان ده دا شانبه شاني
 رهه سه نايه تي عاره ڊي ههنگاو بنين و به رهو زمانه پاڪڙي باديه ڪه چ
 وشه ي عه جهه مي تيڊا نه بووه، بگهرينه وه. قورنائيش ڪه له نيوان ٿيمه و
 جاهيليدا له له به و ليمانه وه نيزيڪه، تا نووسيني ٺهه بابيه ته له لوتڪه ي
 رهواني و رهوانبيڙيدايه و ههر واش ده ميٽيه وه.

له‌م بۆچوونه‌وه له باره‌ی خه‌یاڵکردنه‌وه له جوانی فارسی تازه و بێگهردی عاره‌بی به کۆن و نویه‌وه، پێش ده‌ ساڵ به کوردی نووسیه‌مه که شاعیره‌کانمان له کوردستانی عیراق و ئێراندا، کاتی به‌ر له 160 ساڵ له سه‌ر سه‌کۆی فه‌ره‌زده‌ق و موته‌نه‌بی و ئیبن فارز و سه‌عدی و حافز و نیزامیه‌وه ده‌ستیان کرد به‌ نه‌زمی کوردی، بازیکیان دا ئه‌گه‌ر له ئاستی سه‌فه‌وه‌وه ئه‌و بازه‌یان دابا، نه‌ده‌گه‌یشته‌ ئه‌و جیهی که پنی گه‌یشتن. ئه‌وه‌شی که ناچی له‌م بواره‌دا له‌ بیرى بکه‌ین که پیدایستی هه‌ناویه‌تیه‌ پێش ئه‌وه‌یه که هه‌رگیز شاعیر و نووسه‌ری عاره‌ب پنیستیان به‌وه نه‌بووه په‌نا بۆ هونه‌ری که‌شکه‌شه و نه‌مه‌مه‌ی شیعی فارسی به‌رن، له‌به‌ر ته‌وه‌ی زمانی خۆیان ته‌وه‌نده‌ی که‌ره‌سه‌ تیدا بووه په‌نا بۆ خواسته‌وه نه‌به‌ن به‌لکو هه‌موو ده‌رچوونیک له‌ پێوانه‌ی هه‌یز و جوانی له‌ لایان، لادان بووه له‌ جوانی و په‌وانبێژی. لێره‌دا جیاوازی له‌ نێوان ده‌سه‌لاتداری هه‌ژاری عوسمانی و عاره‌بی بنده‌سته‌ی ده‌وله‌مه‌ند له‌ بواره‌ی که‌له‌پووردا ده‌رده‌که‌وئ، له‌گه‌ڵ جیاوازی هه‌لوێسته‌یاندا به‌رانبه‌ر که‌له‌پووری فارسی.

پێم وا نییه‌ پنیست به‌ درێژه‌بیدان بکا چونکه‌ ته‌وه‌ی گوته‌را به‌شی ته‌وه‌ ده‌کا بمانگه‌یه‌نیته‌ یه‌قین و هه‌ولیش له‌گه‌ڵ ته‌وانه‌دا که‌ نایانه‌وی باوه‌ر بینن، ده‌بیته‌ کوتانه‌وه‌ی ئاسنی سارد، به‌لام له‌ سه‌رمه‌ شتی زیاد بکه‌م تا ئه‌و بڕویانوانه‌ بڕه‌ویتمه‌وه که‌ ره‌نگه‌ بیته‌ پێش. ده‌گوته‌ی فارسی له‌ لایه‌ن قه‌له‌مه‌به‌ده‌ستانی کورده‌وه به‌کار هه‌ندراوه، هه‌ر له‌وانه‌وه که ده‌نگیان پێمان گه‌یشته‌وه تا ئه‌و میرزایه‌ی به‌ ده‌فته‌ری ده‌سته‌یه‌وه ده‌گه‌را و نامه‌ی بۆ ئه‌م و ئه‌و به‌ فارسی ده‌نووسی، تا ده‌گاته‌ ئه‌و ده‌مه‌ی که به‌ته‌مه‌نه‌کانمان له‌ بیرمانه‌. ئه‌وه قسه‌یه‌کی راسته‌ و هۆیه‌که‌شی له‌ یه‌ک ئاراسته‌ زیاتره‌: هۆی یه‌که‌م ته‌وه‌یه که نه‌ته‌وه‌ی

کورد هه‌رگیز نووسینی نه‌بووه و قوتابخانه‌شی نه‌بووه تا فیری نووسینی
 کوردی بکا و بیریشی له‌وه نه‌کردۆته‌وه به کوردی بنووسی، به‌لکو به
 هۆی کلۆلییه ئه‌زه‌لییه که‌یه‌وه بیریشی له‌وه نه‌کردۆته‌وه نه‌بوونی نووسینی
 کوردی که‌مایه‌تییه... من خه‌لکانیکم له‌بیرن به‌بیراندا نه‌ده‌هات به
 کوردی بنووسری یا بخویندري و له‌وه‌ش زیاتر له‌سه‌ر بریاردانی
 زه‌لیلبوون ده‌روم که به‌سه‌رماندا سه‌پاوه و قسه‌یه‌ک له‌سه‌ر
 سووککردنی زمانه‌که‌ی خۆیاندا ده‌گوازمه‌وه که به‌فارسی ده‌یانگۆته‌وه و
 نه‌فامانی کورد ده‌یانجووه‌وه: فارسی شه‌کره و عاره‌بی زمانی پتغه‌مبه‌ره و
 تورکی فه‌زیله‌یه و کوردی ره‌زیله‌یه (وشه‌که له‌ره‌زیله‌ قورستره به‌لام
 به‌وشه‌یه‌کی سووکتر گو‌یریم) هیچ گومانم نییه که‌یه‌که‌م که‌س ئه‌و
 شه‌کرانه‌ی شکاندوه‌یه‌کی بووه له‌و کوردانه‌ی هه‌ستی زه‌لیلی و
 چرووکی گه‌یشتۆته‌بانه‌ی هه‌ستی و خه‌ریکه‌لۆمه‌ی ئه‌و جو‌ره که‌سانه
 نه‌که‌م. زانا و دانا، محمه‌د ئیبن ئاده‌م په‌راوینژیک‌ی بو‌نامه‌یه‌کی خۆی
 له‌باره‌ی چاره‌سه‌ری ئیبن که‌ماله‌وه و له‌سه‌ر شیکردنه‌وه‌ی «لا
 تخشون» له‌یه‌کی له‌مانگه‌کانی 1205دا نووسیوه و ده‌لی: سه‌یر
 له‌وه‌دایه‌ بیستوومه له‌سه‌ر دیباجه‌ کوردیه‌که‌ قسه‌یان پئ‌گوتووم و
 به‌وه‌ش مه‌سه‌له‌ کوردیه‌که‌ له‌سه‌ریان ده‌سه‌پئ‌ که‌ ده‌لی «وه‌ک
 هیلکه‌یه‌کی له‌توینکی خۆی ده‌رچووبی». ئه‌وه‌ی وه‌ک شایه‌دیه‌ک له
 سه‌ر کاره‌ساتی خۆ به‌که‌م زانینی ئه‌وانه‌ گوتووه شه‌رمه‌زارییان له‌وه‌دا
 دیوه به‌زمانی خۆیان بنووسن. به‌لام من لایه‌نگری لۆمه‌کردنیان نیم
 ئه‌وه‌ش به‌هۆی ئه‌و هه‌سته‌شاردراوه‌وه که‌ ماوه‌ی بیستوسی سه‌ده
 هه‌ستیان به‌جیاوازی خۆیان کردووه تا ئه‌و رۆژه‌ی ئیبن ئاده‌م
 په‌راوینزه‌که‌ی نووسیوه. جگه‌ له‌وه‌ش، ئه‌وانه‌ی نامه‌یان ده‌نووسی و
 ده‌فته‌ر به‌ده‌ست بوون، له‌شاریکدا ژماره‌یان له‌ژماره‌ی په‌نجه‌ی

دهست تپه‌ری نه‌ده‌کرد. ته‌گه‌ر به‌ کوردی بیان‌نوسیا یا به‌ زمانی واقواق هیچ نه‌ده‌گۆرا و که‌س له‌و سه‌رده‌مه‌دا بیرى له‌وه نه‌کردۆته‌وه ئاخۆ ئه‌وانه چى ده‌نووسن و به‌ چ زمانىک ده‌نووسن. به‌لام زانا ئاینیه‌کان وانه‌ی عاره‌بیان به‌ شهرحى کوردی ده‌گۆته‌وه و که‌میان هه‌بوو فارسىیان زانیسی چونکه له‌ بابته‌ی رۆشنییریانیه‌وه دوور بوو. ته‌نانه‌ت ئیبن ئاده‌مى زانا ده‌نووسی و ده‌لى که‌ خوى بو فیربوونی فارسى ئاماده کرد (بو ته‌واوکردنى که‌ره‌سه‌ی رۆشنییری ئه‌و سه‌رده‌مه) چوو هه‌ندى شوینی ئیران و له‌وى نیشته‌جى بوو تا فیری بوو. دیاره له‌و ناوچه‌یه‌دا که‌سى ده‌ست نه‌که‌وتوو له‌و ئاسته‌دا بى فیری بکا بۆیه ده‌ربه‌ده‌ری پى باشتەر بووه. ئیبن ئاده‌م له‌و بواره‌دا بى وینه‌یه ده‌نا خه‌لکى تر، ئه‌وه‌نده‌ی پى بزانی، ئه‌و هه‌وله‌یان نه‌داوه.

شاعیره‌کانیش، له‌وته‌ی شیعری کوردی هه‌یه. به‌ کوردی نووسیویانه و که‌میکیان نه‌بى که‌ به‌ فارسى و عاره‌بى و تورکى، لیره و له‌وى نووسیویانه، ته‌گه‌ر هه‌موویان کۆ بکه‌ینه‌وه سه‌نگینکى ئه‌وتۆیان به‌رانبه‌ر ئه‌و شیعرا نه‌بى که‌ به‌ کوردی له‌ دیوانه‌کاندا نووسراوون.

ئه‌وه‌نده‌ی پى بزانی کۆترین شیعری کوردی هى بابته‌ تاهیری هه‌مه‌دانیه که‌ به‌ عوریان ناسراوه. خاوه‌نى «تاریخ زبان فارسى» له‌ له‌ لاپه‌ره 38 ی به‌شى سییه‌مدا، له‌ «معجم البلدان» هوه ئه‌وه ده‌گوازیته‌وه که‌ «نه‌وشیروان به‌غدادى» ناوى شاعیرینکى کوردی سه‌ده‌ی پینجه‌مى هه‌جرییه و به‌ شیعریکه‌وه ناوى ده‌رچوو و به‌ شه‌یتانى عیراق ناسراوه، به‌لام به‌رچاوم نه‌که‌وتوو. عه‌لى حه‌ریرى ده‌دریته‌ پال سه‌ده‌ی یانزه و دواى ئه‌و فه‌قیى ته‌یران (1307 ـ 1375 ز) ته‌وجا مه‌لای جه‌زیرى (1408 ـ 1481 ی ز) و دواى ئه‌ویش ئه‌حمه‌دى خانى (1640 ـ 1706 ی ز) و هى دى که‌ ناویان زۆر بلاو نییه.

سەرچاوه كان ئەوێش دەگیرنەوێه که کتییەک بەر لە هەزار سال، لە سەر دەرھێنانی ئاو بە کوردی هەبووێه که ئیبن وەحشیە دایناو، ئەمەش کۆنترین نووسراوی کوردییە که بەر گوێمان بکەوێ. ئەوجا هیچ لە بارە ی پەخشانیوە نایستین تا سالی 1000 ی کۆچی که عەلی ترمای کتییەک بە کوردی لە سەر زمانی عەرەبی دادەنێ. لە پەخشانی «عەقیدەنامە ی کوردی» هەیه که زیاتر ددین مەولانا خالیدی شارەزووری (1193 - 1242 ی کۆچی، 1779 - 1828 ز) دایناو. شیعری بە عەرەبی و فارسی هەیه و هەمووشی سۆفیگەرایی و هەندیکیشی لەو بارەیهو بە کوردین. «ئیبن ئەلحاج» ی شیعری کوردی لە سەر باوەر هەیه و ناوی «مەهینامە» یە و سالی 1176 کۆچی دایناو.

شیخ ماری نۆدی شیعری ئایینی بە عەرەبی نووسیوێه و زۆری پێداھەڵدانە. قامووسکی عەرەبی - کوردیشی بە شیعری کوردی نووسیوێه ناوی ناوێ «ئەحمەدی» ئەوێش بە ناوی «ئەحمەد» ی کوردیەوێه که دواتر لە تەریقەتی قادریدا تاقانە ی سەردەمی خۆی بوو و بە «کاک ئەحمەد» ناوی دەرچوو و لە هەندێ هۆسە ی خەلکی باشوور یاس دەکرا و دەیانگوت «ئەلکاک احمد و اکرا دە - سێیەکی بۆ کاک ئەحمەد و کوردەکانی». شیخ ماریش هاوسەردەمی مەولانا خالید بووێه و لە هەردوو سەدە ی دوانزە و سیانزە ی کۆچیدا ژیاوێ.

بەلام شیعری کوردی که بەو دوايانە لە دیواندا بلای بوونەوێ، لە بواری سۆز و هەست و وەسف و شتی لەو بابەتانە بوو و دوا یی شاعیرەکان لە کوردستانی عیراقدای و لە سەردەمی عەبدولرەحمان پاشای باباندا که سالی 1228 ی کۆچی دوا یی کرد خزانی ناو کاروباری دنیاوێ. هەر لە سەردەمی ئەودا نالی و سالم و مستەفا بەگی ساحێبقران که نازناوی «کوردی» بوو و کەمی لە دوا ی دووێهە ی ترەوێ بوو

دەرکهوتن، ئەوجا حاجی قادری کۆیی و شیخ رەزای تالەبانی و زۆری تر پەیدا بوون. ئەوهم پێ سەیرە تا نەزمی کوردی بۆ نەبوو، شاعیرانی وەهای کورد دەرئەکەوتن دیوانیان هەبێ و یەک دوو بەیت یا یەک دوو شیعەر لە سەرچەمی ناوچەکاندا جێی هیچ ناگرێتەوه و لە هیچ زمانیکدا گۆرانکاری ناکا. ئەوێش دەلالەتێکی قوول لەوێ دەکا که بەرێو بەرایەتی دەسلاتی شیخ مەحمود لە سلیمانی لە سەرەتای بیستەکاندا. لە یەکەم رۆژێوە بە کوردی دەستی پێ کرد و رۆژنامەکەی و تەنانت نامە تایبەتەکانی شیخ مەحمود لەو سەردەمدا و نامەی خەڵکی تریش بە گشتی بە کوردی دەنووسران و سمایل ئاغای شکاکیش که نازناوی «سمکۆ»ی هەبوو لە ورمێ - دواتر رەزاییە و دیسان ورمێ، که جیهادی نەتەوایەتی کرد و دوایی وەک هەمیشە بە کۆشتنی کۆتایی هات، رۆژنامەکەی، که بیری خۆی تیدا بۆ دەکردهوه، بە کوردی بوو.

دیاردەیی نەبوونی نووسینی کوردی لە سەردەمانیکدا که نەتەوێکی تیدا لەناو دەچوون، لە پەڕێکی فەرھەنگییەکاندا کێشەیی بۆ بەجێ هێشتوین و ئیستاش بە دەست ئەو کێشەکانە و دەنالیین و ئەوێش گەورە مەودای ئەوێش نادن کورد لە داھێنانی کێشەدا ئەوێش خۆی بکا. زۆر بە لامەوێش ناخۆش بوو که دیومە لە گۆشەکانی کوردیدا وشەیان لە نووسیندا لابردووێ یا گۆڕیوێ چونکه گومانیان کردووێ فارسی بوویی و ئەو ترسەشیان بۆ ئەوێش گەراندۆتەوێ گوتەگوت لە سەر وشەیی لەو بابەتەیی نووسەری تر هەبوو. من هەر بە سروشتی خۆم لایەنگری ئەوێش نیم دەسبەرداری وشەیی باویم چونکه هەموو وشەییکی بەربۆوێ لە سەر زاری خەڵکی کورد لە لایەن منەوێش بەخێرەاتن دەکری و دوو شت نەبێ هیچیان جیا ناکەمەوێ: یەکەمیان ئەوێش ئاوازه کە

کوردی نه بی و له قورگدا توند و تیژ بی. ئەوی تریشیان ئەوێه له ئاخواونی کوردیدا بتفیتدریتەو، خۆم لەوێشیان لادەدەم با کوردیش بی. ئەوێ تهماشای قامووسه عارهیبیه کان بکا دەبینی قامووسی زمانی هەندی زمانی تری له خۆ گرتوو و هەندیکیان به رهو کۆچیان کردوو و نهماون. هەر وشهیهکی له ئافستادا هه بی کوردیه و بوونی له ئافستادا بهلگهیه بۆ رهسه نایه تی ئەو وشه کوردیه و به بی هیچ دهمه تهقیه ک پنی ده چی، جا له زمانه ئیرانیه کانی تر دا دهر که وتبی یا دهر نه که وتبی.

بۆ رهواندنه وێ گومان و نموونه له سه ره وێه که گوتم، کورد دوو وشه ی بۆ «رهش» ههیه. به شیکێ کورد «رهش» به کار دیتی و کهس نازانی سه رچاوه ی چییه و کهنگی و چۆن پهیدا بووه. به شیکیشی «سیا» به کار دیتی و وشه ی تر له جییدا نازانی. ئەم «سیا» یه له «سیاه» ی فارسیه وه نیزیکه و ئەوهش سه یر نییه چونکه له ئافستادا ههیه و له کوردیدا له «رهش» رهسه تره. ئەوێ جینی داخیشه مالی خۆمان له ناو مالاندا به سه ر ناکهینه وه... ئەمه ده لیم چونکه زۆر له وانه ی «رهش» به کار دیتن نازانن سیا کوردیه و له کوردیدا رهگی ئەوهنده قووله، له هیچ زمانیکی تر دا وا نییه، ئەوهش به هۆی بوونیه وه له ئافستادا و ئەم په یوه ندیهش بۆ کورد بوونی ئەو وشه یه به سه.

ئەوانه ی سیا به کار دیتن، مالیان ئاوا بی ده سه به رداری نه بوونه و «سیایی» شیان لی داتاشیوه که لسته ی کرین و فرۆشتنی بابەت ده گه یه نی. فارسه کان به و واتایه «سیاهه» به کار دیتن و له و داتاشینه دا له کوردی جیا ده بنه وه و با هه ر وا بکه ن. ئەگه ر ئیمه ده سه به رداری «سیایی» بین وشه یه کی تر نابینن جیگای پر بکاته وه، چونکه له «رهش» هه چمان به و واتایه دانه تاشیوه و هۆیه کهش ئەوه یه که وشه یه کی تازه یه و دوور نییه په یوه ندی به «ره ژوو» وه وه هه بی

چونکه وشه كه، ناوه كه و واتا كه له خۆیدا كۆ ده كاتهوه. به لām ته مه نی وشه كه ی دی بۆ سه رده می ئافێستا ده گه رسته وه كه دووه ه زار و شه شه سد سālē و چهند سه ده یه ك پێشتریش كه سه ره تا كه ی نازانین به لām له سێ هه زار سال پتره. خۆ ته گه ر كوردنك له ترسی ته له ی فارسی بتوانی واز له «سیا و سیایی» بێنی، ده توانی سه به ی وامان لی بكا ده سه به رداری لووتمان بین تا جیاوازیمان له گه ل فارسدا زیاتر بی و ته و جا سامانی نو كه تی میلله تان ده وله مه ندر ده بی و «كورده كه! كوا كه پووت؟» یش ده چێته سه ر «كورده كه! كوا گوێچكه ت؟»... لاهه وله وه لا...

كرنۆشیردن له ده رباری سولتانا داهینانك نییه به تایبه تی كورد یا غهیره كورد داهینایی، به لكو یه كێكه له خه سلته ته كانی ده روون و جوړێكه له خۆیه ستنه وه به مانه وه جا ته گه ر بۆ به ده سه ته هتانی سوود و ده سكه وت بی یا ره واندنه وه ی مه ترسی. له گه ل ته و به لگه نه ویسته باوه دا كه له خویتماندا یه له ناو شاعیران و نووسه رانی پاشاكاندا یه ك كورد ناینین و نه مانبێستوه ه یچ یه كێ له زانا گه و ره كانی كورد بیانوی بۆ به رژه وه نه دیه كانی خۆی هینابیته وه. ته وه ش نالیم ته وه به هۆی نه فسه به رزی كورده وه بووه و میلله تانی تر له خۆتیه له سووندا وا نه بوون، به لكو به هۆی لووتبه رزی شایه كانه وه بووه له دالده نه دانی كورد و ههروه ها كه میی رۆلیان و دووری مه ودای نێوانیان. ته گه ر ته دیبێکی كورد یا ناكورد بلێ كورد خۆی له وه به گه و ره تر زانیوه له به ر ته ماحی سولتان و شایه كان نه رم بی تا ده سكه وتی لیان ده سكه وئ، ته وه ده گوتری كه «رێوی ده می به په رسیله نه ده گه شت ده یگوت ترشه». به لām باسی زانایان شتیکی تره و له په رسیله دا سنووردار ناكری چونكه ته وانه ی خۆیان له شایه كان شاردنه وه له رۆوی باوه ره وه ته وه یان كرد و

باپیره گه وره ی بنه ماله ی حهیده ری و مه لا ئه فهندی هه ولیر به هوی
 سوور بوونی شا ئیسماعیلی سهفه ویه وه بو گۆرینی مهزه بیان، خۆیان له
 مال و حالی خۆیان دامالاند و کوردستانی ئێرانیان به جی هیشته و
 وێژدانی خۆیان دهرباز کرد. ئه وه ی ئه وان کردیان سه یر نه بوو چونکه
 پیمان سه یر نییه مروفی نه تراست له سه ر مهزه بیککی سیاسی وا سوور
 بی که نه په رستراوی تیدا بی نه به هه شته و نه ئاگر. له ناوه راستی
 چله کانی سه ده ی بیستدا کاره ساته که دووباره ده بیته وه و لاپه ره یه کی
 تری چاره نووسی کورد به هه لواسینی قازی محهمه د و خه لکی تر له
 خزمه کانی له گۆره پانی «چلچرا - چوارچرا ح.ک» ی مه هاباد
 داده خریتته وه و ئه وانیش ده بنه قوربانی خۆ هه لواسینیان به ریشووی
 مانه وه ی نه ته وایه تییه وه. قازییش نووکی ئایینی بنه ماله یه کی گه وره بوو
 له کوردستانی ئێراندا که سه رکردایه تی بزوو تنه وه ی داخوازی مانه وه ی
 ده کرد و لاوانی خۆینگه رم و کوردی خاوه ن که رامهت به شدارییان تیدا
 کرد و به ده م ددانی مشاری میژوو وه هه لوه رین.

باسی مامه حه مه یی له ده رباردا، ده رگایه ک له سه ر هه ندی رووداوی
 زمان ده کاته وه و ره نگه زانیی سه رچاوه ی وشه یه کی به کاره یندراو له
 نیوان دوو نه ته وه ی ره گه زجیادا به زه حمهت بناسریتته وه. ئه و
 پێوانه کاریانه ی خه لکی سه ر به وشه په نای بو ده بن ئه وه یه له گوشه ی
 ده سه لات و ملکه چیه وه بره وان چونکه زور جار، هه ر ئه وه ش چاوه پروان
 ده کړی، که وشه له سه ره وه به ره و خوار، واته له ده سه لاتته وه به ره و
 ژێر ده سه ته و له سه ره که و تنه وه به ره و دوړاو داده به زئی. له بواری
 په یوه ندی نیوان عاره ب و فارسدا، سه رکه و تنی چه ندین سه ده ی دوور و
 درێژی هه خامه نشی و پارتیه کان و ساسانیه کان به سه ر عیراقدایه ته
 جینی باوه ری ئه وه ی که وشه ی ئێرانی بو عیراقی سامی گوازاراونه ته وه.

زانا زمانه‌وانه‌کانی ئیسلام زۆربه‌ی ئەو وشە هاوبەش‌نەیان ژماردوون که
 له‌نیوان فارسی و عەرەبیدا هەن و بە‌پێوانه‌ و دەستووری عەرەبیبیان
 له‌گەڵدا ناکرێ له‌ بواری شیکردنەوه‌ و خواستنه‌وه‌دا ئەوه‌ش به‌ پێی
 یاسای دابە‌زین له‌ سەر‌ه‌وه‌را. کاتی هۆش له‌ سەر‌ده‌می ئیمه‌دا و له‌
 هه‌موو بواره‌کانی دید و پێوانه‌کاری تازه‌بابه‌تی پێوانه‌ و ئەنجامگیری و
 توێژینه‌وه‌ له‌ بواری زماندا کرایه‌وه‌، دەرکه‌وت زۆر له‌و وشانه‌ی که‌له‌
 سەر فارسی حسێب ده‌کران له‌ بنه‌ره‌تدا بابلی یا ئەکه‌دی یا ئاشوورین
 و هه‌ندیکیان سۆمه‌رین و مامۆستا تاها باقری خوالیخۆشبوو کتیبکی له‌
 سەر ئەو وشانه‌ نووسی - په‌نگه‌ نه‌ختی به‌رفه‌روانی تیدا کردبێ -
 سەرچاوه‌ نافارسیه‌کانیان و په‌چه‌له‌کیانی ئاشکرا کردووه‌. ئاشکرایه‌ بوونی
 سەرچاوه‌ی ئەو وشانه‌ له‌ ئەکه‌دی و بابلیدا به‌لگه‌یه‌کی نوییه‌ بو
 گواستنه‌وه‌ی وشه‌ به‌ ئاراسته‌ی سەر‌ه‌و خوار و جیاوازی ته‌رازووی هینز
 له‌ نیوان فارسی لاواز له‌ سەر‌ه‌تادا له‌ گە‌ل شارستانه‌تی په‌گداکو‌تاوی
 عیراقی ئەو سەر‌ده‌مانه‌ی سامی و سۆمه‌ریدا ئاشکرایه‌. له‌ لاپه‌ره‌ 204 و
 205ی به‌شی یه‌که‌می کتیبی «تاریخ زبان فارسی»ی ناوبراودا ئەوه‌
 ده‌خوێنینه‌وه‌: ئەو کاروباران‌ه‌ی به‌ به‌ریۆه‌به‌رایه‌تی ده‌سه‌لاتی سەر‌ده‌می
 هه‌خامه‌نشیه‌وه‌ وابه‌سته‌ بوون، به‌ ئارامی دهنووسران و هه‌ندی
 به‌لگه‌نامه‌ی به‌ریۆه‌به‌رایه‌تی ئەو سەر‌ده‌مه‌ که‌ ده‌ست که‌وتن، به‌ ئارامی
 له‌ سەر پێست نووسرابوون و هی کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی پینجه‌می پێش
 زاین بوون، هه‌روه‌ها له‌ کۆشکی شاهانشای هه‌خامه‌نشی له‌ ته‌ختی
 جه‌مشید نیزیکه‌ی سیی هه‌زار له‌وحه‌ قور دۆزرا‌نه‌وه‌ که‌ به‌ زمانی
 عیلامی نووسرابوون، ئەوه‌ش به‌وه‌ لیک‌ده‌دریته‌وه‌ که‌ ده‌سه‌لاتداری
 هه‌خامه‌نشی له‌ سەر‌ه‌تاوه‌ و تا ماوه‌یه‌کی دوور و درێژ توانایه‌کی ئەوتۆی
 نه‌بووه‌ ژماره‌یه‌کی وا له‌ نووسه‌رانی فارسی کۆن کۆ بکاته‌وه‌ به‌لگه‌نامه‌

ئىمپراتۇرىيە كان تۆمار بىكەن كە لە ماوەيە كى كورتى سەرسورھىنەردا پەرەى سەند، لە بەر ئەو بە ناچارى پەنايان بۆ نووسەرانى مىللەتانى دى برد كە لەو بوارەدا شارەزاىيان ھەبوو. تا دواى قادسيەى يە كەم كە زەمان گۆرا و بارودۆخ تىكچوو و كەلەپوورى قورئان ھەرچى كەلەپوورىكى كۆن ھەبوو و ھاتە پيشى رايمالى. دەبينىن فارسى شانازى بەو وشانەو دەكا كە چوونەتە ناو فارسىيەو و تەنانت عارەب بەخوشيان بە دەگمەن بەكارىان دەھىنا و لەم سەردەمەدا و لە وىستگەى بەنزينى فارسى لافىتە دەخويتىنەو لىي نووسراو: استعمال دخانيات اكيدا ممنوع است.

زمانى كورديش لەو بوارەدا ھەك زمانەكانى ترە و ژمارەيەكى يەكجار زۆر لەو وشە عارەبىيانەى تىكەوتن كە پەيوەنديان بە باوەر و خواپەرسىتى و زانستى ئىسلام و سەرچەم رۆشنىريەو ھەيە و بەكارھىتانيان بۆ كەس كەمايەتى نىيە بۆ ئەوانە نەبى بەرەنگارى باو دەبنەو. خۆشەختانە لە ھەندى پرووى بەختەو، فەرھەنگى كوردى لەو دەمەو كە لە زەرەدەشتى جيا بوو ھەو و بە ھوى دوورىيەو لە چەقى دەسلەلات و شارستانەتيەو و بەر لەو ھى راستەوخۆ پەيوەندى بە فارسىيەو ھەبى، لە ئەنجامدا قامووسى ئەو وشانەى لە دەست دا كە پەيوەنديان بە ئايىنە كۆنەكەيانەو ھەبوو و ئەگەر وشەى ھەك athaurva و rathashta و vastyo fshuyas بەدەينە بەر باى گوڤى رۆشنىبرى كورد، لە خەونيشدا نازانى ئەوانە سى چىنى كۆمەلگان و لە ئافىستادا ھاتوون و مەبەستيش رۇحانى و سەرباز و ھەرزىرە و وشەى «ئەرتەش» ى فارسى كە سەربازى دەگەيەنى، سەرەتاكەى وشەى دوو ھەمە و سىنيەميش سەرەتاي «كشاورز» ى فارسىيە كە دەكاتە ھەرزىر. بەلام يەكەميان، ئاشكرايە لەو ھەو ھاتووە كە لە سەرەتاي ئەم

باسه‌دا باس‌مان کرد، haurva که واتای «ته‌واو - کامیل» د‌دا و هه‌مان «ئیرۆ»ی کوردیه. ئه‌و وشانه له ئاف‌ستای تازه‌دا هه‌ن به‌لام «gatha» که کۆترین به‌شی ئاف‌ستایه، به‌ شیوه‌یه‌کی دی هاتووه و زیاتر ج‌یی ئه‌وه‌یه کورد به‌ زمانه‌که‌ی خۆی رازی ب‌ی، چونکه وشه‌ی یه‌که‌م «airyama» به‌ واتای هاو‌رئ، هه‌قال و هه‌مان وشه‌ی «یار»ی کوردی نو‌یه. دووه‌میش «awetush» - خه‌ئیتوش» بوو به‌ واتای «ئهن‌دامی ده‌سته» و وه‌خته هاوتای «خۆیه‌تی» ب‌ی به‌ هه‌مان واتا و دوو‌میش verezeno قه‌ره‌زه‌نو به‌ واتای «وه‌رزیر»ی کوردی به‌ ده‌نگ و واتاوه. وشه‌ی gatha خۆی له‌ بنه‌ره‌ندا د‌عا و نزا ده‌گه‌یه‌نی و له‌ شیوه‌زاری عه‌شره‌تی د‌زه‌یی ده‌ورو به‌ری مه‌خمووردا بۆته «گاس» به‌ واتای بانگ‌کردن و «ث» له‌ کوردیدا ب‌زر بووه و وه‌رگه‌را و ته‌گه‌ر کورد gatha بخو‌نینه‌وه ده‌یکاته «گاسا». ئه‌وه‌نده‌ی من ب‌زانم ده‌نگی «ث» له‌ ولاتی کورددا ته‌نها له‌ ناوچه‌ی هه‌ورا‌ماندا ماوه‌ته‌وه. له‌ باره‌ی ئه‌م وشانه‌وه بگه‌ر‌پ‌وه بو «م‌زدیسنا و ادب پارسی ل 178، 179» به‌لام ده‌ره‌یتانی شیوه‌کانیان سه‌رنجی خۆمن.

ئه‌وه هه‌ندئ بوو له‌ لایه‌ن و په‌راو‌یزی په‌یوه‌ندی نیوان کوردی و ناکوردی زمانه‌ ئیرانیه‌کان به‌ فارسییه‌وه، له‌ گه‌ل که‌می له‌ په‌یوه‌ندییه جه‌وه‌ه‌رییه‌کانی نیوانیان و ته‌گه‌ر لیکۆله‌ره‌وه‌یه‌ک به‌ قوول‌یی و فره‌وانی ورد ب‌یته‌وه سه‌رنج و هه‌وال و وانه‌ی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی زۆر ده‌ست ده‌که‌ون و هه‌موویان گومان ده‌ره‌و‌ینه‌وه و خه‌یال ئاشکرا ده‌که‌ن: کوشنده‌ترین شت له‌ میژووی کورددا ئه‌وه‌یه ده‌ربازبوونی زمانه‌که‌ی له‌ چنگی فارسی به‌ نرخ‌ی چاره‌نووس ئه‌نجام درا که 25 یا 26 سه‌ده در‌یژه‌ی کیشا. ئه‌م‌رۆش کوشنده‌ترین شتی زمانه‌که‌ی ئه‌وه‌یه ب‌یتاوانیه‌که‌ی له‌ تۆمه‌ت به‌ پا‌ک‌کردنه‌وه‌یه‌ک ب‌ی که له‌ راستیدا

که و لکردنیتی و به وهش کورد به هه وهسی خۆی ته رمی زمانه که ی خۆی
ده داته فارسی و له وه خاتر جه می ده کا که به در یژایی می ژوو نه یتوانی وه
کوردی سه ربړی.

دوای ئهوهی ههندی مهسهلهی ئافیسئا و زمانی فارسی باس کران،
قسه کردن له بارهی پههلهوییهوه تویشهبهرهی کهممهسرهفتر دهبی
چونکه له تویی قسه کانماندا باس و ئامازه بو پههلهوی ههبوون.

ئهوهی له بارهی ئه و زمانهوه نهگۆره، ناوه کهیهتی که له سههرچاوهی
کۆنترهوه هاتووه و له نووسینی فارسی کۆندا به شیوهی «پرتو -
پهرتهوه» به ناوچهی خوراسانی ئهمرۆ گوتراوه، که کهوتۆته باشووری
خۆرههلاتی ولاتی فارسهوه و ئهوهش ئه و خاکهیه که حکوومهتی
ئeshکانی له ناوهراستی سهدهی سییهمی پیش زاین تیدا وهک زلهیزیک
رِسکا و سلوکیهکانی تیکشکاند. ئاشکرایه دوای ئهوهی دهسهلات کهوته
دهست ئeshکانیهکانهوه (ناوه که بو ئeshک یا ئeshشاک دهگهڕیتتهوه که
به سههر سلوکیهکاندا سههرکهوت) 250 پ ز زمانه پههلهوییه کهیان
بههیز بوو (وشه که له پهڕتهوهوه گۆراوه) زمانه که له ههمان کاتدا بووه
زمانی دنیا و دین چونکه ئهوهی دهسهلاتی دنیایی ههبوویی لهو
سهردهمانهدا دهسهلاتی دینیشیان دهدايه پال خویان. ئهوهی بهلگه
نهویسته ئهوهیه پههلهوی به چهن دین سهدهی دوورودریژ بهر له
دهسهلاتی ئeshکانیهکان شانهشانی ئافیسئا و فارسی کۆن بوونیکی
تۆمسارکراوی ههبوو، تا دهگهیشته سههرچاوه کهی له خیله
هندوئهووروییهکان که وهک ههموو گهله ئاریهکان و ئهووروییهکان له
یهک ئاستدا بوون چونکه گهلنک نهبوو له یه کهم و دووهم دابراندا له
یهکی له زمانه کۆنهکانی ئه و گهلانهوه گهشهی کردبی. لیکچوونی
شیوازی تۆمارکراوی پههلهوی و پارسی و ههخامهنشی له لیکچوونی
نیوان پارسی ههخامهنشی و فارسی نوێ زیاتره و ئهگهر فارسی

بگه رایه ته وه دهستی دهسه لات و میراتی که له پووری ئیرانی یه کجار زۆر زهحمهت ده بوو تهو پردانه دروست بکا و له گرێدانی په یوهندی نێزیکایه تی نێوان فارسی کۆن و نوێ بهردهوام بێ چونکه ته گهر فارسی به بێ حکومهت و تۆمارکردن بمابایه ته وه ده بووه چهند شیوهزاریکی لیکدا برای جیاواز و جیاوازییان ههندهی جیاوازی ئاشکرای نێوان کوردی سهردهم و ئافیتسا، بگره زیاتریش ده بوو: تهو هس له بهر تهو هی فارسی بنه چهیه کی تۆمارکراوی کۆنینهی نییه تا له گهڵ پاشماوهی ئافیتسادا به یه ک پیۆرین و چوارسه د وشه له کوێ و 83000 وشه له کوێ؟ په یوهندی کۆنی تهم شینوازان له کوێ و هی تازهیان له کوێ؟ کوا په یوهندی نێوان تهم وشه کۆنانه ی خواره وه له گهڵ وشه ی نویدا:

شینوازی کۆن	شینوازی نوێ	واتایان به کوردی
ئیدی idiy	بره	برۆ
ئه داتوف adatuv	بره وه د	با بروات
مه نیا هه ئی	بیه ندیشی	بیر بکه وه
ئا هه م	بوده م	بووم
په تی پیه خوقا	خودرا نیگه هدار	ئاگاداری خۆت به

بۆ تهو ته ماشای لاپه ره 234 و 235 ی تاریخ زبان فارسی ناوبراو بکه.

ئەگەر بىشى ئەو وشانە بۇ فارسى كۆن بگىرىنەو، دەشى بۇ ھەر
 شىوازيكى دى بيانگىرىنەو ھەخامەنشى نەبى كە لەو سەردەمەدا بوو.
 لە راستىدا، بە پىنى بۇچوونى زۆربەى نووسەرە ئىسلامىيەكان، فارسى و
 پەھلەوى تىكەلاوى يەكتر بوونە و ھەندى لەو نووسەرەنە يەكسانى
 كىردوون و ھى تريان فارسىيان دابەش كىردوون و پىيان واىە پەھلەوى
 بەشىكىتى و ھى تىرشىيان بە لايەكى تىردا چوونە كە ئىرە جىيى
 باسكىردنى نىيە و كەمىكى زۆر كەمىشىيان بە دوو زمانى جىاوازيان
 داناون. پەھلەوى، خەتىكى تايەتە بۇ نووسىن لە ئارامى داتاشى.
 ھەخامەنشەكان خەتى بزمارىيان ھەبو بەلام لە بەر زەحمەتى
 بەكارھىنانى ئەو خەتە، ئەوانىش پەنايان بۇ ئارامى برد. ئەو ھى تا ئىستا
 لە بەلگەنامەى پەھلەوى سەردەمى ئەشكانىيەكان دەست كەوتوون، زۆر
 كەمە و ھەرە كۆنەكانىيان دوو «گىرىيەند - قەوالە»ى ئالووڧىرن و لە
 ھەورامان دەست كەوتوون (ھەورامان ناوچەيەكى كوردنشىنە كەوتوتە
 ھەردوو بەرى سنوورى نىوان ولاتى فارس و عىراقەو و بە تەنىشت
 ھەلەبجەو، لە پارىزگای سلېمانى) مېژووى ئەو دوو گىرىيەندە بۇ
 يەكەم سەدەى پ ز دەگەرىتەو و كۆنەكەيان ھى سالى (88ى پ ز)ە
 و تازەكەشيان رېئى تى دەچى سالى (12ى) پ ز يا (88ى) ز نووسراپى
 (تەماشای ل 251 و 252ى كىتېبى تارىخ زبان فارسى بكە). يەكەمىيان لە
 بىنەرەتدا بە يۆنانى نووسراو و وشەى پەھلەوى لە پىشتەكەى ھەن،
 دووھەمىشىيان ھەمووى پەھلەوىيە و ئەو ھى بەلگەيە بۇ ئەو ھى زمانى
 سلوكى لەو سەردەمەدا بەكار نەھىندراو. بەلام ساسانىيەكان ماوہەكى
 دوور و درىژ لە سەر بەكارھىنانى زمان و خەتى پەھلەوى مانەو و
 شوپتەوارى زۆرمان لەوانەو پى گەشىتوون. كەچى خەتى پەھلەوى
 داتاشراو لە ئارامى بە جوړى گۆردرا ھەندى لە زەحمەتییەكانى كە لە

خویندنه وه دا هه بوون لاکه وتن و ئەو شیوه گۆراوه لای ساسانیه کان بووه خهتی به کارهیندراو. په هلهوی به خۆی، به پیتی بۆچوونی زانا ئیترانیه کان بووه دوو به شهوه: یه که میان ئەو په هلهوییه بوو که له ناوچه کهی خۆیدا، که کهوتبووه باکووری رۆژه لاته وه، به کار دههیندرا. دووه میان ئەو په هلهوییه بوو که ولاتی پارس، له باکووری رۆژاوا ئیتران به تهنیشت ئەو فارسییه وه بوون که زمانی ئاخوتنی ئەو ولاته بوو، به کار دههیندرا. ئەم په هلهوییه به «پارسیک» ناوی دهرجووبوو تا له په هلهوی یه کهم و زمانی فارسی که سه رچاوه کهی هه خامه نشی بوو و په رشوبلاو بیووه و به فارسی نوێ دهناسری جیا بکریته وه. جیاوازی نێوان په هلهوی (ناویان نا په هلهوانیک) و «پارسیک» زۆر کهمه به لام هیه. بۆ روونکردنه وهی ئەو جیاوازییه په نامان بۆ ئەم رستانه ی خواره وه برد که هسی پارسیک و په هلهوانین و له شوینه واریکی ئه رده شیر بابکانه وه (دامه زریته ری ده ولته تی ساسانی 226 ی پ ز) گوازاراونه ته وه.

1. پتکرا این مزدیسن بغ ارتخستر

1. پتکر ام مزدیسن بغ ارتخستر

2. شاهان شاه ایران کی چهر

2. شاهین شاه اریان کی چهر

3. هیچ یزدان پس بغ پاک شاه

3. هیچ یزدان بوهر بغ پاک شاه

یه کهم شیوازی هەر پرسته یه ک پارسیکه و دوومیش په هله وانیکه. واتاشیان: ئەمه په یکه ری شایه، مه زدی ه سنا، ئه رده شیر، شاهه نشای ئیران... هتد. پرسته کانیشمان له ل 255 ی کتیی تاریخ زبان فارسی، بهشی یه که مه وه گواستۆته وه.

دوای گرته بنده کانی هه ورامان نووسین و به لگه نامه ی زۆرمان دهست که ووتوون، له وانه، کتیی کارنامه ی ئه رده شیر بابکانه و «ئه ردا قیرافنامه» و زه ند ئافئستا و کتیی ئایینی تری زه رده شتی و مانه وی له گه ل شوینه واری ئه ده بی دهره وه ی بازنه ی ئایین، وه ک ده سه لات و میژوو ی تیکه لی داستان و شتی تر...

په نکه که لکی هه بی لیره دا ئه وه بلین که «زه ند ئافئستا» ته فسیری په هله وی سه رده می ساسانیه کانه و بو ئافئستا کراوه و «شه رحی ئافئستا» ده گه یه نی و لیکدانه وه که ش له «zanti زه نتی» وه رگیراوه که په گه که ی «zan زه ن» ی ئافئستاییه و «dan دهن» ی پارسی کوون به رانبه ریتی که واتای زانست و زانیاری دهدا و هه ردوو وشه ی «زه ن و دهن» به شیوازی خو یان دابه زیون و له کوردیدا بوونه ته «زانین و زان» که له ئافئستاهه گوازاراونه ته وه به نیشانه ی جیا که ره وه ی «د» ی سه ره تایه وه هاتووه. په گیش له هه ردوو کیاندا «زان و دان» ه و ئاشکرایه په هله وی به هیشتنه وه ی «ز» له «زه ند» دا هاوبه شی کوردیه. یه کن له خه سه لته هاوبه شه کانی په هله وی و کوردی ئه وه یه کرداری رابرده له په هله وی و شیوه زاری باکووری کوردیدا به پشخستنی جیناوی بکه ر به سه ر کرداردا و ئینگلیزیش له هه موو کرداره کاندا وا ده کا. ئه و جا کوردی و په هله وی جیناوی بکه ر له هه موو کرداریکی رابرده و داهاتوودا دوا ده خه ن و هه موو زاراوه کوردیه ناسراوه کان له وه دا وه ک یه کن. وا باوه که شیوازی هه ورامی کوردی له په هله وی ده چی و بوم

هه‌لنه‌که‌وتوو له‌و لایه‌نه ورد بېمه‌وه و رای گرده‌بری له‌ سهر دهرېرم به‌لام‌ ته‌و دوو به‌رانبه‌ره‌ی سهر‌وه له‌وه‌دا بی به‌لگه‌ نین که‌ سهر به‌ هه‌ورامین چونکه‌ ئاخوتنی رۆزانه‌ی ئاسایی خه‌لک تۆمار ده‌که‌ن که‌ چ خه‌سله‌تیک‌ی ره‌سمیان نییه‌ تا‌ ته‌و گومانه‌ بکری که‌ به‌ زمانی بیگانه‌ بۆیان نووسرای. ته‌وه‌ی ته‌م بۆچوونه‌م پتر پشتته‌ستوور ده‌کا قسه‌یه‌کی شه‌مه‌د دین محمه‌د کوری قه‌یس ته‌ل‌رازییه‌ که‌ له‌ کتیبی «المعجم فی معاییر اشعار العجم»‌دا نووسیویه‌تی و وه‌رگێرانه‌که‌ی ده‌بیته‌: خه‌لکی عیراقم دیت سهر‌گه‌رمی دارشتنی ئاوازی ته‌ده‌بیاتی فه‌هله‌وی بوون و ته‌نانه‌ت به‌ ئاوازیکی ناخۆش گوته‌ی عاره‌ب و غه‌زه‌لی دری «فارسی» دل و ده‌روونی ده‌هه‌ژاندن، وه‌ک:

لحن اورامن و بیت پهلوی
زه‌خمه‌ء رود و سماعی خسروی

بۆ ته‌مه‌، سهرنجی ل 249ی کتیبی تاریخ زبان فارسی بده‌ن، ده‌قه‌که‌شم به‌رچاو نه‌که‌وتوو تا بزانه‌م به‌ عاره‌بییه‌ یا له‌ قاموسه‌وه‌، له‌ ناعاره‌بییه‌وه‌ گوازاراوه‌ته‌وه‌ بۆ کتیبی «تاریخ زبان فارسی» وه‌ک له‌ فارسیدا باوه‌، بی ته‌وه‌ی له‌ عاره‌بییه‌وه‌ وه‌رگێردری.

نیوه‌ی به‌که‌می به‌یته‌که‌ که‌ واتای «ئاوازی هه‌ورامی و به‌یتی په‌هله‌وی» ده‌دا، پنده‌ه‌لدانی تێدایه‌ بۆ ئاوازی هه‌ورامی و ئاسان نییه‌ ئاوازی گۆرانی له‌ وشه‌کانی جیا بکریته‌وه‌ و ته‌گه‌ر په‌هله‌وی له‌وه‌ زیاتر ب‌لاو بووبیته‌وه‌ له‌ هه‌ورامان گیرى خواردی ته‌وه‌ رێگر نییه‌ له‌ به‌رده‌م ته‌وه‌ی زمانی هه‌ورامان په‌هله‌وی بوویی و ئاوازه‌که‌ سهرچاوه‌ی

هه‌و‌رامانییه و زمانه‌که‌ش زمانی گشتیی خه‌لکی ولاته و ئاوازی‌ش
تاییه‌تمه‌ندی ناوچه‌که‌یه، وه‌ک بلیی: فلانه که‌س شیعریکی عاره‌بی به
ئاوازی شامی یا قاهیری یا به‌غدایی گوتوو. ئه‌وجا هه‌و‌رامان ناوچه‌یه‌کی
به‌رین نییه و به‌ده‌سه‌لاتداریی ناوی ده‌رنه‌چوو تا ئاوازی ئه‌وه‌نده
به‌ناوبانگ بی زمانی تر سواری سه‌ری بی. له‌هه‌موو حالیکدا، ئه‌و
سه‌رسورمانه‌ده‌مینێ که ئاوازی هه‌و‌رامانی بلاو بیته‌وه و به‌ناوبانگ بی
تا شیعی زمانیکی تر ته‌واو داگیر بکا. له‌م رۆژگاره‌ی ئیستادا ئاوازی
تاییه‌ت به‌خۆی هه‌یه و وه‌ها ناوی پنه‌و ده‌رچوو هه‌چ جیه‌کی تری
ئه‌م جیهانه‌ تاییه‌تمه‌ندی وای له‌ ئاوازا نییه. ئیستا مه‌ودای ئه‌وه‌ نییه
باسی تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی ئه‌و ئاوازه‌ بکه‌ین که له‌ریه‌کی تیدایه‌ هه‌چ
قورگیکی تر، ئه‌گه‌ر له‌گه‌لیدا رانه‌هاتبی پتی ناوه‌ستی تا ده‌گه‌ینه‌ ئه‌وه‌ی
پیرسین ئاخۆ ریی تی ده‌چی له‌ره‌ له‌ ئاوازی فارسی سه‌رده‌مدا که
تاییه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه، له‌ ئاوازی هه‌و‌رامان وه‌ریانگرتی؟ له‌
کوردستاندا، به‌هه‌موو به‌شه‌کانیه‌وه‌ له‌ شیوه‌ی ئه‌و ئاوازه‌ نییه! زهره‌ری
نییه‌ ئه‌گه‌ر بلییم به‌شیک له‌و شیوه‌ تاییه‌تییه‌ی هه‌و‌رامان له‌ ده‌نگی
لێهاتوانی ئاوازی عیراقدای به‌چراوی ده‌رده‌که‌وی به‌ تاییه‌تی له‌ ده‌نگی
نه‌جمه‌ددین شیخی و به‌ شیوه‌یه‌کی که‌متر محمه‌د گوبانچی و له‌
هه‌ندیکی تریشه‌وه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی خنکاو و که‌رخ و گر و ماندوو‌بوون
ده‌رده‌که‌وی که‌ توانای ده‌ره‌تسانی که‌متریان هه‌یه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا
بابه‌ته‌که‌ بۆ لیک‌کۆلینه‌وه‌ی فره‌وانتر به‌ کراوه‌یی ده‌مینیه‌وه‌ تا به‌
ئه‌نجامیکی گرده‌بهر بکه‌ین. ئه‌نجامی ورد‌بوونه‌وه‌ش هه‌رچیه‌ک بی
گه‌رد ناخاته‌ سه‌ر هه‌و‌رامان و له‌ شتیکدا لۆمه‌ی نا‌کری که‌ له‌ میژوودا،
به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان رووی داوه‌ و کوردستانی له‌ پشته‌ و زمانی
کوردی به‌ پاکژی و پته‌وی و سه‌ربه‌خویی لیتی ده‌ره‌اتوو، جگه‌ له‌وه‌ی

که په هله‌وی فارسی نیه و سه‌رجه‌می باسه‌که‌ش شارستانه‌تیه له‌گه‌ل هه‌ندی تیشکدانه‌وه‌دا و چ پتویست به‌دل‌ه‌راو‌کی نا‌کا.

له‌په‌نا و په‌سیوی خویندنه‌وه‌مدا بو په‌هله‌وی بینومه، وه‌ک خه‌ل‌کی تریش دیوانه، وشه‌ی زور هه‌ن، هاوشیوه‌یان له‌کوردی سه‌رده‌میشیدا هه‌یه و نه‌مزانیوه له‌فارسیدا هه‌یی، یا شیوه‌یان له‌کوردیدا له‌و شیوانه نیزیکتره که له‌فارسیدا هه‌یه. دیارده‌یه‌کی تری هاوشیوه‌م زانی که له‌هه‌ندی شیوه‌زاری کوردیدا له‌کوردستانی عیراق کرداره‌کان له‌سه‌ر شیوه‌ی په‌هله‌وی ده‌گورپن به‌تایه‌تی ته‌وانه‌ی ده‌نگی «د» به‌دوایاندا دی، ته‌و شیوه‌زارانه ده‌یکه‌نه «ت» و له‌په‌هله‌ویشدا وایه. ته‌و شیوه‌زارانه له‌بری «کردن و مردن» ده‌لین «کرتن، مرتن». بی‌گومان وردبوونه‌وه هه‌ندی پرووی تری له‌و بابه‌ته له‌نیوان شیوه‌زاره کوردیه‌کان، یا هه‌ندی‌کیاندا له‌گه‌ل په‌هله‌ویدا ده‌رده‌خا، ته‌وه‌ش به‌هوی گه‌رانه‌وه‌یان بو‌یه‌ک سه‌رچاوه‌ی ئیرانی و نیزیکایه‌تیشیان له‌یه‌کتره‌وه، شتیکی تریش هه‌یه کوردی و په‌هله‌وی کو ده‌کاته‌وه و له‌و دووه‌دا نه‌بی ته‌وه نیه:

ته‌و دراوه‌هاوبه‌شه‌ی نیوانیان، ئافستایه که یا کوردیه و له‌خاکی په‌هله‌ویدا، له‌خوراسان ده‌رکه‌وتوووه یا په‌هله‌وییه‌کی کونه و به‌زمانی کوردی قسه‌یان پی‌کردوووه و په‌یوه‌ندی نیوانی له‌گه‌ل کوردیدا له‌وه‌قه‌تاینانه‌دا به‌رده‌وام بووه که کورد باوه‌ری پتان هه‌بووه. ته‌مه راستیه‌کی گه‌وره‌یه و که‌س ئاوری لی ناداته‌وه چونکه ته‌و ده‌نگه زور کزه که هه‌ق وایه به‌رز بیه‌ته‌وه. نه‌په‌هله‌وی قسه‌که‌ریک به‌ناویه‌وه هه‌یه له‌خاکی خوراسانه‌وه ده‌نگ هه‌لبرئ و نه‌کورد که‌س گوئ له‌ده‌نگی ده‌گری ته‌گه‌ر ده‌نگیکی لیوه بی که تا ئیستا شتی وا نه‌بووه.

کوردی به زندوویی ماوه ته وه به لام په هله وی شوینه واری سهر به خوی نه ماوه له فارسی جیا بی و به هوی گواستن هوی دهسه لاته وه بو فارسه کان، هه موو تهو زمانانه ی نووسینیان هه بووبی له سهرده می ساسانیه کاندای بوونه به شیک له که له پووری فارسی و خوراسانی، به خوی و که له پووری وه له ماوه ی چوارسه د سالدا که وته بهر دهستیان و تا هاتنی ئیسلام هه موو تهو زمانانه ی تیدا توانه وه. توانای ته وه نیه مه زنده لی بدری ناخو به دووری و نیزیکی له گه ل کوردیدا چی پرووی دهدا چونکه جگه له شیوه یه کی تۆمار کراوی په هله وی که ماوه ی چهند سه ده یه ک وه ک زمانی ده ولته ی و فره هنگی له سهرده می ته شکانیدا و دواپی له ماوه یه کی دهسه لاتی ساسانیدا بره وی هه بوو و دواتر، چهند سه ده یه کی دوا ی هاتنی ئیسلام شانیه شانی فارسی بوو و له کاروباری رۆژانه و رپورهمی ئایینی زهرده شتیدا به کار دهیتندرا و ته وجا، هه زار سالیک ده بی، له هه ندی شوینی بهرته سکدا نه بی که هه ناسه ی تیدا دهدا، لاپه ره که ی داخرا، پیوانه ی ترمان بو تهو بهراوردکارییه له بهر دهستدا نیه.

په هله وی به زمانی سهرده می ناوه راست داده نری، نه خیر له دوا ی هیرشی ته سکهنده ره وه، به تا که زمانی سهرده می ناوه راست داده نری تا ماوه یه کی زور دوا ی دامه زراندنی ده ولته ی ساسانی سالی 331 پ ز و هه تا دوا ی سالی 226 ی ز. جگه له زمانی ئافیس تا به پله ی یه که م و فارسی کۆن (ته خمینی) به پله ی دووه م، زمانی ترمان نیه نوینه رایه تی زمانه ئیرانیه کانی سهرده می کۆن بکا چونکه ههر تهو دووه به تنه ها خو یان شوینه واری نووسراوی سهرده می سلوکیان هه یه. ته گهر خوازیاری ورده کاری سیمای میژوو نه بووینایه ههر به ئافیس تا وه ک تا که نوینه ری زمانه ئیرانییه کان وازمان دهیتنا چونکه کۆترین و

دهولهمه ندرين دهقه، كه خاوهنى 83000 وشهيه و له گه‌ل فارسى كۆندا، به خوى و چوارسه‌د وشهوه به‌راورد ناكړى.

دهبى وینه‌به‌كى نووسراوى زمانى ئيرانمان هه‌بى و بېكه‌ينه پڼوهر بۆ‌ئو رۆ‌له‌ى ديوه‌تې چونكه كوردى و زۆر زمانى ترى ئيرانى نه نووسىنى كۆنيان هه‌يه نه ناوه‌نجى و هه‌مووشيان له سه‌ر لستى زمانه نوټيه‌كان دانراوون ئه‌گه‌رچى ئه‌وه‌ش زانراوه كه هه‌موويان به‌ر له‌وه‌ى گه‌لانى هند و ئيرانى بېنه دوو به‌شه‌وه، هه‌بوونه، ئه‌مه شانبه‌شاني ئه‌وانه ده‌ليم كه بۆيان نه‌سه‌لماوه ئاقيستا به زمانى قه‌ومه ميديه‌كه‌ى زه‌ردهشت بووه و ئه‌گه‌ر وا دانين زمانى ئاقيستا ميدي بووه كوردى ده‌چېته خانە‌ى زمانه كۆنه ئيرانيه‌كانه‌وه. ئه‌م قسه‌يه پېچه‌وانه‌ى ئه‌وه نيه ئاقيستا به پيټي‌ك نه‌نووسراوه تايه‌ت بووبى به ميديه‌كان و ئه‌وه‌ش سه‌لماندى ناوى. ئه‌و سى رۆ‌له له داهيتانى زانايانى سه‌رده‌من.

به پيى ئه‌و پڼوانه‌كاريه په‌هله‌وى سروشتى ناوه‌راستى ده‌سه‌لاتى ئه‌شكانيه‌كان و ساسانيه‌كان و تا هيرشى ئيسلامى تېدايه و خه‌سله‌تى نوټى دواى ئيسلاميشتى تېدايه تا ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ى كه چى دى به‌كار نه‌ده‌هيندرا و بووه زمانىكى كۆينه و له هه‌ندى رېټوره‌سمى ئايىنى زه‌ردهشتيدا، له هه‌ركوى بوايه‌ن ده‌گوترا و ئيستاش له يه‌زد و كرمان، له ئيران و هه‌ندى شوپى هند كه گرنگ‌ترينيان «بۆمباى» ه مه‌كۆيان هه‌يه و ئه‌وانه نه‌وه‌ى پارسه‌كانن كه دواى هاتنى ئيسلام كۆچيان كرد و به‌سه‌رهاتيان به شيعر و به په‌خشان پاريزراوه.

به پيويستى نازانين له سه‌ر به‌كارهينانى په‌هله‌وى له سه‌رده‌مى ساسانيدا فره‌وانتر بدوين له ده‌قى مانه‌وى نه‌بى، وازمان لى هينا. پيشتەر ئاماژه به زمانى هوزاوارش كرا كه به به‌ربه‌رينى له په‌هله‌ويدا و تا ئه‌ندازه‌يه كيش له فارسى ناوه‌راستدا و له‌وه‌ش كه‌متر له «غديه» دا

به کار دههیندرا. غدیه، که له ئافستادا به سوغده ناوی هاتوو و له و شه ئارامیانه پیکهاتوو که به هووی پیداوستی روونکردنه ووه چوونه ته ناو نووسینی په هله ویه و نیشانهی شیکردنه وهی په هله وی له کوتایی و شه ئارامیه کان پاریزراو بووه وه ک ئه وهی نیشانهی سه رچاوهی په هله وی «تن» بخه نه سه ر وشه ی «ده نووسن» و به «ده نووستن» تو ماریان ده کرد و خوینه ری ئه و سه رده مه به «نویشن» واته نووسین ده یانخوینده و به و شیوه یه، به لام پتویست به دریژه پیدان ناکا. هه ندی له هویه کان بو ئه و ده گه رینه و که نووسینی په هله وی به خه تی ئارامی ده نووسرا نه ختی زه حمه ت بوو و شیوه ی وشه په هله ویه کان له یه که وه نیزیک ده بوون و ئه گه ر به په هله وی بنووسرا با، ده بوو هاوشیوه ئارامیه که ی بنووسن و هه موو جارئ نیشانه ی چا وگی په هله وی بخه نه کوتاییه که ی و به په هله وی ده سکاریکراو بیخویننه و. به لام چون زاندر ا وشه ی ئارامی به په هله وی ده نووسران، به زور به لگه ئه و سه لمیندراوه، له هه موان به هیزتر کتیبکی زمانه وانی به ناوی «فرهنگ پهلوانیک - قامووسی په هله وی» ی سه رده می ناوه نجی ماوه ته و هه موو ئه و وشه ئارامیانه ی تیدان که له بری په هله وی به کار هیندراوون. جگه له وهی بلین ئه و شیوازه ئالوزه هه ندی جار ده بووه هو ی گو برینی گو تنی وشه ی په هله وی که بهر گه مه ی «هوزوارش» که وتبوون، پتویست ناکا زیاتری له سه ر برۆین. ناشزانم ئه م شیوازه چون به هوزوارش ناو نرا.

ئه وهنده ی په یوه ندی به ریژه و ی کوردیه و هه یی، ئه و هه موو قسه کان بوو له سه ر په هله وی، هه ردوو کیان دوو داو ن له یه ک تیرنژی زمانه ئیرانیه کان و به ته نیشته یه که وده ن و جیاوازی چاره نووسیان ئه ویه په هله وی گه شه ی کرد و له کوتاییدا و هستا، کوردیش و هستا و دوا یی گه شه ی کرد. ئه گه ر سه لمیندری لقیکی کوردی په یوه ندیه کی له

ئاسايى توندترى به په هله وويه وه هه يه ته وه بو تاموچيژى ميژوويى بو و
 باشتريشه بيته موژده بو گوماني خه لكى كه چهندين سه ده يه زهوت
 كراوه و هه مووشى قسه ي ريتيچوونه و نه سه لميئدراوه و پيتم وا نيه به
 يه ك ريگاش سه لميئدري، ته وهش ته وه يه كه قسه ي هه ورامى واى بو
 هه لكه وي خه سلته تى كوني تيدا بزي ته و جا جوړه گومانى كى گشتى ديتته
 ئاراوه كه له سه ر زارى ئاريه كان به گشتى سه رنج دراوه و به شى
 په هله وي به ناچارى له به شى فارسى زياتر ده بي چونكه په هله وي زمانى
 ناوه راسته و ته وه نده دوور نه بووه ليكچوون روو نه دا وه ك چون
 هه خامه نشيه كان كه ته نانه ت به فارسى نويى كيژى خووشى نه ده چوو.
 پاشه روژ به شينه يه ك له شينه كان گومانمان بو ده كاته يه قين. به لام
 به لگه يه كى ميژووييمان به ده سته وه يه و هه ندى رووناكايى ده خاته سه ر
 ريره وي شينه زارى هه ورامى و خه سلته تى پته ويى ده رده خا. ته و به لگه يه
 كتيبي «نور الانوار» كه عه بدولسه مه دى تودارى سالى 1099 ي كوچى
 له سه ر ره چله كى ساداتى كوردى ناوچه ي هه ورامان و ده وروبه رى
 نوو سيويه تى و له ناوه رو كه كه يسدا دوو شت بو ئيمه گرنگه كه
 په يوه نديان به بابه ته كه وه هه يه و يه كه ميان شينه وي كرين و فروشته
 له گوند و گهره كى ته و ناوچه يه و دواى بيسميللا و پيشه كى و
 سه لاوات. به عاره بيه كى هاكه زايى ده لى: ته و جا ميرزا عه بدولكه ريم
 كورى مير خاليد كورى ته حمده بابانى به كه يفى خوى مولكه كانى كه
 كه و تيوونه «پشت رى» و «كوره وز» مه به ستم هه مه دان و قشله كانيتى
 و «اسفرنكين» و پارچه ي «بن» و «گاوران» و «نينه» و «گولان» و
 قشله كانيان «نيزل» و «گليه» و «بيدره» و «چوين» به رانبه ر
 دووسه د و يه ك مسقال زير به شيخ زده كريا كورى شيخ
 عه بدولرهمان... هتد. ته م كرين و فروشته. چيشتانى روژى

پینجشمه مەهی پینجی رەبیعی یە کەم، سالی شەشسەد و حەفتاو پینجی
کۆچی پینجەمبەری گەوره دروودی لی یی، مۆر کرا.

نووسەری گریبەندە کە قازی ئەسەدی خەلکی «بایگەلان» بوو و
عارەبیە کە ی تیکەلێکە لە فیربوون و راھاتن. زانینی عارەبی و راھاتنی
کوردی دەقیکیان بەرھەم ھێناوە ھەم ھیزی تیدایە ھەم دوو بلقی
ھەلقولانی راھاتن.

تەمەنی ئەو گریبەندە ئەمرۆکە حەوتسەد و سیو دوو سالی و دوو
شاھەدی لە سەر دوو راستی تیدان کە بو ئیمە زۆر جیتی بایەخن.
یە کە میان ناوی گوند و قشلەکانە، کە ئەو دەمە نۆزدە سال بە سەر
کۆتایی دەسەلاتی عەباسیەکاندا تێپەریو، کوردی بوونە و بە زاراوی
دانیشتوانی ناوچە ی ھەورامان بوونە و ھەمووشیان بە کەلکی ئەو دین
ئەمرۆ ناوی گوندی ئەو ناوچە یە بن. شیوازی ناوھەکان ھەتا ئەمرۆ، لە
ماوێ حەوت سەدە و چارە کە سەدە یە کدا، بە ھیچ شیوہ یە ک گۆرانی
بە سەردا نەھاتوو و بە لگەنە ویستیشە کە ئەو ناوانە لەو رۆژەدا
دانەنراون کە گریبەستە کە ی تیدا نووسراو و دەشی لە رووی
پێوانە کاریبەو بە لێین چەند سەدە یە ک پیتەر بەو ناوانەو بوونە و
تەنات مانەویشیان بەو ناوانەو لە دوا ی ھێرشێ مەغۆل کە ھەموو
شتیکیان ژیروژوور کرد، ئەو بۆچوونە پیتەستوور دەکا. مانەو ی ئەو
ناوانە لە دوا ی ئەو بشیوینیانەش کە دوا ی بوومەلەر زە کە ی مەغۆل
ناوچە کە ی گرتەو بە لگە ی بە ھیزیانە و ئامازشە بو ھاسانی
بەردەوامبوونیان بە خویان و واتایانەو، لە ماوێ ئەو چەند سەدە یەدا
کە ئاسوودە ییان تیدا بالادەست بوو. تا ئاستی باوہر پیکردنی گردەبەر وا
پی دەچی ئەو ناوانە لە سەردەمێ کدا ھەبووین ھیشتا پەھلەو ی لە
ناوچە کەدا بالادەست بوو پی و ھیزی گریبەندە کە ی تری فروشتن ئەم

بۆچۈنە پىشتراست دەكا كە لە نىوان دوو كەسدا بوو و پەيوەندى بە
 مولكايتى گوندىكەو بوو ناوى «هەزار كۆرە» بوو و ئەوجا كۆرپە كە
 پىشكەشى شىخ خالىدى كۆرى شاذلى دەكا و ئەم شىخ خالىدە باپىرى
 باپىرى ئەو شىخ زەكەريايە بوو كە لە گرىبەندى يەكەمدا ناوى ھاتوو
 و گوندەكەش لە ناوچەكەدايە. بەلام گوندى «هەزار كۆرە» ئەو
 دەگەيەنى ھەزار كۆرى تىدا بوو و ئىستاش ئەو شىوازە گوتتە لە زۆر
 جىنى كوردستاندا باو. جا با لىكى بدەينەو چەند سال لە نىوان باپىرى
 باپىر و نەوئى نەوئەدا دەبى. بە پىوانەى سەردەمى ئەمرۆى من مردنى
 باپىرى باپىرم «ئەلواسىق بىللا عەبدوللاى كۆرى عەبدولرەحمانى جەلى»
 كە سالى 1246ى كۆچى بوو و ماو كە سەدوشەست سالە و ئەگەر بۆ
 رىككەوت دە سالى لى كەم بکەينەو، سەدوپەنجا سال دەخريته سەر
 732 و دەبىتە 882 سال كە تەمەنى ئەو وشەيە كە لە رىزمانى
 كوردیدا تىكەل و ھاوئەناو. مانەوئى وشەى تىكەل ئەو ماو دوور و
 درىژە واتاى قوولترى ھەيە و بە رابردوودا رۆچوو. گرىبەندى دووھم
 كە لە يەكەمیان كۆنترە، بە ھۆى زۆرىيى ناوەكانىو دوامخست جگە
 لەوئى گەرانبەمان لە دووھەو بۆ يەكەم بە مەبەستى گەرانبەوئى
 شىوہزارى ھەورامىيە بەرەو سەردەمى پەھلەوئى. بەلگەى چاوہرانبەكراو
 لە گرىبەندى دووھەمدا ئەوئە فرۆشيارى ئەو گوند و ناوچانە مىرزا
 عەبدولكەرىمى كۆرى مىر خالىدى كۆرى ئەحمەد بابان بى و باپىرى
 بابان بى و بە دوو پىشت لە پىش نەوئى 675ى كۆچى بى، بە پىتى
 لىكدانەو دەبى بەر لە سالى 600ى كۆچى لە دايك بووبى. ئەوئەندى
 من بزائم كەس بۆ ئەو نەچوو بابانەكان ئەو رەگە قوولەيان ھەبووبى.
 دووھم شت دوو شىعرە خواوئى نووسىنەكە لە شىخەكەيەو
 دەيانگوازىتەو، كە لە دوو بۆنەدا بە شىوہزارى «گۆران»ى دىنان و

ته‌مه‌نی شیعره‌کان تا ئەمڕۆ 320 ساڵه، له‌گه‌ڵ ره‌چاوکردنی جیاوازی مه‌ودای نیوان نووسینیاندا که ته‌مه‌نی کۆنه‌که‌یان له‌و ژماره‌یه‌ی سه‌ره‌وه زیاتر ده‌بی. یه‌کێ له‌ شیعره‌کان بو‌ پێداهه‌لدانی باپیری، پێغه‌مبه‌ری عاره‌بی، له‌ کاتی زیاره‌تی مه‌رقه‌ده‌که‌یدا دایناوه و تاکه شیعرێ «گۆران»یه‌ له‌ بنه‌مای وه‌زنی خۆی لایدایی و هه‌ندی ره‌چاوی عه‌رووزی کردووه. زمانی ئه‌و شیعره. زمانی ئه‌و شیعرانه‌یه‌ که به‌ «گۆران»ی، له‌وساوه‌ تا ئیستا نووسراون. سه‌یر نییه‌ زمانی ئه‌ده‌ب له‌ مه‌ودای چه‌ند سه‌ده‌یه‌که‌دا خۆی بگۆنجینی، به‌لکو سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ زمانی شیعر خۆی له‌گه‌ڵ زمانی ئاخوتندا بگۆنجینی. ئه‌م دیارده‌یه‌ هه‌موو لقیکێ زمانی کوردی گرتوته‌وه‌ به‌ هه‌موو شیوازه‌کانیه‌وه. راسته هه‌لبه‌ستنی شیعر و دارشتنی گوته‌ی ئه‌ده‌بی جیاوازیان له‌گه‌ڵ ئاخوتنی راسته‌وخۆدا هه‌یه‌ که ره‌نگه‌ له‌ پێوانه‌ی دروست لابدا، به‌لام ئه‌مه یه‌کیکیان له‌ بازنه‌ی ئه‌وی تریان ده‌رناکا چونکه هه‌له‌ له‌ ئاخوتندا وه‌ک هه‌له‌کردنه‌ له‌ شیعر و بابته‌ی ئه‌ده‌بیدا.

ئه‌وه‌ی تا ئیستا گو‌ترا بو‌ زانینی پله‌ویایه‌ی زمانی کوردی له‌ ناو تیریزێ زمانه‌کانی لقی ئاری و ئیرانی رۆژهه‌لاتی گه‌له‌ هند و ئه‌وروپیه‌کاندا به‌سه‌ و به‌ ئانقه‌ست باسه‌که‌م کورت کرده‌وه‌ تا هه‌م کاره‌که‌م ئاسان بی هه‌م کات و یشوو بو‌ خوینهر به‌پلمه‌وه‌.

ئه‌نجامدانی کاریکی ته‌واو و پێگه‌یشتوو له‌ سه‌ر هێلیکی به‌ربه‌رین که من هه‌لمبازدوووه‌ هی ئه‌وده‌یه‌ سالیک یا دوو سال بخایه‌نی تا لیسته‌وه‌ و وه‌ختی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ بیری، به‌و کاته‌ش سوودی راسته‌وخۆی به‌ سه‌رددچی و جگه‌ له‌ به‌ها تیوری و ئه‌کادیمیه‌که‌ی هه‌یجی ئه‌وتوی نامینی؛ بپو‌سته‌ ئیمه‌ خۆمان له‌ شتانه‌ لاده‌ین که سوودبان نییه‌ و به‌رئسهر نه‌وه‌ به‌دسته‌ینه‌وه‌ که به‌ره‌رسان هه‌یه‌ چونکه به‌ به‌ربه‌سێ

ئاشكرا دەورە دراوین و دەبی بەرانبەر خۆمان بە ویزدان بین و پتی ناوی نیەتپاکیی بەرەو گومانمان بەری. ئەگەر ئەم نووسینە شتیکی لەو تاریکاییە بەرچاوی خۆیتەرانی رەواندبیتەو تا بتوانن پرووتەر ئەو شتە بینن کە پروون نین، بەسە بۆ ئەوەی بێتە ھۆکاری شانازی و دلخۆشیم، ئەگەرنا دەسخەرۆیی شویتەوارنکی قوولی دەبی و دەبیتە ھۆی خەمێک کە بارودۆخە بەرچاوەکان دەریدەخەن.

سەرنج:

بۆ گیرانەوێ کورد بۆ میدیەکان سەرنجی کتییی پرۆفیسۆر فلادیمیر مینۆرسکی بدەن بە وەرگیران و پەرەوێزی دکتۆر کەمال مەزھەر ئەحمەدەو، کە لە ژمارە یەکی گۆڤاری کۆری زانیاری کورد، لە بەشە عەرەبیە کەیدا، سالی 1973 بۆ کراوەتەو.

ئەوێندە پەیوەندی بە کتییی «نور الانوار»ی نووسەری فارسییەو ھەبە، بەرێز محەمەدی مەلا کەریم ئەو لایەنەو لێ دەرھێناون کە تاییەتین بە ناوچەو ھەورامان و مەریوانەو و سالی 1970 لە بەغدا بۆ کردەو . چاپخانەو سەلمان ئەزەمی «ھەندی لە مێژووو ھەورامان و مەریوان» چەند لاپەرەوێک لە کتییی نور الانواری عەبدولسەمەد تورداری لە گەل پێشەو و چەند پەرەوێزیکدا.

بەغدا 1986/12/29

مەسعود محەمەد